ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାତ୍ମା

ପରମେଶ୍ୱର୍ କବୀର୍ ସାହେବ୍ ଜୀ

ସନ୍ଥ ଗରୀବ୍‌ଦାସ ଜୀ ମହାରାଜ୍

ସ୍ୱାମୀ ରାମଦେବାନନ୍ଦ ଜୀ ମହାରାଜ

ଜଗତ ଗୁରୁ

ତତ୍ୱଦର୍ଶୀ ସନ୍ଥ ରାମ୍ପାଲ୍ ଜୀ ମହାରାଜ

କବୀର ସାହେବଙ୍କ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନ ପରିଚୟ

ସତ୍‌ଗୁରୁ କବୀର ସାହେବ ସ୍ୱୟଂ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ (ସତ୍ୟପୁରୁଷ ପରମ ଅକ୍ଷରବ୍ରହ୍ମ) ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପରମ ଅକ୍ଷର ବ୍ରହ୍ମ (ଅବିନାଶୀ) ଭଗବାନ ଏମିତି ତ ଚାରୋଟି ଯୁଗରେ ଆସନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସତ୍‌ସୁକୃତ ନାମରେ, ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ମୁନୀନ୍ଦ୍ର ନାମରେ, ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ କରୁଣାମୟ ନାମରେ ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ବାସ୍ତବିକ (କବିର୍ଦେବ) କବୀର ନାମରେ ଏହି ମୃତ ମଣ୍ଡଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱର କବୀର (କବିର୍ଦେବ) ବି.ସଂ ୧୪୫୫ (ସନ ୧୩୯୮) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ କାଶୀ (ବନାରସ) ରେ ଥିବା ଏକ ଲହରତାରା ନାମକ ପୋଖରୀରେ ଏକ କମଳ ଫୁଲ ଉପରେ ବ୍ରହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ନବଜାତ ଶିଶୁ ରୂପରେ ପ୍ରକଟ ହେଲେ । ସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିବା ନୀରୁ-ନୀମା (ବୁଣାକାର ଦମ୍ପତ୍ତି) ଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । କାଜୀ, ଧାର୍ମିକ ପୁସ୍ତକ କୁରାନର ଆଧାରରେ ନାମକରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ତ ସେହିପୁସ୍ତକ (କୁରାନ-କତେବ) ର ସବୁ ଯାକ ଅକ୍ଷର କବୀର-କବୀର-କବୀର........ ହୋଇଗଲା । ସାହେବ କବୀର (କବିର୍ଦେବ) ସ୍ୱୟଂ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି କହିଲେ ଯେ ମୋର ନାମ 'କବୀର' ହିଁ ହେବ । ସାହେବ କବୀରଙ୍କ ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଳକରୂପୀ କବିର୍ଦେବ

ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଲିଙ୍ଗ ଦେଖାଇଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଭୟଭୀତ ହୋଇ ସୁନ୍ନତ ନକରି ଚାଲିଗଲା ।

ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଆୟୁରେ କବୀର ପରମେଶ୍ୱର (କବିର୍ଦ୍ଦେବ) ୧୦୪ ବର୍ଷିୟ ସ୍ୱାମୀ ରାମାନନ୍ଦ ଜୀଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ, ସ୍ୱାମୀ ରାମାନନ୍ଦ ଜୀଙ୍କୁ ସତ୍ୟଲୋକର ମାର୍ଗ କହିଲେ ତଥା ସତ୍ୟଲୋକ ଦେଖାଇଲେ । ଥରେ ଦିଲ୍ଲୀର ବାଦ୍‌ଶାହା ସିକନ୍ଦର୍ ଲୋଧୀ ସ୍ୱାମୀ ରାମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ହାଣିଦେଲା । ସିକନ୍ଦର ରାଜାର ଅସାଧ ଜ୍ୱଳନରୋଗକୁ କବିର୍ଦ୍ଦେବ ହାତ ଲଗାଇ ହିଁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଲେ । ରାଜା ସିକନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ଗାଈକୁ ଖଣ୍ଡାରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରାଇଲେ ତଥା କହିଲେ ଯେ ଆପଣ (କବୀର ସାହେବ) ନିଜେ ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମା କହୁଅଛନ୍ତି ତ ଏହି ମୃତ ଗାଈକୁ ଜୀବିତ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ କବୀର ସାହେବ ହାତ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାମାତ୍ରେ ହିଁ ଗାଈକୁ ଏବଂ ତାର ଗର୍ଭରେ ଥିବା ବାଛୁରୀକୁ ମଧ୍ୟ (ଦୁଇଟୁକୁଡା ହୋଇଯାଇଥିଲା) ଜୀବିତ କଲେ ଏବଂ ଦୁଧର ବାଲ୍‌ଟି ଭରିଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ–

ଗାୟ ଅପ୍‌ନୀ ଆତ୍ମା ହୈ, ଇସ୍‌ପର୍ ଛୁରୀ ନା ବାହ ।
ଗରୀବ ଦାସ ଘୀଦୁଧ୍‌କୋ, ସର୍ବ ଆତ୍ମ୍ ଖାୟ ।।

ସାହେବ କବୀରଙ୍କ କୌଣସି ପତ୍ନୀ ନଥିଲେ । ଶେଖ୍‌ତକୀ ଓ ରାଜା ସିକନ୍ଦର୍ ଲୋଧୀର ଅଜ୍ଞାନତା ହଟାଇବାପାଇଁ, ଯେଉଁ କହୁଥିଲେ କି ଆମ୍ଭେ

ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଗବାନ ସେବେ ମାନିବୁ ଯେବେ ଆପଣ ଏହି ମୃତକଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଦେବେ । ପୁଣି କବୀର ସାହେବ ଦୁଇଜଣ ପିଲା (କମାଲ୍ ଓ କମାଲୀ)ଙ୍କୁ ମୃତରୁ ଜୀବିତ କଲେ ତଥା ନିଜ ପିଲା ଭଳି ପାଳନ ପୋଷଣ କଲେ । ସାହେବ କବୀରଙ୍କ ମାତାପିତା ନଥିଲେ । ସେ ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ ଥିଲେ ।

ତା'ପରେ ୧୨୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ସତ୍ୟମାର୍ଗ ଓ ସତ୍ୟଲୋକର ଠିକଣା ଦେଇସାରି କବୀର ନଗର ନାମକ ଜିଲ୍ଲା (ପୁରୁଣା ବସ୍ତି ଜିଲ୍ଲା) ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଗୋରଖପୁର ନିକଟସ୍ଥ ମଗହର ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଭକ୍ତଜନ ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ନରେଶ – ବିଜ୍‌ଲୀ ଖାଁ (ମଗହରର ନବାବ୍) ଏବଂ ବୀର୍ ସିଂହ ବଘେଲ୍ (କାଶୀ ନରେଶ)ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସତ୍ୟଲୋକକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଶରୀର ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସୁଗନ୍ଧିତ ଫୁଲ ପାଇଥିଲେ । ଶରୀର ମିଳିନଥିଲା । ବି.ସଂ. ୧୫୭୫ (ସନ୍ ୧୫୧୮) ରେ ସେହି ପରମଶକ୍ତି – ନିଜ ପରମଧାମ (ସତ୍ୟଲୋକ–ସତ୍ୟଧାମ) କୁ ଶରୀର ସହ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ଆକାଶବାଣୀ କଲେ ଯେ, ଦେଖ : ମୁଁ ସତ୍ୟଲୋକ ଯାଉଛି । ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନେ ଉପରକୁ ଦେଖିଲେ ତ ଏକ ପ୍ରକାଶମୟ ଶରୀର ଆକାଶରେ ଯାଉଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନ ଉଭୟେ ଅଧା–ଅଧା ଫୁଲ ତଥା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଚାଦର ବାଣ୍ଟିନେଇ ମଗହର ନଗରରେ ପାଖା ପାଖି ଶହେ ଫୁଟର

ଦୂରତାରେ ଦୁଇଟି ସ୍ମାରକୀ ବନାଇ ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆଜି ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ ତଥା ଲହରତାରା ପୋଖରୀ ମଧ୍ୟ ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ, ସେଠାରେ କବୀର ପନ୍ଥୀର ଦୁଇଟି ଆଶ୍ରମ ହୋଇଛି ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସତ୍ୟ ବିବରଣୀ ବତାଇ ଥାଆନ୍ତି ।

ଗରୀବ୍‌ଦାସ ଜୀ ମହାରାଜଙ୍କ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନ ପରିଚୟ

ମହାରାଜ ଗରୀବଦାସ ଜୀଙ୍କ ପ୍ରକାଟ୍ୟ ସନ ୧୭୧୭ ବା ବିକ୍ରମୀ ସମ୍ୱତ୍ ୧୭୭୪ ରେ ବୈଶାଖ ପୂର୍ଣ୍ଣିମୀର ଶେଷ ଦିନରେ ବ୍ରହ୍ମ ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ଶ୍ରୀ ବଳରାମଜୀଙ୍କ ଘରେ ମାତାରାଣୀଙ୍କ ଔରସରୁ, ଗ୍ରାମ-ଛୁଡାଣୀ ଯାହାକି ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟର ଝଜ୍ଜର୍ ଜିଲ୍ଲାରେ ହେଲା । ବିକ୍ରମୀ ସମ୍ୱତ୍ ୧୭୮୪ ରେ ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ କବୀର ସାହେବ (କବିର୍ଦ୍ଦେବ) ସତ୍ୟଲୋକରୁ ଆସି ମହାରାଜ ଜୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଏବଂ ଦୀକ୍ଷା ଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ମହାରାଜାଜୀ ଗାଈ ଚରାଇବା ପାଇଁ କବଲାନା ଗ୍ରାମ ଆଡକୁ ପାଖାପାଖି ଦେଢକିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା କ୍ଷେତ ଆଦିକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଯାହାକୁ ନଲ୍ଲା କହନ୍ତି । ମହାରାଜଜୀଙ୍କ ଛଅଜଣ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ - ଚାରିଜଣ ପୁଅ ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣ ଝିଅ । ଆପଣ ଆଜ୍ଞା ବିକ୍ରମୀ ସମ୍ୱତ୍ ୧୮୩୫ (ସନ ୧୭୭୮) ଭାଦ୍ରବ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷର ଦ୍ୱିତୀୟାରେ ସତ୍ୟଲୋକକୁ ଗମନ କଲେ । ଗ୍ରାମ-ଛୁଡାଣୀରେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରର ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର କରି ଦିଆଗଲା । ତା ଉପରେ ଏକ ସ୍ମରଣୀୟ ଛତା ସାହେବ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଏହାପରେ ପୁଣି ସେହି ଶରୀରରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇ (ସେହି ୬୧ ବର୍ଷର ଆୟୁ) ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର (ସହାରନ୍‌ପୁର) ରେ ୩୫ ବର୍ଷ ରହିଲେ ।

ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ନାମରେ ସ୍ମରଣୀୟ ଛତା ସାହେବ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଚିଲ୍‌କାନା ସଡକରୁ କଲ୍‌ସିଆ ସଡକ ବାହାରିଛି, ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଅଧା କି.ମି. ଚ଼ଲି ଆଗକୁ ଗଲେ ବାମ ପଟକୁ ସ୍ମାରକୀ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ପାଖରେ ହିଁ ଶ୍ରୀ ଲାଲ୍‌ଦାସ ଜୀ ମହାରାଜଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନ ଅଛି । ଯାହାକି ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯେ ପରମାତ୍ମା ; ମାଁ ବିନା ବି ଶରୀରରେ ଆସିପାରିବେ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା

ସବୁ ପରମାତ୍ମା (ସତ୍ୟଗୁରୁ) ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଟେ ଯେ, ମହାରାଜ କବୀର୍ ସାହେବ ଓ ଗରୀବଦାସ୍ ଜୀଙ୍କ ବାଣୀରୁ ହିଁ "ନିତ୍ୟ ନିୟମ" ର ଗୁଟୁକା ଆପଣଙ୍କ ନିତ୍ୟପାଠ ପାଇଁ ଛପାଯାଇଛି । ଫଳରେ ଶୁଦ୍ଧି ପୂର୍ବକ ନିତ୍ୟପାଠକରି ଆତ୍ମାର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବୁ । ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ କବୀର ସାହେବ ତଥା ଗରୀବ ଦାସ୍ ଜୀ ମହାରାଜଙ୍କ ବାଣୀର ଏହା ବିଶେଷତା ଅଟେକି, ଏହାର ନିତ୍ୟପାଠରେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ଦୁଃଷ୍କର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଏବଂ ଭଗବାନ ଚିନ୍ତନର ଶକ୍ତି ଆସିଥାଏ । ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ କବୀର ସାହେବ ଓ ଗରୀବ ଦାସ ଜୀ ମହାରାଜଙ୍କ ବାଣୀ ସ୍ୱସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାର ନିତ୍ୟ ପାଠ ଫଳରେ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞର ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ଯେଭଳି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାପ କାମୁଡ଼ିବ ଆଉ ସେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଯିବତ, ଗୁଣିଆ (ସାପକାମୁଡାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ବାଲା ବ୍ୟକ୍ତି) କିଛି ଶ୍ଲୋକ (ମନ୍ତ୍ର) ପଢ଼ିଥାଏ । କିଛି ସମୟ ପରେ ସେହି ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଶ୍ (ଚେତା) ଫେରିପାଏ, ଏବଂ ଜୀବିତ

ହୋଇଯାଏ । ଠିକ୍ ଏହି ପ୍ରକାର ଆତ୍ମା ଉପରେ ଦୁଷ୍କର୍ମର ବିଷ ଚଢ଼ିଛି ଏବଂ ଆତ୍ମା, କାମ, କ୍ରୋଧ, ମୋହ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯାହାକି ବାଣୀର ପାଠ କରିବା ଫଳରେ ହୋଶ୍‌ରେ ଆସିଯାଏ । ପୁଣି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଧ୍ୟାନ, ସ୍ମରଣ, ପ୍ରଭୁ ଗୁଣଗାନ-ଗୁରୁ ଧାରଣା କରି କାଳର ଜାଲରୁ ମୁକ୍ତି ହୋଇଯାଏ । କିଛି ରୋଗ ମଧ୍ୟ ବାଣୀ ପାଠ ଫଳରେ କଟିଯାଏ । ଯଦି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଥଙ୍କ ଠାରୁ ନାମ ନେଇ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପାଠ କରାଯାଏ ତ ପରିବାରରେ ସୁଖ, ଧନବୃଦ୍ଧି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ବି ନାମ ଜାପ ତଥା ବାଣୀର ପାଠ ଫଳରେ ହୋଇଥାଏ, କାହିଁକିନା ଏହା ଜ୍ଞାନଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହା ନିଶ୍ଚୟ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ମାନନ୍ତୁ । ପରନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଖୋଜନ୍ତୁ ତଥା ନାମ ନେଇ ଗୁରୁ ବଚନ ଅନୁସାରେ ଚାଲନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଜୀବନ ସଫଳ କରନ୍ତୁ । ନିତ୍ୟ ପାଠର ଅର୍ଥ ଏହା ଅଟେକି ଯାହା ବାଣୀ (ସତ୍‌ଗୁରୁ ବଚନ) ରେ ଲେଖା ଅଛି ତାହାକୁ ପାଳନ କରିବାର ଅଛି । ସେହି ପ୍ରକାର ନିଜ ଚାଲି ଚଳନ କରିବାର ଅଛି ।

ମୋର ଗୁରୁ ପ୍ରାଣାଳୀ:-

୧. ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ କବୀର ସାହେବ ଜୀ ମହାରାଜ
(କାଶୀ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ)
୨. ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ ଗରୀବ୍ଦାସ ଜୀ ମହାରାଜ
(ଛୁଡ଼ାଣୀ-ଝଜ୍ଜର୍ (ହରିୟାଣା)
୩. ସନ୍ଥ ଶୀତଲ ଦାସ ଜୀ ମହାରାଜ
୪. ସନ୍ଥ ଧ୍ୟାନଦାସ ଜୀ ମହାରାଜ
୫. ସନ୍ଥ ରାମଦାସ ଜୀ ମହାରାଜ
୬. ସନ୍ଥ ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ଜୀ ମହାରାଜ (କରୌଁଥା, ରୋହତକ (ହରିୟାଣା))
୭. ସନ୍ଥ ଜୁଗତାନନ୍ଦ ଜୀ ମହାରାଜ
୮. ସନ୍ଥ ଗଙ୍ଗେଶ୍ୱରନନ୍ଦ ଜୀ ମହାରାଜ (ବାଜୀଦ୍ପୁର, ଦିଲ୍ଲୀ)
୯. ସନ୍ଥ ଚିଦାନନ୍ଦ ଜୀ ମହାରାଜ
(ଗୋପାଳପୁର ଧାମ, ସୋନୀପତ (ହରିୟାଣା))
୧୦. ସନ୍ଥ ରାମଦେବାନନ୍ଦ ଜୀ ମହାରାଜ
ତଲବଣ୍ଡୀ ଭାଇ, ଫିରୋଜପୁର (ପଞ୍ଜାବ)

୧୧. ସନ୍ଥ ରାମପାଲ ଦାସ ମହାରାଜ

ସତ୍‌ଲୋକ ଆଶ୍ରମ

ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ରୋଡ଼, ବରୱାଲା
ଜିଲ୍ଲା- ହିସାର (ହରିୟାଣା)

☎ **8222880541, 8222880542, 8222880543**
8222880544, 8222880545

Visit us at: www.jagatgururampalji.org
e-mail: jagatgururampalji@yahoo.com

- ବିଷୟ ସୂଚୀ -

୧. ମଙ୍ଗଳାଚରଣ

୨. ମନ୍ତ୍ର

୩. ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଅଙ୍ଗ

୪. ସାହେବ କବୀରଙ୍କ ବାଣୀ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଅଙ୍ଗରୁ

୫. ସତ୍‌ଗୁରୁ ମହିମା

୬. ସୁମିରଣର ଅଙ୍ଗ

୭. ସାତୌଁବାର୍ କୀ ରମୈଣୀ

୮. ଅଥ ସର୍ବ ଲକ୍ଷଣା ଗ୍ରନ୍ଥ

୯. ବ୍ରହ୍ମ ବେଦୀ

୧୦. ଅସୁର ନିକନ୍ଦନ ରମୈଣୀ

୧୧. ରକ୍ଷାମନ୍ତ୍ର

୧୨. ସନ୍ଧ୍ୟା ଆରତୀ

୧୩. ଅନ୍ନଦେବଙ୍କ ଆରତୀ

୧୪. ଆବଶ୍ୟକୀୟ କଥା

୧୫. ଅଖଣ୍ଡ ପାଠର ଲାଭ
୧୬. ଭୋଗର ବିଧି
୧୭. ପାଠ ପ୍ରକାଶ ସମୟରେ ବିନତୀ
୧୮. ଶଙ୍କା – ସମାଧାନ

ନିତ୍ୟ ପାଠ କରିବାର ସମୟ ସାରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଅଛି :–

୧. ପୃଷ୍ଠା ୧ରୁ ୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକାଳର ପାଠ (ନିତ୍ୟନିୟମ)

୨. ପୃଷ୍ଠା ନଂ. ୪୧ ରୁ ୫୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱିପ୍ରହରର ୧୨ରୁ ରାତ୍ରିର ୧୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେବେବି ପଢ଼ିପାରିବେ ।

୩. ପୃଷ୍ଠା ନଂ ୫୨ରୁ ୬୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆରତୀ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ କରନ୍ତୁ ।

୪. ପୃଷ୍ଠା ନଂ. ୬୯ରୁ ୭୨ ଭୋଜନ ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପରେ ।

ନୋଟ୍ :– ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତିପାଇଁ ଭକ୍ତଜନ ଯେବେ ଇଚ୍ଛା ଯେକୌଣସି ପୃଷ୍ଠାକୁ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ପଢ଼ିପାରିବେ ।

କବିର୍ଦେବାୟ ନମଃ

ସତ୍‌ଗୁରୁ ଦେବାୟ ନମଃ

କବୀର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା

ଆଦରଣୀୟ ଗରୀବ୍‌ଦାସଜୀ ସାହେବଙ୍କ ବାଣୀ

॥ ଅଥ ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ॥

ଗରୀବ୍ ନମୋ ନମୋ ସତ୍‌ପୁରୁଷ କୂଂ ନମସ୍କାର ଗୁରୁ କୀହ୍ନୀ ।
ସୁର୍ ନର୍ ମୁନୀଜନ୍ ସାଧ୍‌ୱୀ, ସନ୍ତୋ ସର୍ବସ ଦୀହ୍ନୀ ।୧।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ସାହେବ୍ ସନ୍ତ ସବ୍ ଡ଼ଣ୍ଡୌତମ୍ ପ୍ରଣାମ୍ ।
ଆଗେ ପିଛେ ମଧ୍ୟ ହୁଏ, ତିନ୍ କୂଂ ଜା କୁର୍‌ବାନ୍ ।୨।
ନରାକାର ନିରବିଷଂ, କାଲ୍ ଜାଲ୍ ଭୟ ଭଞ୍ଜନଂ ।
ନିର୍ଲେପ ନିଜ୍ ନିର୍ଗୁଣଂ, ଅକଲ ଅନୁପ୍ ବେସୁନ୍ନ ଧୁନଂ ॥ ୩ ।
ସୋହଂ ସୂର୍‌ତୀ ସମାପ୍ତ ସକଲ ସମାନା ନିରତି ଲୌ । ଉଜଲ୍
ହିରମ୍ବର୍ ହର୍‌ଦମ୍ଂ ବେ ପର୍‌ବାହ ଅଥାହ ହୈ, ବାର୍ ପାର୍ ନହୀଂ ମଧ୍ୟତଂ ।୪।
ଗରୀବ୍ ଜୋ ସୁମିରତ୍ ସିଦ୍ଧ୍ ହୋଇ, ଗଣ ନାୟକ୍ ଗଲ୍‌ତାନା ।
କରୋ ଅନୁଗ୍ରହ ସୋଇ, ପାରସ୍ ପଦ୍ ପ୍ରବାନା ।୫।
ଆଦି ଗଣେଶ୍ ମନାଊ, ଗଣ୍ ନାୟକ୍ ଦେବନ୍ ଦେବା ।
ଚରଣ୍ କୱଁଲ୍ ଲ୍ୟୋଲାଊଁ, ଆଦି ଅନ୍ତ୍ କରହୁଁ ସେବା ।୬।

ପରମ୍ ଶକ୍ତି ସଂଗୀତଂ, ରିଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି ଦାତା ସୋଈ ।
ଅବିଗତ୍ ଗୁଣହ ଅତୀତଂ, ସତ୍‌ପୁରୁଷ୍, ନିର୍ମୋହୀ ।୭।
ଜଗ୍‌ଦମ୍ବା ଜଗ୍‌ଦୀଶଂ, ମଙ୍ଗଲ୍‌ରୂପ୍ ମୂରାରୀ ।
ତନ୍ ମନ୍ ଅର୍‌ପୂଂ ଶିଶଂ, ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଭଣ୍ଡାରୀ ।୮।
ସୁର୍ ନର୍ ମୁନୀଜନ୍ ଧ୍ୟାଓ୍ୱେଁ, ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶା ।
ଶେଷ୍ ସହଂସ୍ ମୁଖ୍ ଗାଓ୍ୱେଁ, ପୂଜେଁ ଆଦି ଗଣେଶା ।୯।
ଇନ୍ଦ୍ର କୂବେର୍ ସରୀଖା, ବରୂଣ୍ ଧର୍ମରାୟ ଧ୍ୟାଓ୍ୱେଁ ।
ସୁମରଥ ଜୀବନ୍ ଜୀକା, ମନ୍ ଇଛା ଫଲ୍ ପାଓ୍ୱେଁ ।୧୦।
ତେତୀସ୍ କୋଟି ଅଧାରା, ଧ୍ୟାଓ୍ୱେଁ ସହଂସ୍ ଅଠାସୀ ।
ଉତ୍‌ରୈଂ ଭବ୍‌ଜଲ୍ ପାରା, କଟି ହୈଁ ଯମ୍ କୀ ଫାଁସୀ ।୧୧।

॥ ମନ୍ତ୍ର ॥

ଅନାହଦ୍ ମନ୍ତ୍ର ସୁଖ୍ ସଲାହଦ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଅଜୋଖ୍ ମନ୍ତ୍ର,
ବେସୁନ୍ ମନ୍ତ୍ର ନିର୍ବାଣ ମନ୍ତ୍ର ଥୀର୍ ହୈ ॥୧॥
ଆଦିମନ୍ତ୍ର ଯୁଗାଦିମନ୍ତ୍ର, ଅଚଲ୍ ଅଭଙ୍ଗୀ ମନ୍ତ୍ର, ସଦା ସସ୍ଙ୍ଗୀ
ମନ୍ତ୍ର, ଲୌଲୀନ୍ ମନ୍ତ୍ର ଗହ୍‌ର ଗମ୍ଭୀର୍ ହୈ ॥ ୨ ॥
ସୋହଂ ସୁଭାନ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଅଗମ୍ ଅନୁରାଗ୍ ମନ୍ତ୍ର, ନିର୍ଭୟ
ଅଡ଼ୋଲ୍ ମନ୍ତ୍ର, ନିର୍ଗୁଣ୍ ନିର୍ବନ୍ଧ୍ ମନ୍ତ୍ର, ନିଶ୍ଚଲ୍ ମନ୍ତ୍ର ନେକ୍ ହୈ ॥ ୩ ॥

ଗୈବି ଗୁଲ୍‌ଜାର୍ ମନ୍ତ୍ର, ନିର୍ଭୟ ନିର୍‌ଧାର୍ ମନ୍ତ୍ର, ସୁମରତ୍ ସୂକୃତ୍ ମନ୍ତ୍ର ଅଗମୀ ଅବ୍ଞ୍ଚମନ୍ତ୍ର ଅଦଲି ମନ୍ତ୍ର ଅଲେଖ୍ ହୈ ।।୪ ।। ଫଜ୍‌ଲଂ ଫରାକ୍ ମନ୍ତ୍ର, ବିନ୍ ରସ୍‌ନା ଗୁଣ୍‌ଲାପ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଝିଲ୍‌ମିଲ୍ ଜହୁର୍ ମନ୍ତ୍ର, ସର୍‌ବଙ୍ଗ୍ ଭର୍‌ପୁର୍ ମନ୍ତ୍ର, ସୈଲାନ୍ ମନ୍ତ୍ର ସାର୍‌ହୈ ।। ୫ ।। ରରଂକାର୍ ଗରକ୍ ମନ୍ତ୍ର, ତେଜ୍‌ପୁଞ୍ଜ୍ ପରଖ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଅଦ୍‌ଲି ଅବନ୍ଧ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଅଜପା ନିର୍ସନ୍ଧ୍-ମନ୍ତ୍ର, ଅବିଗତ୍ ଅନାହଦ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଦିଲ୍‌ମେଁ ଦୀଦାର୍ ହୈ ।। ୬ ।। ବାଣୀ ବିନୋଦ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଆନନ୍ଦ୍ ଅସୋଧ୍ ମନ୍ତ୍ର, ଖୁର୍‌ସୀ କରାର୍ ମନ୍ତ୍ର, ଅନ୍‌ଭୟ ଉଚ୍ଚାର୍ ମନ୍ତ୍ର, ଉଜଲ୍ ମନ୍ତ୍ର ଅଲେଖ୍ ହୈ ।। ୭ ।। ସାହିବ୍ ସତ୍‌ରାମ୍ ମନ୍ତ୍ର, ସାଁଈ ନିହକାମ୍ ମନ୍ତ୍ର, ପାରଖ୍ ପ୍ରକାଶ୍ ମନ୍ତ୍ର, ହିରମ୍ବର୍ ହୁଲାସ୍ ମନ୍ତ୍ର, ମୌଲେ ମଲାର୍ ମନ୍ତ୍ର, ପଲକ୍ ବୀଚ୍ ଖଲକ୍ ହୈ ।। ୮ ।।

।। ଅଥ ଗୁରୁଦେବ୍ କା ଅଙ୍ଗ୍ ।।

ଗରୀବ୍, ପ୍ରପଟନ୍ ଓହ ପ୍ରଲୋକ୍ ହୈ, ଜହାଁ ଅଦ୍‌ଲୀ ସତ୍‌ଗୁରୁ ସାର।
ଭକ୍ତି ହେତ୍‌ସେଁ ଉତରେ, ପାୟା ହମ୍ ଦିଦାର୍ ।। ୧ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଅଲଲ୍ ପଙ୍ଖ୍ କୀ ଜାତ୍ ।
କାୟା ମାୟା ନା ଓ୍ୱହାଁ, ନହାଁ ପାଞ୍ଚ ତତ୍ କା ଗାତ୍ ।। ୨ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଉଜଲ୍ ହିରମ୍ବର୍ ଆଦି ।
ଭଲ୍‌କା ଜ୍ଞାନ୍ କମାନ୍ କା, ଘାଲତ୍ ହୈଁ ସର୍ ସାଁଧି ।। ୩ ।।

ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୁନ୍ନ ବିଦେଶୀ ଆପ୍ ।
ରୋମ୍ - ରୋମ୍ ପ୍ରକାଶ୍ ହୈ, ଦୀହ୍ନା ଅଜପା ଜାପ୍ ।। ୪ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ମଗନ୍ କିଏ ମୁସ୍ତାକ୍ ।
ପ୍ୟାଲା ପ୍ୟାୟା ପ୍ରେମ୍‌କା, ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ ଗର୍ ଗାପ୍ ।। ୫ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସିଂନ୍ଧ୍ ସୁରତି କୀ ସୈନ୍ ।
ଉର୍ ଅନ୍ତର ପ୍ରକାସିୟା, ଅଜବ୍ ସୁନାୟେ ବୈନ୍ ।। ୬ ।।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୂରତ୍ ସିନ୍ଧୁ କୀ ସେଲେ ।
ବଜ୍ରପଟ୍ ପର୍ ଖୋଲ୍ କର୍ ଲେଗୟା ଝିନୀଗେଲେ ।। ୭ ।
ଗ ରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୂରତି ସିନ୍ଧୁ କେ ତୀର୍ ।
ସବ୍ ସନ୍ତନ୍ ସିର୍ ତାଜ୍ ହେଁ, ସତ୍ ଗୁରୁ ଅଦ୍‌ଲୀ କବୀର ।। ୮।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୂରତି ସିନ୍ଧୁ କେ ମାହି ।
ଶବ୍ଦ ସ୍ୱରୂପୀ ଅଙ୍ଗ୍‌ହୈ, ପିଣ୍ଡ୍ ପ୍ରାଣ୍ ବିନ୍ ଛାଁହି ।। ୯ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଗଲତାନା ଗୁଲ୍‌ଜାର ।
ବାର୍ ପାର୍ କୀମତ୍ ନହାଁ, ନହାଁ ହଲ୍‌କା ନହାଁ ଭାର୍ ।। ୧୦ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୁରତି ସିନ୍ଧୁ କେ ମଂଝ୍ ।
ଅଣ୍ଡୟୋ ଆନନ୍ଦ୍ ପୋଖ୍ ହୈ, ବୈନ୍ ସୁନାଏ କୂଞ୍ଜ୍ ।। ୧୧ ।।

ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୂରତି ସିନ୍ଧୁ କେ ନାଲ୍ ।
ପିତାମ୍ବର୍ ତାଖୀ ଧର୍‌ୟୋ, ବାଣୀ ଶବ୍ଦ୍ ରିସାଲ୍ ।। ୧୨ ।।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୂରତ୍ ସିନ୍ଧୁ କେ ନାଲ୍ ।
ଗବନ୍ କୀୟା ପର୍‌ଲୋକ୍ ସେ, ଅଲଲ୍ ପଙ୍ଖ୍‌କୀ ଚାଲ୍ ।୧୩।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ସୁରତି ସିନ୍ଧୁ କେନାଲ୍ ।
ଜ୍ଞାନ୍ ଜୋଗ୍ ଔର୍ ଭକ୍ତି ସବ୍ ଦୀହ୍ନୀ ନଜର୍ ନିହାଲ୍ ।। ୧୪ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ବେପ୍ରବାହ ଅବନ୍ଧ୍ ।
ପରମ୍ ହଂସ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ୍, ରୋମ୍ - ରୋମ୍ ରବି ଚନ୍ଦ୍ ।। ୧୫ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ହୈ ଜିନ୍ଦା ଜଗ୍‌ଦୀଶ୍ ।
ସୁନ୍ନ ବିଦେଶୀ ମିଲ୍ଲୟା, ଛତ୍ର ମୁକୁଟ୍ ହୈ ଶୀଶ୍ ।। ୧୬ ।।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ କେ ଲକ୍ଷଣ୍ କହୁଁ, ମଧୁରେ ବୈନ୍ ବିନୋଦ୍ ।
ଚ୍ୟର ବେଦ ଷଟ୍ ଶାସ୍ତ୍ର, କହ ଅଠାରା ବୋଧ୍ ।। ୧୭ ।।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ କେ ଲକ୍ଷଣ୍ କହୁଁ, ଅଚଲ୍ ବିହଙ୍ଗମ୍ ଚ୍ୟଲ୍ ।
ହମ୍ ଅମରାପୁର ଲେଗୟା, ଜ୍ଞାନ୍ ଶବ୍ଦ୍ ସର୍ ଘାଲ୍ ।। ୧୮ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ତୁରିୟା କରେ ତୀର୍ ।
ଭଗଲ୍ ବିଦ୍ୟା ବାଣୀ କହେଁ, ଛାନେ ନୀର୍ ଅରୁ ଖୀର୍ ।। ୧୯ ।।

ଗରୀବ୍ ଜିନ୍ଦା ଯୋଗୀ ଜଗତ୍ ଗୁରୁ, ମାଲିକ୍ ମୁର୍ଶଦ୍ ପୀର୍ ।
କାଲ୍ କର୍ମ ଲାଗେ ନହୀଁ, ନହୀଁ ଶଙ୍କା ନହୀଁ ସୀର୍ ।। ୨୦ ।।
ଗରୀବ୍, ଜିନ୍ଦା ଯୋଗୀ ଜଗତ୍ ଗୁରୁ, ମାଲିକ୍ ମୁର୍ଶଦ୍ ପୀର୍ ।
ଦହୁଁ ଦୀନ୍ ଝଗ୍‌ଡ଼ା ମଣ୍ଡୟା, ପାୟା ନହୀଁ ଶରୀର୍ ।। ୨୧ ।।
ଗରୀବ୍,ଜିନ୍ଦା ଯୋଗୀ ଜଗତ୍‌ଗୁରୁ, ମାଲିକ୍ ମୁର୍ଶଦ୍ ପୀର୍ ।
ମାର୍‌ୟା ଭଲ୍‌କା ଭେଦ୍‌ସେ, ଲଗେ ଜ୍ଞାନ୍ କେ ତୀର୍ ।। ୨୨ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ତେଜ୍ ପୁଞ୍ଜ୍‌କେ ଅଙ୍ଗ୍ ।।
ଝିଲ୍ ମିଲ୍ ନୁର୍ ଜହୁର୍ ହୈ, ନର୍ ରୂପ୍ ସେତ୍ ଅଙ୍ଗ ।। ୨୩ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ତେଜ୍ ପୁଞ୍ଜକୀ ଲୋୟ ।
ତନ୍ ମନ୍ ଅର୍‌ପୁ ସୀସ୍ କୁଁ, ହୋନୀ ହୋୟ ସୁ ହୋୟ ।। ୨୪ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଖୋଲେ ବଜ୍ର କିବାର୍ ।
ଅଗମ୍ ଦୀପ୍‌କୁ ଲେ ଗୟା, ଜହାଁ ବ୍ରହ୍ମ ଦର୍‌ବାର୍ ।। ୨୫ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଖୋଲେ ବଜ୍ର କପାଟ୍ ।
ଅଗମ୍ ଭୂମିକୁଂ ଗମ୍‌କରୀ, ଉତ୍‌ରେ ଔଘଟ୍ ଘାଟ୍ ।। ୨୬ ।।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ମାରୀ ଗ୍ୟାସୀ ଗୈନ୍ ।
ରୋମ୍-ରୋମ୍ ମେଁ ସାଲ୍‌ତୀ, ପଲକ୍ ନହୀଁ ହେ ଚୈନ୍ ।। ୨୭ ।।

ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଭକ୍‌ଲା ଖେଁଚ୍ କର୍ ଲାୟା ବାନ୍ ଜୂ ଏକ୍ ।
ସ୍ୱାସ୍ ଉଭାରେ ସାଲ୍‌ତା ପଡ଼୍‌ୟା କଲେଜେ ଛେକ୍ ।। ୨୮ ।।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମାର୍‌ୟା ବାଣ୍ କସ୍, ଖେବର୍ ଗ୍ୟାସୀ ଖେଁଚ୍ ।
ଭର୍ମ୍ କର୍ମ୍ ସବ୍ ଜର୍ ଗୟେ, ଲଇ କୂବୂଦ୍ଧି ସବ୍ ଏଁଚ୍ ।। ୨୯ ।।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଆୟେ ଦୟାକରି, ଐସେ ଦୀନ୍ ଦୟାଲ୍ ।
ବନ୍ଦୀ ଛୋଡ଼୍ ବିରଦ୍ ତାସ୍ କା, ଜଠରାଗ୍ନି ପ୍ରତିପାଲ୍ ।। ୩୦ ।।
ଗରୀବ୍, ଜଠରାଗ୍ନି ସେଁ ରାଖି୍‌ୟା, ପ୍ୟାୟା ଅମୃତ୍ ଖୀର୍ ।
ଜୁଗନ୍ - ଜୁଗନ୍ ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ହୈ, ସମଝ୍ କୂଟନ୍ ବେପୀର୍ ।। ୩୧ ।।
ଗରୀବ୍, ଜୁନୀ ସଂକଟ୍ ମେଟ ହେଁ, ଔଁଧେ ମୂଖ୍ ନହାଁ ଆୟ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ଜମ୍ ସେଁ ଲେତ୍ ଛୂଡ଼ାୟା ।। ୩୨ ।।
ଗରୀବ୍, ଜମ୍ ଜୌରା ଜାସୈ ଡରେଁ, ଧର୍ମ ରାୟ କେ ଦୁତ୍ ।
ଚୌଦା କୋଟି ନ ଚମ୍ପ ହାଁ ସୁନ୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୀ କୁତ୍ ।। ୩୩ ।।
ଗରୀବ୍, ଜମ୍ ଜୌରା ଜାସେ ଡରେଁ, ଧର୍ମ ରାୟ ଧରେ ଧୀର୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ଏକ୍ ହୈ, ଅଦ୍‌ଲୀ ଅସଲ୍ କବୀର ।। ୩୪ ।।
ଗରୀବ୍, ଜମ୍ ଜୌରା ଜାସୈ ଡରେଁ, ମିଟେ କର୍ମ କେ ଅଙ୍କ ।
କାଗଜ୍ କୀରୈ ଦର୍‌ଗ୍ରହ ଦଇ, ଚୌଦହ କୋଟି ନ ଚମ୍ପ୍ ।। ୩୫ ।।

ଗରୀବ୍, ଜମ୍ ଜୌରା ଜାସେ ଡରେ, ମିଟେଁ କର୍ମ୍ କେ ଲେଖ୍ ।
ଅଦ୍‌ଲୀ ଅଦଲ୍ କବୀର୍ ହେଁ, କୂଲ୍ କେ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଏକ୍ ॥ ୩୬ ॥
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ପହୁଁଚ୍ୟା ମଁଝ୍ ନିଦାନ୍ ।
ନୌକା ନାମ୍ ଚଢ଼ାୟକର୍, ପାର୍ କିୟେ ପର୍‌ମାନ୍ ॥ ୩୭ ।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଭୌ ସାଗର୍ କେ ମାଁହି ।
ନୌକା ନାମ୍ ଚଢ଼ାୟକର୍, ଲେ ରାଖେ ନିଜ୍ ଠାଁହି ॥ ୩୮ ॥
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଭୌ ସାଗର୍ କେ ବୀଚ୍ ।
ଖେବଟ୍ ସବ୍‌କୁଁ ଖେବ୍‌ତା, କ୍ୟା ଉତ୍ତମ୍ କ୍ୟା ନୀଚ୍ ॥ ୩୯ ॥
ଗରୀବ୍, ଚୌରାସୀ କୀ ଧାର୍ ମେଁ, ବହେ ଜାତ୍ ହେଁ ଜୀବ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଲେ ପ୍ରସାୟା ପୀବ୍ ॥ ୪୦ ॥
ଗରୀବ୍, ଲାଖ୍ ଚୌରାସୀ ଧାର୍ ମେଁ, ବହେ ଜାତ୍ ହେଁ ହଂସ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଅଲଖ୍ ଲଖାୟା ବଂସ୍ ॥ ୪୧ ॥
ଗରୀବ୍, ମାୟା କା ରସ୍ ପୀୟ କର୍, ଫୁଟ୍ ଗୟେ ଦୋ ନୈନ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ବାସ୍ ଦିୟା ସୁଖ୍ ଚୈନ୍ ॥୪୨ ॥
ଗରୀବ୍, ମାୟା କା ରସ୍ ପୀୟକର୍, ହୋ ଗୟେ ଡ଼ାମାଡ଼ୋଲ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଜ୍ଞାନ୍ ଯୋଗ୍ ଦିୟା ଖୋଲ୍ ॥ ୪୩ ॥

ଗରୀବ୍, ମାୟାକା ରସ୍ ପୀୟ କର୍, ହୋ ଗୟେ ଭୂତ୍ ଖଈସ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଭକ୍ତି ଦଈ ବକ୍‌ସୀସ୍ ॥ ୪୪ ॥
ଗରୀବ୍, ମାୟା କା ରସ୍ ପୀୟକର୍, ଫୁଟ୍ ଗୟେ ପଟ୍ ଗ୍ୱର୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଲୋୟନ୍ ସଂଖ୍ ଉଧାର୍ ॥ ୪୫ ॥
ଗରୀବ୍, ମାୟା କା ରସ୍ ପୀୟକର୍, ଡୁବ୍ ଗୟେ ଦହୁଁ ଦୀନ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଜ୍ଞାନ୍ ଜୋଗ୍ ପ୍ରବୀନ୍ ॥ ୪୬ ॥
ଗରୀବ୍, ମାୟା କା ରସ୍ ପୀୟକର୍, ଗୟେ ଷଟ୍ ଦଲ୍ ଗାରତ୍ ଗୋର୍
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ପ୍ରଗଟ୍ ଲିଏ ବହୋର୍ ॥ ୪୭ ॥
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ କୁଂ କ୍ୟା ଦୀଜିଏ, ଦେନେ କୁଁ କୂଛ୍ ନାହିଁ ।
ସଂମନ୍ କୁଁ ସାଟା କିୟା, ସେଉ ଭେଁଟ୍ ଚଢ଼ାହି ॥ ୪୮ ॥
ଗରୀବ୍, ସିର୍ ସାଟେ କୀ ଭକ୍ତି ହୈ, ଔର୍ କୁଛ୍ ନାହିଁ ବାତ୍ ।
ସିର୍ କେ ସାଟେ ପାଇୟେ, ଅବଗତ୍ ଅଲଖ୍ ଅନାଥ୍ ॥ ୪୯ ॥
ଗରୀବ୍, ସୀସ୍ ତୁହ୍ମାରା ଜାୟେଗା, କର୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୁଂ ଦାନ୍ ।
ମେରା ମେରୀ ଛୋଡ଼୍ ଦେ, ୟୋହୀ ଗୋଈ ମୈଦାନ୍ ॥ ୫୦ ॥
ଗରୀବ୍, ସୀସ୍ ତୁହ୍ମାରା ଜାୟେଗା, କର୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୀ ଭେଁଟ୍ ।
ନାମ୍ ନିରନ୍ତର୍ ଲିଜିଏ, ଜମ୍ କି ଲଗୈଂ ନ ଫେଁଟ୍ ॥ ୫୧ ॥

ଗରୀବ୍, ସାହିବ୍ ସେ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଭୟେ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେ ଭୟେ ସାଧ୍ ।
ୟେ ତିନୌଁ ଅଙ୍ଗ୍ ଏକ୍ ହେଁ, ଗତି କୁଛ୍ ଅଗମ୍ ଅଗାଧ୍ ॥ ୫୨ ॥
ଗରୀବ୍, ସାହିବ୍ ସେ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଭୟେ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେ ଭୟେ ସନ୍ଥ ।
ଘର୍-ଘର୍ ଭେଷ୍ ବିଶାଲ୍ ଅଙ୍ଗ୍, ଖେଲେଂ ଆଦି ଔର୍ ଅନ୍ତ୍ ॥୫୩ ॥
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ବେଗ୍ ଉତାରେ ପାର୍ ।
ଚୌରାସୀ ଭ୍ରମ୍ ମେଟହୀଁ, ଆବା ଗବନ୍ ନିବାର୍ ॥ ୫୪ ॥
ଗରୀବ୍, ଅନ୍ଧେ ଗୁଙ୍ଗେ ଗୁରୁ ଘନେ, ଲଙ୍ଗ୍‌ଡ଼େ ଲୋଭୀ ଲାଖ୍ ।
ସାହିବ୍ ସେ ପର୍‌ଚେ ନହୀଁ, କାବ୍ ବନାୱେଁ ସାଖ୍ ॥ ୫୫ ॥
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ଶବ୍ଦ ସମାନା ହୋୟ ।
ଭୌ ସାଗର୍ ମେଁ ଡୁବ୍‌ତେଂ, ପାର୍ ଲଂଘାୱେଁ ସୋୟ ॥ ୫୬ ॥
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ସୋହଂ ସିନ୍ଧୁ ମିଲାପ୍ ।
ତୁରିୟା ମଧ ଆସନ୍ କରୈଂ, ମେଟୈଁ ତିନୌଁ ତାପ୍ ॥ ୫୭ ॥
ଗରୀବ୍, ତୂରୀୟା ପର୍ ପୂରିୟା ମହଲ୍, ପାର୍ ବ୍ରହ୍ମ କା ଦେଶ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ଶବ୍ଦ ବିଗ୍ୟାନା ନେସ୍ ॥ ୫୮ ॥
ଗରୀବ୍, ତୂରୀୟା ପର୍ ପୂରୀୟା ମହଲ୍, ପାର୍ ବ୍ରହ୍ମକା ଲୋକ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ହଂସ୍ କରୈଂ ନିହକାମ୍ ॥୫୯॥

ଗରୀବ୍, ତୂରୀୟା ପର୍ ପୂରୀୟା ମହଲ୍, ପାର୍ ବ୍ରହ୍ମକା ଲୋକ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ହଂସ୍ ପଠାୱେଁ ମୋଖ୍ ।।୬୦।।
ଗରୀବ୍, ତୂରୀୟା ପର୍ ପୂରୀୟା ମହଲ୍, ପାର୍ ବ୍ରହ୍ମ କା ଦ୍ୱୀପ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ରାଖେ ସଙ୍ଗ୍ ସମୀପ୍ ।୬୧।
ଗରୀବ୍, ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ ଗାଦୀ ଜହାଂ, ପାର୍ ବ୍ରହ୍ମ ଆସ୍ଥାନ୍ ।
ସୁନ୍ନ ଶିଖର୍ କେ ମହଲ୍ ମେଁ, ହଂସ୍ କରେଁ ବିଶ୍ରାମ୍ ।୬୨।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମହେଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଆପ୍ ଅଲେଖ୍ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ରମ୍‌ତା ରାମ୍‌ହେଁ, ୟାମେଁ ମୀନ ନ ମେଖ୍ ।୬୩।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଆଦି ଅନାଦି ହେଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ହେଁ ମୂଲ୍
ସତ୍‌ଗୁରୁ କୂଂ ସିଜ୍‌ଦା କରୁଁ, ଏକ୍ ପଲକ୍ ନହୀଁ ଭୂଲ୍ ।୬୪।
ଗରୀବ୍, ପଟ୍‌ଟନ୍ ଘାଟ୍ ଲଖାଇୟାଁ, ଅଗମ୍ ଭୂମିକା ଭେଦ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଅଷ୍ଟକମଲ୍ ଦଲ୍ ଛେଦ୍ ।୬୫।
ଗରୀବ୍, ପଟ୍‌ଟନ୍ ଘାଟ୍ ଲଖାଇୟାଁ, ଅଗମ୍ ଭୂମିକା ଭେବ୍ ।
ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହମ୍ ମିଲ୍ୟା, ଅଷ୍ଟ କମଲ୍ ଦଲ୍ ସେବ୍ ।୬୬।
ଗରୀବ୍, ପ୍ରପଟନ୍ କୀ ପୀଠ ମେଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେ ଗୟା ମୋହି ।
ସିର୍ ସାଟେଁ ସୌଦା ହୁଆ, ଅଗ୍‌ଲୀ ପିଛ୍‌ଲୀ ଖୋହି ।୬୭।

ଗରୀବ୍, ପ୍ରପଟନ୍ କୀ ପାଠ ମେଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେ ଗୟା ସାଥ୍ ।
ଜହାଁ ହୀରେ ମାଣିକ୍ ବିର୍କେଁ, ପାରସ୍ ଲାଗ୍ୟା ହାଥ୍ ।।୬୮।।
ଗରୀବ୍, ପ୍ରପଟନ୍ କୀ ପାଠ ମେଁ, ହୈ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୀ ହାଟ୍ ।
ଜହାଁ ହୀରେ ମାଣିକ୍ ବିକୈ, ସୌଦାଗର୍ ସେଁ୍ୟା ସାଟ୍ ।୬୯।
ଗରୀବ୍, ପ୍ରପଟନ୍ କୀ ପାଠ ମେଁ, ସୌଦା ହୈ ନିଜ୍ ସାର୍ ।
ହମ୍ କୂଁ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେ ଗୟା, ଔଘଟ୍ ଘାଟ୍ ଉତାର୍ ।୭୦।
ଗରୀବ୍, ପ୍ରପଟନ୍ କୀ ପାଠମେଁ, ପ୍ରେମ୍ ପ୍ୟାଲେ ଖୁବ୍ ।
ଜହାଁ ହମ୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେ ଗୟା, ମତ୍‌ୱାଲା ମହବୁବ୍ ।୭୧।
ଗରୀବ୍, ପ୍ରପଟନ୍ କୀ ପାଠମେଁ, ମତ୍‌ୱାଲେ ମସ୍ତାନ୍ ।
ହମ୍‌କୂଁ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେଗୟା, ଅମରାପୁର୍ ଅସ୍ଥାନ୍ ।୭୨।
ଗରୀବ୍, ବଙ୍କ ନାଲ୍‌କେ ଅନ୍ତର୍ରୈ, ତ୍ରିବେଣୀ କେ ତୀର୍ ।
ମାନ୍ ସରୋବର୍ ହଂସ୍ ହୈଂ, ବାଣୀ କୋକିଲ୍ କିର୍ ।୭୩।
ଗରୀବ୍, ବଙ୍କନାଲ୍ କେ ଅନ୍ତରେ, ତ୍ରିବେଣୀ କେ ତୀର୍ ।
ଜହାଂ ହମ୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେଗୟା, ଚୁବେ ଅମୀରସ୍ କ୍ଷୀର୍ ।୭୪।
ଗରୀବ୍, ବଙ୍କନାଲ୍ କେ ଅନ୍ତରେ, ତ୍ରିବେଣୀ କେ ତୀର୍ ।
ଜହାଁ ହମ୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେଗୟା, ବନ୍ଦୀଛୋଡ଼୍ କବୀର୍ ।୭୫।

ଗରୀବ୍, ଭଓଁର୍ ଗୁମ୍ଫା ମେଁ ବୈଠ୍କର୍, ଅମି ମହାରସ୍ ଜୋଖ୍ ।
ଐସା ସତ୍ଗୁରୁ ମିଲ୍ଗୟା, ସୌଦା ରୋକମ୍ ରୋକ୍ ।୭୬।
ଗରୀବ୍, ଭଓଁର୍ ଗୁମ୍ଫାମେଁ ବୈଠ୍କର୍, ଅମୀ ମହାରସ୍ ତୋଲ୍ ।
ଐସା ସତ୍ଗୁରୁ ମିଲ୍ଗୟା, ବଜ୍ର ପୌଲ୍ଦେଈ ଖୋଲ୍ ।୭୭।
ଗରୀବ୍, ଭଁବର୍ ଗୁମ୍ଫାମେଁ ବୈଠ୍କର୍, ଅମୀ ମହାରସ୍ ଜୋଖ୍ ।
ଐସା ସତ୍ଗୁରୁ ମିଲ୍ଗୟା, ଲେଗୟା ହମ୍ ପ୍ରଲୋକ୍ ।୭୮।
ଗରୀବ୍ ପିଣ୍ଡ୍ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ୍ ସେ ଅଗମ୍ ହେଁ, ନ୍ୟାରୀ ସିନ୍ଧୁ ସମାଧ୍
ଐସା ସତ୍ଗୁରୁ ମିଲ୍ଗୟା, ଦେଖ୍ୟା ଅ୍ୟମ୍ ଅଗାଧ୍ ॥ ୭୯ ॥
ଐସା ସତ୍ଗୁରୁ ମିଲ୍ଗାୟା, ଦିଆ ଅଖୈ ପ୍ରସାଦ୍॥ ୮୦॥
ଗରୀବ, ପିଣ୍ଡ୍ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ୍ ସେଁ ଅଗମ୍ ହେଁ, ନ୍ୟାରୀ ସିନ୍ଧୁ ସମାଧ୍ ।
ଗରୀବ୍, ଔଘଟ୍ ଘାଟୀ ଉତରେ, ସତ୍ଗୁରୁ କେ ଉପଦେଶ୍ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ ପ୍ରକାସିୟା, ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ୍ ପ୍ରବେଶ୍ ।୮୧।
ଗରୀବ୍, ସୁନ୍ନ ସରୋବର୍ ହଂସ୍ ମନ୍, ନ୍ୟାହ୍ୟା ସତ୍ଗୁରୁ ଭେଦ୍ ।
ସୂରତୀ ନିରତି ପରଚ୍ଛ ଭୟା, ଅଷ୍ଟ କମଲ୍ ଦଲ୍ ଛେଦ୍ ।୮୨।
ଗରୀବ୍, ସୁନ୍ନ ବେସୁନ୍ନ ସେଁ ଅଗମ୍ ହୈ, ପିଣ୍ଡ୍ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସେଁ ନ୍ୟାର ।
ଶବ୍ଦ ସମାନା ଶବ୍ଦ୍ ମେଁ, ଅବ୍ଗତ୍ ବାର୍ ନ ପାର୍ ।୮୩।

ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ କୁଁ କୁର୍‌ବାନ୍ ଜାଁ, ଅଜବ୍ ଲଖାୟା ଦେସ୍ ।
ପାର୍ ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରବାନ୍ ହୈ, ନିରାଲମ୍ବ୍ ନିଜ୍ ନେସ୍ ।୮୪।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ସୋହଂ ନାମ୍ ଦେ, ଗୁଜ୍ ବିରଜ୍ ବିସ୍ତାର୍ ।
ବିନ୍ ସୋହଂ ସୀଝେ ନହୀଁ, ମୂଳ ମନ୍ତ୍ର ନିଜ୍ ସାର୍ ।୮୫।
ଗରୀବ୍ ସୋହଂ ସୋହଂ ଧୁନ୍‌ଲଗୈ, ଦର୍ଦ୍ଦ୍ ବନ୍ଦ୍ ଦିଲ୍ ମାହିଁ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ପରଦା ଖୋଲ୍ ହାଁ, ପରାଲୋକ୍ ଲେ ଜାହିଁ ।୮୬।
ଗରୀବ୍, ସୋହଂ ଜାପ୍ ଅଜାପ୍ ହୈ, ବିନ୍ ରସ୍‌ନା ହୋଏ ଧୂନ୍ନ ।
ଚଢେ ମହଲ୍ ସୁଖ୍ ସେଜ୍‌ପର୍, ଜହାଁ ପାପ୍ ନହୀଁ ପୂନ୍ନ ।୮୭।
ଗରୀବ୍, ସୋହଂ ଜାପ୍ ଅଜାପ୍‌ହୈ, ବିନ୍ ରସ୍‌ନା ହୋଏ ଧୂନ୍ନ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ଦୀପ୍ ସମୀପ୍ ହୈ, ନହୀଁ ବସ୍‌ତୀ ନହୀଁ ସୂନ୍ନ ।୮୮
ଗରୀବ୍, ସୁନ୍ନ ବସ୍‌ତି ସେଁ ରହିତ୍ ହୈ, ମୂଲ୍ ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ ମାହିଁ ।
ଜହାଁ ହମ୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଲେଗୟା, ଅଗମ୍ ଭୂମି ସତ୍ ଠାହିଁ ।୮୯।
ଗରୀବ୍, ମୂଲ୍ ମନ୍ତ୍ର ନିଜ୍ ନାମ୍ ହୈ, ସୁରତ୍ ସିନ୍ଧୁ କେ ତୀର୍ ।
ଗୈବୀ ବାଣୀ ଅରସ୍ ମେଁ, ସୂର୍ ନର୍ ଧରୈଁ ନ ଧୀର୍ ।୯୦।
ଗରୀବ୍, ଅଜବ୍ ନଗର୍ ମେଁ ଲେଗୟା, ହମ୍ କୁଁ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଆନ୍ ।
ଝିଲ୍‌କେ ବିମ୍ବ୍ ଅଗାଧ୍ ଗତି, ସୂତେ ଋଦର୍ ତାନ୍ ।୯୧।
ଗରୀବ୍, ଅଗମ୍ ଅନାହଦ୍ ଦୀପ୍‌ହୈ, ଅଗମ୍ ଅନାହଦ୍ ଲୋକ୍ ।

ଅଗମ୍ ଅନାହଦ୍ ଗବନ୍ ହୈ, ଅଗମ୍ ଅନାହଦ୍ ମୋଖ୍ ।୯୨।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ପାରସ୍ ରୂପ୍ ହେଁ, ହମ୍‌ରୀ ଲୋହା ଜାତ୍ ।
ପଲକ୍ ବୀଚ୍ କଞ୍ଚନ୍ କରେଁ, ପଲ୍‌ଟେଁ ପିଣ୍ଡରୁ ଗାତ୍ ।୯୩।
ଗରୀବ୍, ହମ୍ ତୋ ଲୋହା କଠିନ୍ ହେଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ବନେ ଲୁହାର୍ ।
ଜୁଗନ୍-ଜୁଗନ୍ କେ ମୋର୍‌ଚେ, ତୋଡ୍ ଘଡେ ଘଣ୍‌ସାର୍ ।୯୪।
ଗରୀବ୍, ହମ୍ ପସୁଓ୍ୱା ଜନ୍ ଜୀବ୍ ହୈ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଜାତ୍ ଫିରଙ୍ଗ୍ ।
ମୂର୍‌ଦେ ସେ ଜିନ୍ଦା କରେଁ, ପଲଟ୍ ଧରତ୍ ହେଁ ଅଙ୍ଗ୍ ।୯୫।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ସିକ୍ ଲୀଗର୍ ବନେ, ୟୋହ ତନ୍ ତେଗା ଦେହ ।
ଜୁଗନ୍-ଜୁଗନ୍ କେ ମୋରଚେ,ଖୋଓ୍ୱେଁ ଭର୍ମ୍ ସଂଦେହ ।୯୬।
ଗରୀବ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ କନ୍ଦ୍ କପୁର୍ ହେଁ, ହମ୍‌ରୀ ତୁନ୍‌କା ଦେହ୍ ।
ସ୍ୱାଁତି ସୀପ୍ କା ମେଲ୍ ହୈ, ଚାନ୍ଦ୍ ଚକୋରା ନେହ ।୯୭।
ଗରୀବ୍, ଐସା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସେଇୟେ, ବେଗ୍ ଉଧାରେ ହଂସ୍
ଭୌ ସାଗର୍ ଆବେନହାଁ, ଜୌରା କାଲ୍ ବିଧ୍ୱଂସ୍ ।୯୮।
ଗରୀବ୍, ପଟ୍‌ଟନ୍ ନଗ୍‌ରୀ ଘର୍‌କରୈ, ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ ଗୈନାର୍ ।
ଅଲଲ୍ ପଙ୍ଖ୍ ଜ୍ୟୁ ସଞ୍ଚରୈ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଅଧମ୍ ଉଧାର୍ ।୯୯।
ଗରୀବ୍, ଅଲଲ୍ ପଙ୍ଖ ଅନୁରାଗ୍‌ହୈ, ସୁନ୍ନମଣ୍ଡଲ୍ ରହୈ ଥୀର୍ ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ଉଧାରିୟା, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଲେ କବୀର୍ ।୧୦୦।

(ସାହେବ୍ କବୀର୍ କୀ ବାଣୀ ସେ ଗୁରୁଦେବ୍ କେ ଅଙ୍ଗ ସେ)

କବୀର୍, ଦଣ୍ଡ୍‌ବତ୍ ଗୋବିନ୍ଦ୍‌ଗୁରୁ, ବନ୍ଦୁଁ ଅବିଜନ୍ ସୋୟ ।
ପହଲେ ଭୟେ ପ୍ରଣାମ୍ ତିନ୍, ନମୋ ଜୋ ଆଗେ ହୋୟ ।୧।
କବୀର୍, ଗୁରୁକୋ କୀଜେ ଦଣ୍ଡବତ୍, କୋଟି କୋଟି ପରଣାମ୍ ।
କୀଟ୍ ନ ଜାନେ ଭୃଙ୍ଗ୍‌କୋ, ୟୌଁ ଗୁରୁକରି ଆପ୍ ସମାନ୍ ।୨।
କବୀର୍, ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ୍ କର୍ ଜାନିୟେ, ରହିୟେ ଶବ୍ଦ ସମାୟ ।
ମିଲେ ତୋ ଦଣ୍ଡବତ୍ ବନ୍ଦଗୀ, ନହିଁ ପଲ୍‌ପଲ୍ ଧ୍ୟାନ୍ ଲଗାୟ ।୩।
କବୀର୍, ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ୍ ଦୋନୌଁ ଖଡେ, କିସ୍‌କେ ଲାଗୌଁ ପାୟ ।
ବଲିହାରୀ ଗୁରୁ ଆପନେ, ଗୋବିନ୍ଦ୍ ଦିୟା ମିଲାୟ ।୪।
କବୀର୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ କେ ଉପଦେଶ୍‌କା, ସୁନିୟା ଏକ୍ ବିଚ୍ଚର ।
ଜୋ ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଲ୍‌ତା ନହୀଁ, ଜାତା ଯମ୍‌କେ ଦ୍ୱାର୍ ।୫।
କବୀର୍, ଯମ୍ ଦ୍ୱାର୍‌ମେଁ ଦୂତ୍‌ସବ୍, କର୍‌ତେ ଖୈଁଚା ତାନି ।
ଉନ୍‌ତେ କଭୁ ନା ଛୁଟ୍‌ତା, ଫିର୍‌ତା ଚ୍ଚରୋଁ ଖାନି ।୬।
କବୀର୍, ଚାର୍ ଖାନିମେଁ ଭର୍‌ମତା, କବହୁଁ ନ ଲଗ୍‌ତା ପାର୍ ।
ସୋ ଫେରା ସବ୍ ମିଟ୍ ଗୟା, ସତ୍‌ଗୁରୁକେ ଉପ୍‌କାର୍ ।୭।
କବୀର୍, ସାତ୍ ସମୂଦ୍ର କୀ ମସି କରୁଁ, ଲେଖ୍‌ନୀ କରୁଁ ବନିରାୟ ।
ଧର୍‌ତୀ କା କାଗଜ୍ କରୁଁ, ଗୁରୁ ଗୁଣ୍ ଲିଖା ନ ଜାୟ ।୮।
କବୀର୍, ବଲିହାରୀ ଗୁରୁ ଆପଣା, ଘରୀ ଘରୀ ସୌବାର୍ ।

ମାନୁଷ୍‌ତେଁ ଦେବ୍‌ତା କିୟା, କରତ୍ ନା ଲାଗୀ ବାର୍ ।୯।
କବୀର୍, ଗୁରୁକୋ ମାନୁଷ୍ ଜୋ ଗିନୈ, ଚରଣାମୃତ୍ କୋ ପାନ୍ ।
ତେ ନର୍ ନର୍‌କେ ଜାହିଗେଁ, ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ହୋୟ ଶ୍ୱାନ୍ ।୧୦।
କବୀର୍, ଗୁରୁ ମାନୁଷ୍ କରି ଜାନ୍‌ତେ, ତେ ନର୍ କହିୟେ ଅନ୍ଧ୍ ।
ହୋୟ ଦୁଖୀ ସଂସାର୍‌ମେଁ, ଆଗେ ଯମ୍‌କା ଫନ୍ଦ୍ ।୧୧।
କବୀର୍, ତେ ନର୍ ଅନ୍ଧ୍ ହେଁ, ଗୁରୁକୋ କହତେ ଔର୍ ।
ହରିକେ ରୂଠେ ଠୌର୍ ହୈ, ଗୁରୁ ରୂଠେ ନହିଁ ଠୌର୍ ।୧୨।
କବୀର, କବୀରା ହରିକେ ରୂଠ୍‌ତେ, ଗୁରୁକେ ଶର୍‌ନେ ଜାୟ ।
କହୈ କବୀର୍ ଗୁରୁ ରୂଠ୍‌ତେ, ହରି ନହିଁ ହୋତ୍ ସହାୟ ।୧୩।
କବୀର୍, ଗୁରୁସୋ ଜ୍ଞାନ୍ ଜୋ ଲିଜିୟେ, ସୀସ୍ ଦୀଜିୟେ ଦାନ୍ ।
ବହୁତକ୍ ଭୋଁଦୁ ବହିଗୟେ, ରାଖି ଜୀବ୍ ଅଭିମାନ୍ । ୧୪ ।
କବୀର୍, ଗୁରୁ ସମାନ୍ ଦାତା ନହୀଁ, ଜାଚକ୍ ଶିଷ୍ୟ ସମାନ୍ ।
ତୀନ୍ ଲୋକ୍‌କୀ ସମ୍ପଦା, ସୋ ଗୁରୁ ଦିହ୍ନୀଁ ଦାନ୍ ।୧୫ ।
କବୀର୍, ତନ୍‌ମନ୍ ଦିୟା ତୋ ଭଲାକିୟା ଶିର୍‌କା ଜାସୀ ଭାର୍ ।
ଜୋ କଭୁ କହୈ ମୈଁ ଦିୟା, ବହୁତ୍ ସହେ ଶିର୍ ମାର୍ ।୧୬ ।
କବୀର୍, ଗୁରୁ ବଡ଼େ ହେଁ ଗୋବିନ୍ଦ୍ ସେ, ମନ୍ ମେଁ ଦେଖି ବିଚ୍ଚର୍ ।
ହରି ସୁମ୍‌ରେ ସୋ ବାରିହେଁ, ଗୁରୁ ସୁମ୍‌ରେ ହୋୟ ପାର୍ । ୧୭ ।
କବୀର୍, ୟେ ତନ୍ ବିଷ୍‌କୀ ବେଲ୍‌ଡ଼ୀ, ଗୁରୁ ଅମୃତ୍ କୀ ଖାନ୍ ।

ଶୀଶ୍ ଦିଏ ଜୋ ଗୁରୁ ମିଲେ, ତୋ ଭୀ ସସ୍ତା ଜାନ୍ ।୧୮।
କବୀର୍, ସାତ୍ ଦ୍ୱୀପ୍ ନୌ ଖଣ୍ଡମେଁ, ଗୁରୁସେ ବଡ଼ା ନା କୋୟ ।
କର୍ତା କରେ ନା କର୍ ସକୈ, ଗୁରୁ କରେ ସୋ ହୋୟ ।୧୯।
କବୀର୍, ରାମ୍ କୃଷ୍ଣ ସେ କୋ ବଡ଼ା, ତିନ୍ହୁଁ ଭୀ ଗୁରୁ କୀନ୍ହ ।
ତିନ୍ ଲୋକ୍ କେ ୱେଧନୀ, ଗୁରୁ ଆଗେ ଆଧୀନ୍ ।୨୦।
କବୀର୍, ହରି ସେବା ୟୁଗ୍ ଚ୍ଚର୍ହୈ, ଗୁରୁସେବା ପଲ୍ ଏକ୍ ।
ତାସୁ ପଟନ୍ତର୍ ନା ତୁଲୈଁ, ସନ୍ତନ୍ କିୟା ବିବେକ୍ ।୨୧।

॥ ସତ୍ଗୁରୁ ମହିମା ॥

(ସାହେବ୍ ଗରୀବ୍ଦାସ୍ ଜୀ କୀ ବାଣୀ)

ସତ୍ଗୁରୁ ଦାତା ହୈଁ କଲି ମାହିଁ, ପ୍ରାଣ୍ ଉଧାରଣ୍ ଉ ରେ ସାଁଇ ।
ସତ୍ଗୁରୁଦାତା ଦୀନ୍ ଦୟାଲଂ, ଜମ୍ କିଂକର୍ କେ ତୋରୈଁ ଜାଲଂ ।
ସତ୍ଗୁରୁ ଦାତା ଦୟା କରାଁହୀ, ଅଗମ୍ ଦୀପ୍ ସୈଁ ସୋ ଚଲ୍ ଆହୀଁ ।
ସତ୍ଗୁରୁ ବିନା ପନ୍ଥ ନହୀଁ ପାୱେ, ସତ୍ଗୁରୁ ମିଲୈଁ ତୋ ଅଲଖ୍ ଲଖା ୱେଁ ॥
ସତ୍ଗୁରୁ ସାହେବ୍ ଏକ୍ ଶରୀରା, ସତ୍ଗୁରୁ ବିନା ନ ଲାଗୈ ତୀରା ।
ସତ୍ଗୁରୁ ବାଣ୍ ବିହଙ୍ଗମ୍ ମାରୈଁ, ସତ୍ଗୁରୁ ଭବ୍ସାଗର୍ ସୈଁ ତାରୈଁ ॥
ସତ୍ଗୁରୁ ବିନା ନ ପାବେ ପୈଣ୍ଡା, ହୁଁଠ୍ ହାଥ୍ ଗଢ଼୍ ଲୀଜୈ କେଣ୍ଡା ।
ସତ୍ଗୁରୁ ଦର୍ଦ୍ବନ୍ଦ୍ ଦର୍ବେସା, ଜୋ ମନ୍ କର୍ ହୈ ଦୂର୍ ଅନ୍ଦେସା ॥
ସତ୍ଗୁରୁ ଦର୍ଦ୍ ବନ୍ଦ୍ ଦର୍ବାରୀ, ଉତ୍ତରେ ସାହିବ୍ ସୂନ୍ୟ ଅଧାରୀ ।

ସତ୍‌ଗୁରୁ ସାହିବ୍ ଅଙ୍ଗ୍ ନ ଦୁଜା, ୟେ ସର୍ଗୁଣ୍ ୱ୍ୱେ ନିର୍ଗୁଣ୍ ପୂଜା ।।
ଗରୀବ୍, ନିର୍ଗୁଣ୍ ସର୍ଗୁଣ୍ ଏକ୍ ହୈ, ଦୁଜା ଭର୍ମ୍ ବିକାର୍ ।
ନିର୍ଗୁଣ୍ ସାହିବ୍ ଆପ୍‌ହୈଁ ସର୍ଗୁଣ୍ ସନ୍ତ୍ ବିଗ୍ଚର୍ ।।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ବିନା ସୂର୍‌ତି ନହୀଁ ପାଚୈ, ଖେଲ୍ ମଣ୍ଡ୍ୟାହୈ ସିର୍‌କେ ସାଟୈ
ସତ୍‌ଗୁରୁ ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି କେ ଦାନୀ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ବିନା ନ ଛୁଟୈ ଖାନୀ ।।
ମାରଗ୍ ବିନା ଚଲନ୍ ହୈ ତେରା, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମେଟୈଁ ତିମର୍ ଅନ୍ଧେରା ।
ଅପ୍‌ନେ ପ୍ରାଣଦାନ୍‌ଜୋ କରହୀଁ, ତନ୍‌ମନ୍ ଧନ୍ ସବ୍ ଅର୍ପଣ୍ ଧର୍‌ହୀଁ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁସଂଖ୍ କଲା ଦର୍‌ସାୱ୍ୱେଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଅର୍ଶ୍ ବିମାନ୍ ବିଠାବୈଁ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ଭୌସାଗର୍ କେ କୋଲୀ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ପାର୍ ନିବାହୈଁ ଡ଼ୋଲୀ ।।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ମାଦର୍ ପିଦର୍ ହମାରେ, ଭୌ ସାଗର୍ କେ ତାରନ୍ ହାରେ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ସୂନ୍ଦର୍ ରୂପ୍ ଅପାରା, ସତ୍‌ଗୁରୁ ତୀନ୍ ଲୋକ୍ ସେଁ ନ୍ୟାରା ।।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ପରମ୍ ପଦାରଥ୍ ପୂରା, ସତ୍‌ଗୁରୁ ବିନା ନ ବାଜୈଁ ତୁରା ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ଆବାଦନ୍ କର୍ ଦେବୈଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ରାମ୍ ରସାୟନ୍ ଭେବୈଁ ।।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ପସୁ ମାନସ୍ କରି ଡ଼ାରୈଁ, ସିଦ୍ଧିଦେୟ କର୍ ବ୍ରହ୍ମ ବିଗ୍ଚରୈ ।
ଗରୀବ୍, ବ୍ରହ୍ମ ବିନାନୀ ହୋତ୍ ହୈଁ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଶରଣାଲିନ୍ ।
ସୁଭର୍ ସୋଈ ଜାନିୟେ, ସବ୍ ସେତୀ ଆଧୀନ୍ ।।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ଜୋ ଗ୍ଚହେ ସୋ କରହୀ, ଚୌଦହ କୋଟୀ ଦୂତ୍ ଜମ୍ ଡରହୀଁ ।
ଉତ୍ ଭୂତ୍ ଜମ୍ ତ୍ରାସ୍ ନିବାରେ, ଚିତ୍ର ଗୁପ୍ତ କେ କାଗଜ୍ ଫାରୈ ।

(ସାହେବ୍ କବୀର୍ ଜୀ କୀ ବାଣୀ)

ଗୁରୁତେ ଅଧିକ୍ ନ କୋଇ ଠହରାୟୀ । ମୋକ୍ଷ ପଁଥ୍ ନହାଁ ଗୁରୁ ବିନୁ ପାଇ ।
ରାମକୃଷ୍ଣ ବଡ଼ ତିହୁଁପୂର୍ ରାଜା । ତିନ୍ ଗୁରୁବନ୍ଦୀ କୀହ୍ନ ନିଜ୍ କାଜା ।।
ଗେହୀ ଭକ୍ତି ସତ୍‌ଗୁରୁ କୀ କରହାଁ । ଆଦି ନାମ୍ ନିଜ୍ ହୃଦୟ ଧର୍‌ହାଁ ।
ଗୁରୁ ଚରନ୍‌ସେ ଧ୍ୟାନ୍ ଲଗାୱେ । ଅନ୍ତ କପଟ୍ ଗୁରୁ ସେ ନା ଲାବୈ ।
ଗୁରୁ ସେବାମେଁ ଫଲ୍ ସର୍ବସ୍ ଆବୋ ଗୁରୁ ବିମୁଖ୍ ନର୍ ପାର୍‌ନ ପାବୋ।
ଗୁରୁ ବଚନ୍ ନିଶ୍ଚୟ କର୍ ମାନୈ । ପୂରେ ଗୁରୁକୀ ସେବା ଠାନୈ ।
ଗୁରୁକୀ ଶରଣା ଲୀଜେ ଭାଇ । ଜାତେ ଜୀବ୍ ନରକ୍ ନହାଁ ଜାଇ ।।
ଗୁରୁ କୃପା କଟେ ଯମ୍ ଫାସୀ । ବିଲମ୍ବ୍ ନେ ହୋୟ ମିଲେ ଅବିନାଶୀ ।।
ଗୁରୁ ବିନୁ କାହୁ ନ ପାୟା ଜ୍ଞାନା । ଜ୍ୟୋଁ ଥୋଥା ଭୂସ୍ ଛଡ଼େ କିସାନା ।।
ତୀର୍ଥ ବ୍ରତ୍ ଅରୂ ସବ୍ ପୂଜା । ଗୁରୁ ବିନ୍ ଦାତା ଔର୍ ନ ଦୁଜା ।।
ନୌ ନାଥ୍ ଚୌରାସୀ ସିଦ୍ଧା । ଗୁରୁକେ ଚରଣ୍ ସେବେ ଗୋବିନ୍ଦା ।।
ଗୁରୁ ବିନ୍ ପ୍ରେତ୍ ଜନ୍ମ ସବ୍ ପାବୈ । ବର୍ଷ ସହଂସ୍ର ଗରଭ୍ ସୋ ରହାବୈ ।।
ଗୁରୁ ବିନ୍ ଦାନ୍ ପୂନ୍ୟ ଜୋ କରଈ । ମିଥ୍ୟା ହୋୟ କବହୁଁ ନହାଁ ଫଲହାଁ ।।
ଗୁରୁ ବିନୂ ଭର୍ମ ନ ଛୁଟେ ଭାଇ । କୋଟି ଉପାୟ କରେ ଚତୁରାଈ ।।
ଗୁରୁକେ ମିଲେ କଟେ ଦୁଃଖ୍ ପାପା । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ କେ ମିଟେଁ ସନ୍ତାପା ।।
ଗୁରୁକେ ଚରଣ୍ ସଦାଚିତ୍ତ ଦୀଜୈ । ଜୀବନ୍ ଜନ୍ମ ସୁଫଲ୍ କର୍ ଲୀଜୈ ।।
ଗୁରୁ ଭଗ୍‌ତା ମମ ଆତମ୍ ସୋଇ । ବାକେ ହୃଦୟ ରହୁଁ ସମୋଇ ।।

ଅଡ଼ସଠ୍ ତୀର୍ଥ ଭ୍ରମ୍ ଭ୍ରମ୍ ଆବେ । ସୋ ଫଲ୍ ଗୁରୁକେ ଚରନୌଁ ପାବେ ॥
ଦଶ୍ଓ୍ୱାଁ ଅଂଶ୍ ଗୁରୁ କୋ ଦୀଜୈ । ଜୀବନ୍ ଜନ୍ମ ସଫଲ୍ କର୍ ଲୀଜୈ ॥
ଗୁରୁ ବିନ୍ ହୋମ୍ ଯଜ୍ଞ ନହାଁ କୀଜେ । ଗୁରୁକୀ ଆଜ୍ଞା ମାହିଁ ରହୀଜେ ॥
ଗୁରୁ ସୂରତରୁସୂରଧେନୂ ସମାନା । ପାବୈ ଚରନ୍ ମୁକ୍ତି ପର୍‌ବାନା ॥
ତନ୍ ମନ୍ ଧନ୍ ଅର୍‌ପି ଗୁରୁ ସେବୈ । ହୋୟ ଗଲ୍‌ତାନ୍ ଉପ୍‌ଦେଶ୍‌ହିଁ ଲେବୈ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁକୀ ଗତି ହୃଦୟ ଧାରେ । ଔର୍ ସକଲ୍ ବକ୍‌ବାଦ୍ ନିବାରୈ ॥
ଗୁରୁକେ ସନ୍ମୁଖ୍ ବଚନ୍ କହୈ । ସୋ ଶିଷ୍ୟ ରହନିଗହନି ସୁଖ୍ ଲହୈ ॥
ଗୁରୁସେ ଶିଷ୍ୟ କରୈ ଚତୁରାଈ ।ସେବାହୀନ୍ ନର୍କ୍‌ମେଁ ଜାଈ ॥
ରମୈନୀ: ଶିଷ୍ୟ ହୋୟ ସର୍‌ବସ୍ ନହାଁ ବାରୈ ।
ହୟେ କପଟ୍ ମୁଖ୍ ପ୍ରୀତି ଉଚାରେ
ଜୋ ଜିବ୍ କୈସେ ଲୋକ୍ ସିଧାଈ । ବିନ୍ ଗୁରୁ ମିଲେ ମୋହେ ନହିଁ ପାଈ ॥
ଗୁରୁ ସେ କରୈ କପଟ୍ ଚତୁରାଈ । ସୋ ହଂସା ଭବ୍ ଭର୍‌ମେଁ ଆଈ ॥
ଗୁରୁ ସେ କପଟ୍ ଶୀଷ୍ୟ ଜୋ ରାଖୈ । ଯମ୍ ରାଜା କେ ମୁଗ୍‌ଦର୍ ଗୃଖୈ ॥
ଜୋ ଜନ୍ ଗୁରୁକୀ ନିନ୍ଦା କରଈ ।ସୁକର୍ ଶ୍ୱାନ୍ ଗରଭ୍‌ମେଁ ପରଈ ॥
ଗୁରୁକୀ ନିନ୍ଦା ସୁନେ ଜୋ କାନା । ତାକୋ ନିଶ୍ଚୟ ନରକ୍ ନିଦାନା ॥
ଅପ୍‌ନେ ମୁଖ୍ ନିନ୍ଦା ଜୋ କରଈ। ପରିବାର୍ ସହିତ୍ ନର୍କ୍‌ମେଁ ପଡ଼ହୀ ॥
ଗୁରୁକୋ ତଜେ ଭଜୋ ଜୋ ଆନା । ତା ପଶୁଓ୍ୱା କୋ ଫୋକଟ୍ ଜ୍ଞାନା ।
ଗୁରୁସେ ବୈର୍ କରୈ ଶିଷ୍ୟ ଜୋଈ । ଭଜନ୍ ନାଶ୍ ଅରୁ ବହୁତ୍ ବିଗୋଈ ॥

ପୀଢ଼ି ସହିତ୍ ନରକ୍ ମେଁ ପରିହୈଁ । ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ଶିଷ୍ୟ ଲୋପ୍ ଜୋ କରିହୈଁ ॥
ଚେଲା ଅଥବା ଉପାସକ୍ ହୋଇ । ଗୁରୁ ସନ୍ମୁଖ ଲେ ଝୁଠ୍ ସଂଜୋଇ ॥
ନିଶ୍ଚୟ ନର୍କ ପରୈ ଶିଷ୍ୟ ସୋଇ । ବେଦ୍ ପୁରାଣ୍ ଭାଷତ୍ ସବ୍ କୋଇ ॥
ସମ୍ମୁଖ୍ ଗୁରୁକୀ ଆଜ୍ଞା ଧାରୈ। ଅରୁ ପିଛେ ତୈ ସକଲ୍ ନିବାରୈ ॥
ସୋ ଶିଷ୍ୟ ଘୋର୍ ନର୍କମେଁ ପରିହୈଁ । ରୁଧିର୍ ରାଧ୍ ପୀବୈ ନହିଁ ତରିହୈଁ ॥
ମୁଖ୍ ପର୍ ବଚନ୍ କରୈ ପର୍‌ମାନା । ଘର୍ ପର୍ ଜାୟ କରୈ ବିଜ୍ଞାନା ॥
ଜହାଁ ଜାବେ ତହାଁ ନିନ୍ଦା କରଇ । ସୋ ଶିଷ୍ୟ କ୍ରୋଧ୍ ଅଗ୍ନି ମେଁ ଜରଇ ॥
ଐସେ ଶିଷ୍ୟକୋ ଠାହର୍ ନାହିଁ । ଗୁରୁବିମୁଖ୍ ଲୋଚତ୍ ହୈ ମନ୍‌ମାହିଁ ॥
ବେଦ୍ ପୁରାଣ୍ କହୈ ସବ୍ ସାଖୀ । ସାଖୀ ଶବ୍ଦ୍ ସବୈ ୟୌଁ ଭାଖୀ ॥
ମାନୁଷ୍ ଜନ୍ମ ପାୟ କର୍ ଖୋୱେ ।ସତ୍ ଗୁରୁ ବିମୁଖା ଜୁଗ୍ ଜୁଗ୍ ରୋୱେ ॥
ଗରୀବ୍, ଗୁରୁ ଦ୍ରୋହୀ କୀ ପୈଡ୍ ପର୍, ଜୈ ପଗ୍ ଆବୈ ବୀର୍ ।
ଚୌରାସୀ ନିଶ୍ଚୟ ପଡେ, ସତ୍‌ଗୁରୁ କହେଁ କବୀର୍ ॥
କବୀର୍, ଜାନ୍ ବୁଝ୍ ସାଚୀ ତଜୈ, କରେଁ ଝୁଠେ ସେ ନେହ୍ ।
ଜାକି ସଂଗତ୍ ହେପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱପନ୍ ମୈ ଭୀ ନା ଦେହ୍ ॥
ତାତୈ ସତ୍‌ଗୁରୁ ସରଣା ଲୀଜୈ । କପଟ୍ ଭାବ୍ ସବ୍ ଦୁର୍ କରୀଜୈ ॥
ଯୋଗ୍ ଯଜ୍ଞ ଜପ୍ ଦାନ୍ କରାବୈ । ଗୁରୁ ବିମୁଖ୍ ଫଲ୍ କବହୁଁ ନ ପାବୈ ॥

(ଶିଷ୍ୟକୀ ଆଧୀନତା)

ଦୋଉକର୍ ଜୋରି ଗୁରୁକେ ଆଗେ । କରିବହୁ ବିନତୀ ଚରନନ୍ ଲାଗେ ॥

ଅତି ଶୀତଲ୍ ବୋଲେ ସବ୍ ବୈନା । ମେଟୈ ସକଲ୍ କପଟ୍‌କେ ଭୈନା ॥
ହେ ଗୁରୁ ତୁମ୍ ହୋ ଦୀନ୍ ଦୟାଲା। ମୈ ହୁଂ ଦୀନ୍ କରୋ ପ୍ରତିପାଲା ॥
ବନ୍ଦୀଛୋଡ଼୍ ମୈଁ ଅତିହି ଅନାଥା। ଭ୍‌ବଜଲ୍ ବୁଡତ୍ ପକ୍‌ଡୋ ହାଥା ॥
ଦିଜୈ ଉପ୍‌ଦେଶ୍ ଗୁପ୍ତମନ୍ତ୍ର ସୁନାଓ । ଜନ୍ମ ମରନ୍ ଭବ୍‌ଦୁଃଖ୍ ଛୁଡାଓ ॥
ୟୌଁ ଆଧୀନ୍ ହୋବୈ ଶିଷ୍ୟ ଜବ୍‌ହାଁ । ଶିଷ୍ୟପର୍ କୃପା କରୈ ଗୁରୁ ତବ୍‌ହୀ ॥
ଗୁରୁସେ ଶିଷ୍ୟ ଜବ୍ ଦୀଛା ମାଗେଁ । ମନ୍ କର୍ମ୍ ବଚନ୍ ଧରୈ ଧନ୍ ଆଗୈ ॥
ଐସି ପ୍ରୀତି ଦେଖି ଗୁରୁ ଜବ୍‌ହାଁ । ଗୁପ୍ତମନ୍ତ୍ର କହୈ ଗୁରୁ ତବ୍‌ହାଁ ॥
ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି କୋ ପନ୍ଥ ବତାବୈ । ବୁରୋ ହୋନେକୋ ପନ୍ଥ ଛୁଡାବୈ ॥
ଐସେ ଶିଷ୍ୟ ଉପ୍‌ଦେଶହିଁ ପାଇ । ହୋୟ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ପୂରୁଷ୍‌ପୈ ଜାଇ ॥

(ଗୁରୁ ସେବା ମହାତ୍ମ୍ୟ)

ଗଙ୍ଗାୟମୁନା ବଦ୍ରୀ ସମେତେ । ଜଗନ୍ନାଥ୍ ଧାମ୍ ହୈଁ ଜେତେ ॥
ଭ୍ରମେ ଫଲ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋୟ ନ ଜେତୋ। ଗୁରୁସେବା ମେଁ ପାବୈ ଫଲ୍ ତେତୋ ।
ଗୁରୁ ମହାତମ୍ କୋ ବାର୍‌ନ ପାରା ।ବରଣୋ ଶିବ୍ ସନ୍‌କାଦିକ୍ ଔର୍ ଅବ୍‌ତାରା ।
ଗୁରୁକୋ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମକର୍ ଜାନୋ ଔର୍ ଭାବ୍ କବହୁଁ ନହାଁ ଆନେ ॥
ଜିନ୍ ବାତନ୍‌ସେ ଗୁରୁ ଦୁଃଖ୍ ପାବୈ । ତିନ୍ ବାତନ୍‌କୋ ଦୁର୍ ବହାବୈ ॥
ଅଷ୍ଟ ଅଙ୍ଗସେ ଦଣ୍ଡବତ୍ ପ୍ରଣାମା । ସଂଧ୍ୟାପ୍ରାତ୍ କରେ ନିଷ୍କାମା ॥

(ଗୁରୁ ଚରଣାମୃତ୍ କା ମହାତ୍ମ୍ୟ)

କୋଟିକ୍ ତୀର୍ଥ ସବ୍‌କର୍ ଆୱେ । ଗୁରୁ ଚରଣାଫଲ ତୁରନ୍ତହୀ ପାବୈ ॥

ଚରଣାମୃତ କଦାଚିତ୍ ପାବେ । ଚୌରାସୀ କଟେ ଲୋକ୍ ସିଧାବୈ ॥
କୋଟିକ୍ ଜପ୍ ତପ୍ କରୈ କରାୱେ । ବେଦ୍ ପୁରାଣସବୈ ମିଲିଗାବୈ॥
ଗୁରୁ ପଦ୍‌ରଜ୍ ମସ୍ତକ୍ ପର୍‌ଦେବୈ । ସେ ଫଲ୍ ତତ୍କାଲହି ଲେବୈ ॥
ସୋ ଗୁରୁ ସତ୍ ଜୋ ସାର୍ ଚିନାବୈ । ଯମ୍ ବନ୍ଧନ୍ ସୈ ଜୀବ୍ ମୁକ୍ତାବୈ ॥
ଗୁରୁପଦ୍ ସେବେ ବିରଲା କୋଈ । ଜାପର୍ କୃପା ସାହିବ୍‌କୀ ହୋଇ ॥
ଗୁରୁ ମହିମା ଶୁକଦେବ ଜୁ ପାଈ । ଚଢି ବିମାନ୍ ବୈକୁଣ୍ଠେ ଜାଈ ॥
ଗୁରୁ ବିନୁ ବେଦ୍ ପଢୈ ଜୋ ପ୍ରାଣୀ । ସମ୍‌ଝୋ ନା ସାର୍ ରହେ ଅଜ୍ଞାନୀ ॥
ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଲେ ତୋ ଅଗମ୍ ବତାବୈ । ଜମ୍‌କୀ ଆଁଚ ତହି ନହିଁ ଆବେ ॥
ଗୁରୁ ସେହୀ ସଦାହୀତ୍ ଜାନୋ । କ୍ୟୋଁ ଭୁଲେ ତୁମ୍ ଚତୁର୍ ସ୍ୟାନୋ ॥
ଗୁରୁ ସିଡି ଚଢି ଉପର୍ ଜାଈ । ସୁଖ ସାଗର୍ ମେଁ ରହେ ସମାଈ ॥
ଗୌରୀ ଶଙ୍କର୍ ଔର୍ ଗଣେଷା । ସବ୍‌ହୀ ଲୀହ୍ନା ଗୁରୁ ଉପ୍‌ଦେଶା ॥
ଶିବ୍ ବିରଞ୍ଚି ଗୁରୁ ସେବା କୀହ୍ନା । ନାରଦ୍ ଦୀକ୍ଷା ଧ୍ରୁକୋ ଦୀହ୍ନା ॥
ଗୁରୁ ବିମୁଖ୍ ସୋଇ ଦୁଃଖ୍ ପାବୈ । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ସୋଇ ଡହକାବୈ ॥
ଗୁର ସେବେ ସୋ ଚତୁର୍ ସ୍ୟାନା ।ଗୁରୁ ପଟ୍ ତର୍ କୋଈ ଔର୍ ନ ଆନା॥

(ସାହେବ୍ କବୀର କେ ଉପଦେଶ୍)

କବୀର୍, ଜୋ ତୋକୋ କାଁଟା ବୋୱେ, ତାକୋ ବୋ ତୁ ଫୁଲ୍ ।
ତୋହି ଫୁଲ୍‌କେ ଫୁଲ୍ ହୈଁ, ବାକୋ ହୈଁ ତ୍ରିଶୁଲ୍ ॥
କବୀର୍, ଦୁର୍ବଲ୍ କୋ ନା ସତାଇୟେ, ଜାକୀ ମୋଟୀ ହାୟ ।

ବିନା ଜୀବ୍‌କୀ ସ୍ୱାଁସ୍‌ସେ, ଲୋହ ଭସ୍ମ ହୈ ଜାୟ ॥
କବୀର୍, ଆପ୍ ଠଗାଇୟେ, ଔର୍ ନ ଠଗିୟେ କୋୟ ।
ଆପ୍ ଠଗାଏଁ ସୁଖ୍ ହୋତ୍ ହୈ, ଔର୍ ଠଗେ ଦୁଃଖ୍ ହୋୟ ॥
କବୀର୍, ୟା ଦୁନିୟାଁ ମେଁ ଆଇକେ, ଛାଡି ଦେଇ ତୁ ଏଠି
ଲେନା ହୋୟ ସୋ ଲେଇଲେ, ଉଠୀ ଜାତୁ ହୈ ପୈଁଠି ॥
କହୈ କବୀର୍ ପୁକାରିକେ, ଦୋୟ ବାତ୍ ଲଖିଲେୟ ।
ଏକ୍ ସାହବ୍‌କୀ ବନ୍ଦଗୀ, ଓ ଭୁଖୋଁକୋ କଛୁ ଦେୟ ॥
କବୀର୍, ଇଷ୍ଟ ମିଲୈ ଔର୍ ମନ୍ ମିଲୈ, ମିଲୈ ସକଲ୍ ରସ୍ ରୀତି ।
କହୈ କବୀର୍ ତହାଁ ଜାଇୟେ, ରହ ସନ୍ତନ୍ କୀ ପ୍ରୀତି ॥
କବୀର୍, ଐସୀ ବାଣୀ ବୋଲିୟେ, ମନ୍‌କା ଆପା ଖୋୟ ।
ଔରନ୍ କୋ ସିତଲ୍ କରୈ, ଆପୁହିଁ ଶୀତଲ୍ ହୋୟ ॥
ଜଗ୍‌ମେଁ ବୈରୀ କୋଇ ନହୀଁ, ଜୋ ମନ୍ ଶୀତଲ୍ ହୋୟ ।
ୟା ଆପା କୋଁ ଡ଼ାରି ଦୈ, ଦୟା କରୈ ସବ୍ କୋୟ ॥
କବୀର୍, କହତେ କୋ କହୀ ଜାନ୍‌ଦୈ, ଗୁରୁକୀ ସୀଖ୍ ତୁ ଲେୟ ।
ସାକଟ୍ ଔର୍ ସ୍ୱାନ୍‌କୋ, ଉଲ୍ଟ ଜବାବ୍ ନ ଦେୟ ॥
କବୀର୍, ହସ୍ତୀ ଚଢିୟେ ଜ୍ଞାନ୍‌କେ, ସହଜ୍ ଦୁଲୀଚା ଡାରି ।
ସ୍ୱାନ୍ ରୂପ୍ ସଂସାର୍ ହୈ, ଭୁସନ୍ ଦେ ଝକ୍‌ମାରି ॥
କବୀର୍, କବିରା କାହେକୋ ଡ଼ରୈ, ସିର୍‌ପର୍ ସିର୍‌ଜନ୍‌ହାର୍ ।

ହସ୍ତି ଚଢି ଡରିୟେ ନହାଁ, କୁକର୍ ଭୂସେ ହଜାର୍ ।।
କବୀର୍, ଆବତ୍ ଗାରୀ ଏକ୍ହୈ, ଉଲ୍ଟତ୍ ହୋୟ ଅନେକ୍ ।
କହୈ କବୀର୍ ନହାଁ ଉଲଡ଼ିୟେ, ରହୈ ଏକ୍ କୀ ଏକ୍ ।।
କବୀର୍, ଗାଲୀହୀ ସେ ଉପଜୈ, କଲହ କଷ୍ଟ ଔର୍ ମୀଚ୍ ।
ହାର୍ ଚଲୈ ସୋ ସାଧୁ ହୈ, ଲାଗି ମରେ ସୋ ନୀଚ୍ ।।
କବୀର୍, ହରିଜନ୍ ତୋ ହାରା ଭଲା, ଜୀତନ୍ ଦେ ସଂସାର୍ ।
ହାରା ତୌ ହରି ସୋଁ ମିଲୈ, ଜୀତା ଯମ୍କୀ ଲାର୍ ।।
କବୀର୍, ଜେତା ଘଟ୍ ତେତା ମତା, ଘଟ୍ ଘଟ୍ ଔର୍ ସ୍ୱଭାବ୍ ।
ଜା ଘଟ୍ ହାର୍ ନ ଜୀତ୍ହୈ, ତା ଘଟ୍ ବ୍ରହ୍ମ ସମାବ୍ ।।
କବୀର୍, କଥା କରୋ କର୍ତାର୍ କୀ, ସୁନୋ କଥା କର୍ତାର୍ ।
ଆନ୍ କଥା ସୁନିୟେ ନହାଁ, କହୈ କବୀର୍ ବିଚ୍ଚର୍ ।।
କବୀର୍ ବନ୍ଦେ ତୁ କର୍ ବନ୍ଦଗୀ, ଜୋ ଚାହୈ ଦୀଦାର୍ ।
ଔସର୍ ମାନୁଷ୍ ଜନ୍ମକା, ବହୁରି ନା ବାରମ୍ବାର୍ ।।
କବୀର୍ ବନ୍ଜାରେ କେ ବୈଲ୍ ଜ୍ୟୋଁ, ଭର୍ମ୍ ଫିର୍ୟୋ ବହୁ ଦେଶ୍ ।
ଖାଣ୍ଡ୍ ଲାଦି ଭୁସ୍ ଖାତ୍ ହୈ, ବିନ୍ ସତ୍ଗୁରୁ ଉପ୍ଦେଶ୍ ।।

।। ସୁମରିନ୍ କା ଅଙ୍ଗ ।।

କବୀର୍, ସୁମିରନ୍ ମାରଗ୍ ସହଜ୍କା, ସତ୍ଗୁରୁ ଦିୟା ବତାୟ ।
ସ୍ୱାଁସ୍-ଉସ୍ୱାଁସ୍ ଜୋ ସୁମିରତା, ଏକ୍ ଦିନ୍ ମିଲ୍ସୀ ଆୟ ।।

କବୀର୍, ମାଲା ସ୍ୱାଁସ୍-ଉସ୍ୱାଁସ୍ କୀ, ଫେରେଙ୍ଗେ ନିଜ୍‌ଦାସ୍ ।
ଚୌରାସୀ ଭରମୈ ନହାଁ, କଟୈ କରମ୍‌କୀ ଫାଁସ୍ ।।
କବୀରା ସୁମରନ୍ ସାର୍ ହୈ, ଔର୍ ସକଲ୍ ଜଂଜାଲ୍ ।
ଆଦି ଅନ୍ତ ମଧ୍ ସୋଧ୍ୟା, ଦୁଜା ଦେଖା ଖ୍ୟାଲ୍ ।।
କବୀର୍, ନିଜ୍‌ସୁଖ୍ ଆତମ୍ ରାମ୍ ହେ, ଦୁଜା ଦୁଃଖ୍ ଅପାର୍ ।
ମନ୍‌ସା ବାଚା କର୍ମନା, କବୀରା ସୁମିରନ୍ ସାର୍ ।।
କବୀର୍, ଦୁଃଖ୍‌ମେଁ ସୁମିରନ୍ ସବ୍ କରୈ, ସୁଖ୍‌ମେଁ କରୈ ନା କୋୟ ।
ଜେ ସୁଖ୍‌ମେଁ ସୁମିରନ୍ କରୈ, ତୋ ଦୁଃଖ୍ କାହେକୋ ହୋୟ ।।
କବୀର୍, ସୁଖ୍‌ମେଁ ସୁମିରନ୍ ନା କିୟା, ଦୁଃଖ୍ ମେଁ କିୟା ୟାଦି ।
କହୈ କବୀର୍ ତା ଦାସକୀ, କୌନ୍ ସୁନେ ଫିରିୟାଦି ।।
କବୀର୍, ସାଁ ଈ ୟୌଁ ମତି ଜାନିୟୌଁ, ପ୍ରୀତି ଘଟୈ ମମ୍ ଚି ।
ମରୁଂ ତୋ ତୁମ୍ ସୁମିରତ୍ ମରୁଂ, ଜୀବତ୍ ସୁମରୁଁ ନିତ୍ୟ ।।
କବୀର୍, ଜପ୍ ତପ୍ ସଂୟମ ସାଧନା, ସବ୍ ସୁମିରନ୍‌କେ ମାଁହି ।
କବୀରା ଜାନେଁ ରାମଜନ, ସୁମିରନ୍ ସମ କଛୁ ନାହିଁ ।।
କବୀର୍, ଜିନ୍ ହରି ଜୈସା ସୁମରିୟା, ତାକୋ ତୈସା ଲାଭ୍ ।
ଓୋସାଁ ପ୍ୟାସ୍ ନ ଭାଗଈ, ଜବ୍‌ଲଗ୍ ଧସୈ ନ ଆବ୍ ।।
କବୀର୍, ସୁମିରନ୍ କୀ ସୁଧ୍ ୟୌଁ କରୋ, ଜୈସେ ଦାମ୍ କଙ୍ଗାଲ୍ ।
କହୈ କବୀର୍ ବିସ୍‌ରୈ ନହାଁ, ପଲ୍ ପଲ୍ ଲେତ୍ ସମ୍ଭାଲ୍ ।।୨୦।।

କବୀର୍, ସୁମିରନ୍ ସୋଂ ମନ୍ ଲାଇୟେ, ଜୈସେ ପାଣି ମୀନ୍ ।
ପ୍ରାଣ୍ ତଜୈ ପଲ୍ ବୀସ୍‌ରୈ, ସାହେବ କବୀର୍ କହି ଦୀନ୍ ।
କବୀର୍, ସତ୍ୟନାମ୍ ସୁମିରିଲେ, ପ୍ରାଣ୍ ଜାହିଁ ଗେ ଛୁଟ୍ ।
ଘର୍‌କେ ପ୍ୟାରେ ଆଦ୍‌ମୀ, ଚଲ୍‌ତେ ଲେଇଙ୍ଗେ ଲୁଟ୍ ।
କବୀର୍, ଲୁଟ୍ ସକୈ ତୋ ଲୁଟିଲେ, ରାମ୍ ନାମ୍ ହୈ ଲୁଟି ।
ପୀଛେ ଫିରି ପଛିତାହୁଗେ, ପ୍ରାଣ୍ ଜାୟଙ୍ଗେ ଛୁଟି ।।
କବୀର୍, ସୋୟା ତୋ ନିଷ୍ଫଲ୍ ଗୟା, ଜାଗୋ ସୋ ଫଲ୍ ଲେୟ ।
ସାହେବ ହକ୍କ ନା ରାଖସୀ, ଜବ୍ ମାଙ୍ଗୈ ତବ୍ ଦେୟ ।।
କବୀର୍, ଚିନ୍ତା ତୋ ହରି ନାମ୍‌କି, ଔର୍ ନ ଚିତୱେ ଦାସ ।
ଜୋ କଛୁ ଚିତୱେ ନାମ୍ ବିନୁ, ସୋଇ କାଲ୍‌କୀ ଫାଁସ୍ ।।
କବୀର୍, ଜବ୍‌ହୀ ସତ୍ୟନାମ ହୃଦୟ ଧର୍‌ୟୋ, ଭୟୋ ପାପ୍‌କୋ ନାସ୍ ।
ମାନୋଁ ଚିନ୍‌ଗୀ ଅଗ୍ନିକୀ, ପରୀ ପୁରାନେ ଘାସ୍ ।।
କବୀର୍, ରାମ୍ ନାମ୍‌କୋ ସୁମିରତାଂ, ଅଧମ୍ ତିରେ ଅପାର୍ ।
ଅଜାମେଲ୍ ଗଣିକା ସୁପଚ୍, ସଦ୍‌ନା, ସିବ୍‌ରୀ ନାର୍ ।।
କବୀର୍, ସ୍ୱପ୍ନହିମେଁ ବର୍‌ରାୟକେ, ଜୋ କୋଇ କହେ ରାମ୍ ।
ବାକେ ପଗ୍‌କୀ ପାଁୱ୍‌ଡୀ, ମେରେ ତନ୍‌କୋ ଚାମ୍ ।।
କବୀର୍, ନାମ୍ ଜପତ୍ କନ୍ୟା ଭଲୀ, ସାକଟ୍ ଭଲାନା ପୁତ୍ ।
ଛେରୀକେ ଗଲ୍ ଗଲ୍‌ଥନା, ଜାମେଂ ଦୁଧ୍ ନ ମୁତ୍ ।।

କବୀର୍, ସବ୍ ଜଗ୍ ନିର୍ଧନା, ଧନ୍‌ବନ୍ତା ନହିଂ କୋୟ ।
ଧନ୍‌ବନ୍ତା ସୋଈ ଜାନିୟେ, ରାମ୍ ନାମ୍ ଧନ୍ ହୋୟ ।।
କବୀର୍ କହତା ହୁଁ କହି ଜାତ୍ ହୁଁ, କହୁଁ ବଜାକର୍ ଢୋଲ୍ ।
ସ୍ୱାଂସ୍ ଜୋ ଖାଲୀ ଜାତ୍‌ହୈ, ତୀନ୍ ଲୋକ୍ କା ମୋଲ୍ ।।
କବୀର୍, ଐସେ ମହଂଗେ ମୋଲକା, ଏକ୍ ସ୍ୱାଁସ୍ ଜୋ ଜାୟ ।
ଚୌଦା ଲୋକ୍ ନହିଂ ପଟ୍‌ତରେ, କାହେ ଧୁରି ମିଲାୟ ।।
କବୀର୍, ଜିବନା ଥୋରାହୀ ଭଲା, ଜୋ ସତ୍ୟ ସୁମିରନ୍ ହୋୟ ।
ଲାଖ୍ ବରସ୍‌କା ଜୀବ୍‌ନା, ଲେଖେ ଧରେ ନ କୋୟ ।।
କବୀର୍, କହତା ହୁଁ କହି ଜାତ ହୁଂ, ସୁନ୍‌ତା ହୈ ସବ୍ ହୋୟ ।
ସୁମିରନ୍ ସୋଂ ଭଲା ହୋୟାଗା, ନାତର୍ ଭଲା ନ ହୋୟ ।।
କବୀର୍, କବୀରା ହରିକୀ ଭକ୍ତିବିନ୍, ଧୃଗ ଜୀବନ୍ ସଂସାର ।
ଧୁଂଆ କାସା ଧୌଲ୍‌ହରା, ଜାତ୍ ନ ଲାଗୈ ବାର୍ ।।
କବୀର୍, ଭକ୍ତି ଭାବ୍ ଭାଦୋଂ ନଦୀ, ସବୈ ଚଲୀ ଘହରାୟ ।
ସରିତା ସୋଈ ଜାନିୟେ, ଜେଷ୍ଠମାସ୍ ଠହରାୟ ।।
କବୀର୍, ଭକ୍ତି ବୀଜ୍ ବିନ୍‌ସୈ ନହିଂ, ଆୟ ପରୈଂ ସୌ ଝୋଲ୍ ।
ଜୋ କଞ୍ଚନ୍ ବିଷ୍ଠା ପରୈ, ଘଟୈ ନ ତାକୋ ମୋଲ୍ ।।
କବୀର୍, କାମୀ କ୍ରୋଧୀ ଲାଲ୍‌ଚୀ, ଇନ୍‌ପୈ ଭକ୍ତି ନ ହୋୟ ।
ଭକ୍ତି କରୈ କୋଈ ଶୁର୍‌ମାଂ, ଜାତି ବରଣ୍ କୂଲ୍ ଖୋୟ ।।

କବୀର୍, ଜବ୍ଲଗ୍ ଭକ୍ତି ସହକାମନା, ତବ୍ ଲଗି ନିଷ୍ଫଲ୍ ସେବ୍ ।
କହେଁ କବୀର୍ ଓ୍ୱେ କ୍ୟୋଁ ମିଲୈଁ, ନିଷ୍କାମୀ ନିଜ୍ ଦେବ୍ ।।

।। ଅଥ ସାତୋଂବାର କୀ ରମୈଣୀ ।।

ସାତୋଂ ବାର୍ ସମୁଲ୍ ବଖାନୋଂ, ପହର୍ ଘଡୀ ପଲ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ ଜାନୋ ।୧।
ଐତ୍ବାର୍ ଅନ୍ତର୍ ନହୀଂ କୋଇ, ଲଗୀ ଗ୍ଞରୀ ପଦ୍ ମେଂ ସୋଇ ।୨।
ସୋମ୍ ସମ୍ଭାଲ୍ କରୋ ଦିନ୍ରାତି, ଦୂର୍ କରୋନୈ ଦିଲ୍କୀ କାନ୍ତି ।୩।
ମଙ୍ଗଲ୍ ମନ୍କୀ ମାଲା ଫେରୋ, ଚୌଦହ କୋଟି ଜୀତ୍ ଜମ୍ ଜେରୋ ।୪।
ବୁଦ୍ଧ୍ ବିନାନୀ ବିଦ୍ୟାଦୀଦୈ, ସତ୍ ସୁକୃତ୍ ନିଜ୍ ସୁମିରଣ୍ କୀଜୈ ।୫।
ବୃହସ୍ପତି ଭ୍ୟାସ୍ ଭୟେ ବୈରାଗା, ତାଂତେ ମନ୍ରାତେ ଅନୁରାଗା ।୬।
ସୁକ୍ରଶାଲା କର୍ମ୍ ବତାୟା, ଜଦ୍ମନ୍ ମାନ୍ ସରୋବର୍ ନ୍ୟାହ୍ୟା ।୭।
ଶନିଶ୍ଚର୍ ସ୍ୱାସା ମାହିଁ ସମୋୟା, ଜବ୍ ହମ୍ ମକର୍ତାର୍ମଗ୍ ଜୋୟା ।୮।
ରାହୁ କେତୁ ରୋକେଂ ନହୀଂ ଘାଟା, ସତ୍ଗୁରୁ ଖୋଲେଁ ବଜର୍ କପାଟା ।୯।
ନୌଗ୍ରହ ନମନ୍ କରେ ନିର୍ବାନା, ଅବିଗତ୍ ନାମ୍ ନିରାଲମ୍ଭ ଜାନା ।୧୦।
ନୌଗ୍ରହ ନାଦ୍ ସମୋୟେ ନାସା, ସହଂସ୍ କମଲ୍ ଦଲ୍ କୀହ୍ନା ବାସା ।୧୧।
ଦିଶାସୁଲ୍ ଦହୌଂ ଦିସ୍କାଖୋୟା, ନିରାଲମ୍ଭ ନିର୍ଭୈପଦ୍ ଜୋୟା ।୧୨।
କଠିନ୍ ବିଷମ୍ ଗତି ରହନ୍ ହମାରୀ, କୋଇ ନ ଜାନତ୍ ହୈ ନର୍ନାରୀ ।୧୩।
ଚନ୍ଦ୍ର ସମୁଲ୍ ଚିନ୍ତାମଣିପାୟା, ଗରୀବ୍ଦାସ୍ ପଦ୍ ପଦ୍ହି ସମାୟା ।୧୪।

।। ଅଥ ସର୍ବ ଲକ୍ଷଣା ଗ୍ରନ୍ଥ ।।

ଗରୀବ୍, ଉତ୍ତମ୍ କୂଲ୍ କର୍ତାର୍ ଦେ, ଦ୍ୱାଦସ୍ ଭୁଷଣ୍ ସଙ୍ଗ୍ ।
ରୂପ୍ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେ ଦୟାକର୍, ଜ୍ଞାନ୍ ଭଜନ୍ ସସୃଙ୍ଗ ।୧।
ସୀଲ୍ ସନ୍ତୋଷ୍ ବିବେକ୍ ଦେ, କ୍ଷମା ଦୟା ଇକ୍‌ତାର୍ ।
ଭାବ୍ ଭକ୍ତି ବୈରାଗ୍ ଦେ, ନାମ୍ ନିରାଲମ୍ବ୍ ସାର୍ ।୨।
ଜୋଗ୍ ଯୁକ୍ତି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଜଗ୍‌ଦୀଶ୍ ଦେ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଧ୍ୟାନ୍ ଦୟାଲ୍ ।
ଅକଲ୍ ଅକୀନ୍ ଅଜନ୍ମ ଜତି, ଅଠସିଦ୍ଧି ନୌନିଧି ଖ୍ୟାଲ୍ ।୩।
ସ୍ୱର୍ଗ୍ ନରକ୍ ବାଞ୍ଛେ ନହୀଂ, ମୋକ୍ଷ୍ ବନ୍ଧନ୍ ସେଁ ଦୁର୍ ।
ବଡୀ ଗରୀବୀ ଜଗତ୍ ମେଂ, ସନ୍ତ ଚରଣ୍ ରଜ୍ ଧୁର୍ ।୪।
ଜୀବତ୍ ମୁକ୍ତା ସୋ କହୋ, ଆଶା ତୃଷ୍ଣା ଖଣ୍ଡ ।
ମନ୍ କେ ଜୀତେ ଜୀତ୍ ହେଁ, କ୍ୟୋଁ ଭର୍‌ମେଂ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ।୫।
ସାଲା କର୍ମ ଶରୀର୍ ମେଂ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଦିୟା ଲଖାୟ ।
ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ଗଲତାନ୍ ପଦ୍, ନହାଁ ଆବେ ନହୀଂ ଜାୟ ।୬।
ଚୌରାସୀ କୀ ଚାଲ୍ କ୍ୟା, ମୋ ସେତୀ ସୂନ ଲେହ୍ ।
ଚୋରୀ ଜାରୀ କରତ୍ ହେଁ, ଜାକୈ ମୁଣ୍ଡେ ଖେହ ।୭।
କାମ୍ କ୍ରୋଧ୍ ମଦ୍ ଲୋଭ୍ ଲଟ୍, ଛୁଟି ରହେ ବିକ୍‌ରାଲ୍ ।
କ୍ରୋଧ୍ କସାଇ ଉର୍‌ବସେ, କୁଶବ୍ଦ୍ ଛୁରା ଘର୍ ଘାଲ୍ ।୮।

ହର୍ଷ ଶୋଗ୍ ହୈ ଶ୍ୱାନ୍ ଗତି, ସଂଶୟ୍ ସର୍ପ୍ ଶରୀର୍ ।
ରାଗ୍ ଦ୍ୱେଷ୍ ବଡେ ରୋଗ୍ହୈଂ, ଜମ୍କେ ପଡେ ଜଞ୍ଜୀର୍ ।୯।
ଆସା ତୃଷ୍ଣା ନଦୀମେଂ, ଡୁବେ ତୀନୋଂ ଲୋକ୍ ।
ମନ୍ସା ମାୟା ବିସ୍ତରୀ, ଆତ୍ମ୍ ଆତ୍ମ୍ ଦୋଷ୍ ।୧୦।
ଏକ୍ ଶତ୍ରୁ ଏକ୍ ମିତ୍ର ହୈଂ, ଭୂଲ୍ ପଡୀରେ ପ୍ରାଣ୍ ।
ଜମ୍ କୀ ନଗ୍ରୀ ଜାୟେଗା, ଶବ୍ଦ୍ ହମାରା ମାନ୍ ।୧୧।
ନିଦ୍ୟାଂ ବିଦ୍ୟାଂ ଛୋଡ୍ ଦେ, ସଂତନ୍ ସେୟାଁ କର୍ ପ୍ରୀତ୍ ।
ଭୌସାଗର୍ ତିର୍ ଜାତ୍ ହୈ, ଜୀବତ୍ ମୁକ୍ତ ଅତୀତ୍ ।୧୨।
ଜୈ ତେରେ ଉପ୍ଜୈ ନହୀଂ, ତୋ ଶବ୍ଦ୍ ସାଖୀ ସୁନ୍ ଲେହ୍ ।
ସାଖୀ ଭୂତ୍ ସଙ୍ଗୀତ୍ ହୈଂ, ଜାସୈଂ ଲାବେ। ନେହ୍ ।୧୩।
ସ୍ୱର୍ଗ ସାତ୍ ଅସ୍ମାନ୍ ପର୍, ଭଟ୍କତ୍ ହୈ ମନ୍ ମୁଢ଼୍ ।
ଖାଲିକ୍ ତୋ ଖୋୟା ନହୀଂ, ଇସୀ ମହଲ୍ ମୈଂ ଢୁଣ୍ଢ୍ ।୧୪।
କର୍ମ୍ ଭର୍ମ୍ ଭାରୀ ଲଗେ, ସଂସା ସୁଲ୍ ବଂବୁଲ୍ ।
ଡାଲୀ ପାନୋ ଡୋଲତେ, ପର୍ସତ୍ ନାହୀଂ ମୁଲ୍ ।୧୫।
ସ୍ୱାସା ହୀମେଂ ସାର୍ ପଦ୍, ପଦ୍ ମେଂ ସ୍ୱାସା ସାର୍ ।
ଦମ୍ ଦେହିକା ଖୋଜ୍ କର୍, ଆବାଗମନ୍ ନିବାର୍ ।୧୬।
ବିନ୍ ସତ୍ଗୁରୁ ପାବେ ନହୀଂ ଖାଲିକ୍ ଖୋଜ୍ ବିଗ୍ଚର୍ ।

ଚୌରାସୀ ଜଗ୍ ଜାତ ହୈ, ଚିହ୍ନତ୍ ନାହୀଂ ସାର୍ ।୧୭।
ମର୍ଦ୍ ଗର୍ଦ୍ ମେଂ ମିଲ୍ ଗୟେ, ରାବଣ୍ ସେ ରଣ୍ଧୀର୍ ।
କଂସ୍ କେଶ୍ ଚୃଣୁର୍ ସେ, ହିର୍ଣାକୁଶ୍ ବଲ୍ବୀର୍ ।୧୮।
ତେରୀ କ୍ୟା ବୁନିୟାଦ୍ ହୈ, ଜୀବ୍ ଜନ୍ମ ଧର୍ଲେତ୍ ।
ଗରୀବ୍ଦାସ୍ ହରିନାମ୍ ବିନ୍, ଖାଲୀ ପର୍ସୀ ଖେତ୍ ।୧୯।

॥ ଅର୍ଥବ୍ରହ୍ମ ବେଦୀ ॥

ଜ୍ଞାନ୍ ସାଗର୍ ଅତି ଉଜାଗର୍, ନିର୍ବିକାର୍ ନିରଞ୍ଜନଂ ।
ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ମହାଧ୍ୟାନୀ, ସତ୍ ସୂକୃତ୍ ଦୁଃଖ୍ ଭଞ୍ଜନଂ ।୧।
ମୂଲ୍ ଚକ୍ର ଗଣେଶ୍ ବାସା, ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଜହାଁ ଜାନିୟେ ।
କିଲିୟଂ ଜାପ୍ କୂଲୀନ୍ ତଜ୍ସବ୍, ସବ୍ଦ୍ ହମାରା ମାନିୟେ ।୨।
ସ୍ୱାଦ୍ ଚକ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଦି ବାସା, ଜହାଂ ସାବିତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମା ରହୈଂ ।
ଓଁ ଜାପ୍ ଜପଁତ୍ ହଂସା, ଜ୍ଞାନ୍ ଜୋଗ୍ ସତ୍ଗୁରୁ କହୈଂ ।୩।
ନାଭୀକମଲ୍ ମେଂ ବିଷ୍ଣୁ ବିଶମ୍ଭର୍, ଜହାଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସଂଗ୍ ବାସ୍ହୈ ।
ହରିୟଂ ଜାପ୍ ଜପନ୍ତ୍ ହଂସା, ଜାନତ୍ ବିର୍ଲା ଦାସ୍ ହୈ ।୪।
ହୃଦୟ କମଲ୍ ମହାଦେବ୍ ଦେବଂ, ସତୀ ପାର୍ବତୀ ସଂଗ୍ ହୈ ।
ସୋହଂ ଜାପ୍ ଜପନ୍ତ୍ ହଂସା, ଜ୍ଞାନ୍ ଜୋଗ୍ ଭଲ୍ ରଙ୍ଗ୍ ହୈ ।୫।
କଣ୍ଠ କମଲ୍ମେଂ ବସୈ ଅବିଦ୍ୟା, ଜ୍ଞାନ୍ ଧ୍ୟାନ୍ ବୁଦ୍ଧି ନାସହୀ ।

ଲୀଲ୍ ଚକ୍ର ମଧ କାଲ୍ କର୍ମମ୍, ଆବତ୍ ଦମ୍ କୂଂ ଫାଁସହୀ ।୬।
ତ୍ରିକୁଟୀ କମଲ୍ ପରମ୍ ହଂସ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ସମ୍ରଥ୍ ଆପ୍ ହୈ ।
ମନ୍ ପୌନା ସମ୍ ସିନ୍ଧ୍ ମେଲୋ, ସୂରତି ନିରତି କା ଜାପ୍ ହୈ ।୭।
ସହଂସ୍ କମଲ୍ ଦଲ୍ ଭୀ ଆପ୍ ସାହେବ୍, ଜ୍ୟୁଁ ଫୁଲନ୍ ମଧ ଗନ୍ଧହୈ ।
ପୂର ରହ୍ୟା ଜଗ୍‌ଦୀଶ୍ ଜୋଗୀ, ସତ୍ ସମ୍ରଥ୍ ନିର୍ବନ୍ଧ୍ ହୈ ।୮।
ମୀନୀ ଖୋଜ୍ ହନୋଜ୍ ହର୍‌ଦମ୍, ଉଲଟ୍ ପନ୍ଥକୀ ବାଟ ହୈ ।
ଇଲା ପିଙ୍ଗୁଲା ସୁଷମନ୍ ଖୋଜୋ, ଚଲ୍ ହଂସା ଔଘଟ୍ ଘାଟ୍ ହୈ ।୯।
ଐସା ଜୋଗ୍ ବିଜୋଗ୍ ବର୍‌ଣୋ, ଜୋ ଶଙ୍କର୍‌ନେ ଚିତ୍ ଧର୍‌ୟା ।
କୁମ୍ଭକ୍ ରେଚକ୍ ଦ୍ୱାଦସ୍ ପଲ୍‌ଟେ, କାଲ୍ କର୍ମ ତିସ୍ ତେଂ ଡର୍‌ୟା ।୧୦।
ସୂନ୍ନ ସିଘାଂସନ୍ ଅମର୍ ଆସନ୍, ଅଲଖ୍ ପୁରୁଷ୍ ନିର୍ବାନ୍ ହୈ ।
ଅତି ଲ୍ୟୋଲୀନ୍ ବେଦୀନ୍ ମାଲିକ୍, କାଦର୍ କୂଂ କୂର୍ବାନ୍ ହୈ ।୧୧।
ହୈ ନର୍‌ସିଘଂ ଅବନ୍ଧ୍ ଅବିଗତ୍, କୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ନଖ୍‌ରୂପ୍ ହୈ ।
ଅପରମ୍ପାର୍ ଦୀଦାର୍ ଦର୍ଶନ୍, ଐସା ଅଜବ୍ ଅନୁପ୍ ହୈ ।୧୨।
ଘୂରେଂ ନିସାନ୍ ଅଖଣ୍ଡ୍ ଧୂନ୍ ସୂନ୍, ସୋହଂ ବେଦୀ ଗାଇୟେ ।
ବାଜେଁ ନାଦ୍ ଅଗାଧ୍ ଅଗ୍ ହେଂ, ଜହାଂଲେ ମନ୍ ଠହରାଇୟେ ।୧୩।
ସୂରତୀ ନିରତି ମନ୍ ପବନ୍ ପଲ୍‌ଟେ, ବଙ୍କ୍‌ନାଲ୍ ସମ୍ କୀଜିୟେ ।
ସର୍‌ବୈ ଫୁଲ୍ ଅସୁଲ୍ ଅସ୍ଥିର୍, ଅମୀ ମହାରସ୍ ପୀଜିଏ ।୧୪।
ସପ୍ତପୂରୀ ମେରୁଦଣ୍ଡ୍ ଖୋଜୋ, ମନ୍ ମନ୍‌ସା ଗହ ରାଖିୟେ ।

ଉଡହେଁ ଭଁଓର୍ ଆକାଶ୍ଗମନ୍, ପାଞ୍ଚ ପଚୀସୋଁ ନାଖିୟେ ।୧୫।
ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ କୀ ସୈଲ୍ କର୍ଲେ, ବହୁରି ନ ଐସା ଦାଓ ହୈ ।
ଚଲ୍ ହଂସା ପର୍ଲୋକ୍ ପଠାଉଁ, ଭୌସାଗର୍ ନହୀଁ ଆବ୍ ହୈ ।୧୬।
କନ୍ଦ୍ରପ୍ ଜୀତ୍ ଉଦୀତ୍ ଯୋଗୀ, ଷଟ୍ କର୍ମୀ ୟୋହ ଖେଲ୍ ହୈ ।
ଅନ୍ଭୈ ମାଲ୍ନି ହାର୍ ଗୁନ୍ଦେଁ, ସୁରତି ନିରତି କା ମେଲ୍ ହୈ ।୧୭।
ସୋହଂ ଜାପ୍ ଅଜାପ୍ ଥରପୋ, ତ୍ରିକୁଟୀ ସଙ୍ଗମ୍ ଧୂନି ଲଗୈ ।
ମାନ୍ ସରୋବର୍ ନାହାନ୍ ହଂସା, ଗଙ୍ଗ୍ସଂହସ୍ ମୂଖି ଜିତ୍ ବଗୈ ।୧୮।
କାଳଇନ୍ଦ୍ରୀ କୂର୍ବାନ୍ କାଦର୍, ଅବିଗତ୍ ମୂର୍ତୀ ଖୁବ୍ ହୈ ।
ଛତ୍ର ଶ୍ୱେତ୍ ବିଶାଲ୍ ଲୋଚନ୍, ଗଲ୍ତାନା ମହବୁବ୍ ହୈ ।୧୯।
ଦିଲ୍ ଅନ୍ଦର୍ ଦୀଦାର୍ ଦର୍ସନ୍, ବାହର୍ ଅନ୍ତ୍ ନ ଜାଇୟେ ।
କାୟା ମାୟା କାବା ପୂରୀ, ତନ୍ ମନ୍ ସୀଶ୍ ଚଢାଇୟେ ।୨୦।
ଅବିଗତ୍ ଆଦି ୟୁଗାଦି ଯୋଗୀ, ସତ୍ ପୁରୁଷ୍ ଲ୍ୟୋଲୀନ୍ ହୈ ।
ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ ଗଲ୍ତାନ୍ ଗୈବୀ, ଜାତ୍ ଅଜାତ୍ ବେଦୀନ୍ ହୈ ।୨୧।
ସୁଖ୍ସାଗର୍ ରତ୍ନାଗର୍ ନିର୍ଭୟ୍, ନିଜ୍ ମୁଖ୍ବାନୀ ଗାବହୀଂ ।
ଝିନ୍ ଆକର୍ ଅଜୋଖି ନିର୍ମଲ୍, ଦୃଷ୍ଟି ମୂଷ୍ଟି ନହୀଁ ଆବହୀଂ ।୨୨।
ଝିଲ୍ମିଲ୍ ନୁର୍ ଜହୁର୍ ଜ୍ୟୋତି, କୋଟି ପଦମ୍ ଉଜିୟାର୍ ହୈ ।
ଉଲ୍ଟ ନୈନ୍ ବେସୁନ୍ନ ବିସ୍ତର୍, ଜହାଁ ତହାଁ ଦୀଦାର୍ ହୈ ।୨୩।
ଅଷ୍ଟ କମଲ୍ ଦଲ୍ ସକଲ୍ ରମ୍ତା, ତ୍ରିକୁଟୀ କମଲ୍ ମଧ ନିର୍ଖ ହାଁ ।

ଶ୍ୱେତ ଧ୍ୱଜା ସୂନ୍ନ ଗୁମଟ୍ ଆଗେ, ପଚ୍‌ରଙ୍ଗ୍ ଝଣ୍ଡେ ଫର୍‌କ ହୀଂ ।୨୪।
ସୂନ୍ନ ମଣ୍ଡଲ୍ ସତ୍‌ଲୋକ୍ ଚଲିୟେ, ନୌଦର୍ ମୂନ୍ଦ୍ ବିସୁନ୍ନ ହୈ ।
ଦିବ୍ୟ ଚସ୍‌ମେଁ୍ୟା ଏକ୍ ବିମ୍ବ୍ ଦେଖ୍ୟା, ନିଜ୍ ଶ୍ରବଣ ସୁନିଧୁନି ହୈ ।୨୫।
ଚରଣ୍ କମଲ୍ ମେଁ ହଂସ୍ ରହତେ, ବହୁରଙ୍ଗୀ ବରିୟାମ୍ ହୈଂ ।
ସୁକ୍ଷ୍ମ ମୂରତୀ ଶ୍ୟାମ୍ ସୁରତୀ, ଅଚଲ୍ ଅଭଙ୍ଗୀ ରାମ୍ ହୈ ।୨୬।
ନୌ ସୂର୍ ବନ୍ଧ୍ ନିସଙ୍କ୍ ଖେଲୋ, ଦସ୍‌ମେଂ ଦର୍ ମୁଖ୍‌ମୂଲ୍ ହୈ ।
ମାଲୀ ନ କୂପ୍ ଅନୁପ୍ ସଜ୍‌ନୀ, ବିନ୍ ବେଲୀକା ଫୁଲ୍ ହୈ ।୨୭।
ସ୍ୱାସଂ ଉସ୍ୱାଂସ୍ ପବନ୍ କୂଂ ପଲ୍‌ଟେ, ନାଗ୍ ଫୂନୀ କୁଁ ଭୂଞ୍ ହୈ ।
ସୂରତି ନିରତି କା ବାନ୍ଧ୍ ବେଡା, ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ କୂଂ କୁଞ୍ ହୈ ।୨୮।
ସୁନ୍‌ଲେ ଜୋଗ୍ ବିଜୋଗ୍ ହଂସା, ଶବ୍ଦ ମହଲ୍ କୂଂ ସିଦ୍ଧ୍ କରୋ ।
ୟୋହ ଗୁରୁଜ୍ଞାନ୍ ବିଜ୍ଞାନ୍ ବାଣୀ, ଜୀବତ୍ ହୀ ଜଗ୍ ମେଁ ମରୋ ।୨୯।
ଉଜଲ୍ ହିରମ୍ବର୍ ସ୍ୱେତ୍ ଭୌଁରା, ଅକ୍ଷୈ ବୃକ୍ଷ୍ ସତ୍ ବାଗ୍ ହୈ ।
ଜୀତୋ କାଲ୍ ବିସାଲ୍ ସୋହଂ, ତର୍‌ତୀବର୍ ବୈରାଗ୍ ହୈ ।୩୦।
ମନ୍‌ସା ନାରୀ କର୍ ପନିହାରୀ, ଖାଖୀ ମନ୍ ଜହାଂ ମାଲିୟା ।
କୂମ୍ଭକ୍ କାୟା ବାଗ୍ ଲଗାୟା, ଫୁଲେ ହେଁ ଫୁଲ୍ ବିସାଲିୟା ।୩୧।
କଛ୍ ମଛ୍ କୁରମ୍ଭ୍ ଧୌଲଂ, ଶେଷ୍ ସହଂସ୍ ଫୂନଂ ଗାବହୀଂ ।
ନାରଦ୍ ମୁନୀ ସେ ରଟେଂ ନିଶ୍‌ଦିନ୍, ବ୍ରହ୍ମା ପାର୍ ନ ପାବହୀଂ ।୩୨।
ଶମ୍ଭୁ ଜୋଗ୍ ବିଜୋଗ୍ ସାଧା,ଅଚଲ୍ ଅଡିଂଗ୍, ସାମଧ୍ ହୈ ।

ଅବିଗତ୍ କୀ ଗତି ନାହିଁ ଜାନୀ, ଲୀଲା ଅଗମ୍ ଅଗାଧ୍ ହୈ ।୩୩।
ସନକାଦିକ୍ ଔର୍ ସିଦ୍ଧ୍ ଚୌରାଶୀ, ଧ୍ୟାନ୍ ଧରତ୍ ହୈ ତାସ୍କା ।
ଚୌବିସୌଂ ଅବ୍ତାର୍ ଜପତ୍ ହୈଂ, ପରମ୍ହଂସ୍ ପ୍ରକାଶ୍ କା ।୩୪।
ସହଂସ୍ ଅଠାସୀ ଔର୍ ତୈତୀ ସୌଂ, ସୁରଜ ଚନ୍ଦ୍ ଚିରାଗ୍ ହୈ ।
ଧର୍ ଅମ୍ବର୍ ଧର୍ନୀ ଧର୍ ରଟ୍ତେ, ଅବିଗତ୍ ଅଚଲ୍ ବିହାଗ୍ ହୈଁ ।୩୫।
ସୂର୍ନର୍ ମୂନୀଜନ୍ ସିଦ୍ଧ୍ ଔର୍ ସାଧକ୍, ପାର୍ ବ୍ରହ୍ମକୁ ରଟତ୍ହୈଂ ।
ଘର୍ଘର୍ ମଙ୍ଗ୍ଲାଚାର ଚୌରୀ, ଜ୍ଞାନ୍ ଜୋଗ୍ ଜହାଁ ବଟତ୍ ହୈଂ ।୩୬।
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ଧର୍ମରାୟ ଗାୱେଁ, ଆଦି ମାୟା ଓଁକାର୍ ହୈଂ ।
କୋଟି ସରସ୍ୱତୀ ଲାପ୍ କରତ୍ ହୈ, ଐସା ପାରବ୍ରହ୍ମ ଦରବାର୍ ହୈ ।୩୭।
କାମଧେନୁ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଜାକୈଂ, ଇନ୍ଦ୍ର ଅନନ୍ତ୍ ସୂର୍ ଭରତ୍ ହୈ ।
ପାର୍ବତୀ କର୍ ଜୋର୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସାବିତ୍ରୀ ଶୋଭା କରତ୍ ହୈଂ ।୩୮।
ଗନ୍ଧର୍ବ୍ ଜ୍ଞାନୀ ଔର୍ ମୁନୀ ଧ୍ୟାନୀ, ପାଞ୍ଚୋ ତତ୍ୱ ଖୱାସ୍ ହୈଂ ।
ତ୍ରିଗୁଣ୍ ତୀନ୍ ବହୁରଙ୍ଗ୍ ବାଜୀ, କୋଇ ଜନ୍ ବିର୍ଲେ ଦାସ୍ ହୈଂ ।୩୯।
ଧ୍ରୁବ୍ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ୍ ଅଗାଧ୍ ଅଗ୍ହୈ, ଜନକ୍ ବିଦେହୀ ଜୋର୍ ହୈ ।
ଚଲେ ବିମାନ୍ ନିଦାନ୍ ବୀତ୍ୟା, ଧର୍ମରାଜ କୀ ବନ୍ଧ୍ ତୌର୍ ହୈଂ ।୪୦।
ଗୋରଖ୍ ଦତ୍ତ ଜୁଗାଦି ଜୋଗୀ, ନାମ୍ ଜଲନ୍ଧର୍ ଲୀଜିୟେ ।
ଭର୍ତରୀ ଗୋପୀ ଚନ୍ଦା ସୀଝେ, ଐସୀ ଦୀକ୍ଷା ଦୀଜିଏ ।୪୧।
ସୁଲ୍ତାନୀ ବାଜୀଦ୍ ଫରିଦା, ପୀପା ପର୍ଚେ ପାଇୟା ।

ଦେବଲ୍ ଫେର୍ୟା ଗୋପ୍ ଗୋସାଇଁ, ନାମା କୀ ଛାନ୍ ଛିବାଇୟା ।୪୨।
ଛାନ୍ ଛିବାଇ ଗଉ ଜିବାଇ, ଗଣିକା ଚଢି ବିମାନ୍ ମେଂ ।
ସଦ୍ନା ବକ୍ରେ କୁଁ ମତ୍ ମାରେଁ, ପହୁଁଚେ ଆନ୍ ନିଦାନ୍ ମେଂ ।୪୩।
ଅଜାମେଲ୍ ସେ ଅଧମ୍ ଉଧାରେ,ପତିତ ପାବନ୍ ବିରଦ୍ ତାସ୍ ହୈ ।
କେଶୋ ଆନ୍ ଭୟା ବନ୍ଜାରା, ଷଟ୍ ଦଲ୍ କୀନୀ ହାସ ହୈ ।୪୪।
ଧନା ଭକ୍ତ୍କା ଖେତ୍ ନିପାୟା, ମାଧୋ ଦଇ ସିକ୍ଲାତ୍ ହୈ ।
ପଣ୍ଡା ପାଁଓ ବୁଝାୟା ସତ୍ଗୁରୁ, ଜଗନ୍ନାଥ କୀ ବାତ୍ ହୈ ।୪୫।
ଭକ୍ତି ହେତ୍ କେଶୋ ବନ୍ଜାରା, ସଙ୍ଗ୍ ରୈଦାସ୍ କମାଲ୍ ଥେ ।
ହେ ହର୍ ହେ ହର୍ ହୋତୀ ଆଇ, ଗୁନ୍ ଛଇ ଔର୍ ପାଲ ଥେ ।୪୬।
ଗୈବୀ ଖ୍ୟାଲ୍ ବିସାଲ୍ ସତ୍ଗୁରୁ, ଅଚଲ୍ ଦିଗମ୍ବର୍ ଥୀର୍ ହୈଂ ।
ଭକ୍ତି ହେତ୍ ଆନ କାୟା ଧର୍ ଆୟେ, ଅବିଗତ୍ ସତ୍କବୀର୍ ହୈଂ ।୪୭।
ନାନକ୍ ଦାଦୁ ଅଗମ୍ ଅଗାଧୁ, ତେରୀ ଜହାଜ୍ ଖେବଟ୍ ସହୀ ।
ସୁଖ୍ ସାଗର୍ କେ ହଂସ ଆୟେ, ଭକ୍ତି ହିରମ୍ବର୍ ଉର୍ଧରୀ ।୪୮।
କୋଟି ଭାନୁ ପ୍ରକାଶ୍ ପୂରଣ୍, ରୂମ୍ ରୂମ୍ କୀ ଲାର୍ ହୈ ।
ଅଚଲ୍ ଅଭଙ୍ଗୀ ହୈ ସତ୍ସଙ୍ଗୀ, ଅବିଗତ୍ କା ଦୀଦାର୍ ହୈ ।୪୯।
ଧନ୍ ସତ୍ଗୁରୁ ଉପ୍ଦେଶ୍ ଦେବା, ଚୌରାସୀ ଭ୍ରମ ମେଟହୀଂ ।
ତେଜ୍ ପୂଞ୍ଜ୍ ଆନ୍ ଦେହ ଧର୍କର୍, ଇସ୍ ବିଧ୍ ହମ୍କୁଁ ଭେଁଟ୍ ହୀଂ ।୫୦।

ଶବ୍ଦ ନିବାସ୍ ଆକାଶ୍‌ବାଣୀ, ୟେହ ସତ୍‌ଗୁରୁ କା ରୂପ୍ ହୈ ।
ଚନ୍ଦ୍ ସୂରଜ୍ ନା ପବନ୍ ପାଣୀ, ନା ଜହାଁ ଛାୟା ଧୁପ୍ ହୈ ।୫୧।
ରହତା ରମ୍‌ତା, ରାମ୍ ସାହିବ୍, ଅବ୍‌ଗତ୍ ଅଲଖ୍ ଅଲେଖ୍ ହୈ ।
ଭୁଲେ ପନ୍ଥ୍ ବିଟମ୍ଭ୍ ବାଦୀ, କୂଲ୍‌କା ଖାବିଁଦ୍ ଏକ୍ ହୈ ।୫୨।
ରୂଂମ୍ ରୂଂମ୍ ମେଂ ଜାପ୍ ଜପ୍‌ଲେ, ଅଷ୍ଟ କମଲ୍ ଦଲ୍ ମେଲ୍ ହୈ ।
ସୂରତୀ ନିରତି କୁଂ କମଲ୍ ପଠବୋ, ଜହାଁ ଦୀପକ୍ ବିନ୍ ତେଲ୍ ହୈ ।୫୩।
ହର୍‌ଦମ୍ ଖୋଜ୍ ହନୋଜ୍ ହାଜର୍, ତ୍ରିବେଣୀ କେ ତୀର୍ ହେଁ ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ତବୀବ୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ, ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ କବୀର୍ ହେଁ ।୫୪।

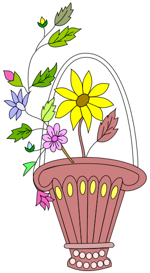

✻ ଅସୂର୍ ନିକନ୍ଦନ୍ ରମୈଣୀ ✻

॥ଅଥ ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ॥

ଗରୀବ୍ ନମୋ ନମୋ ସତ୍ପୁରୁଷ କୂଂ ନମସ୍କାର ଗୁରୁ କୀହ୍ନୀ ।
ସୁର୍ ନର୍ ମୁନୀଜନ୍ ସାଧ୍ୱା, ସନ୍ତୋ ସର୍ବସ ଦୀହ୍ନୀ ।୧।
ସତ୍ଗୁରୁ ସାହେବ୍ ସନ୍ତ ସବ୍ ଡ଼ଣ୍ଡୌତମ୍ ପ୍ରଣାମ୍ ।
ଆଗେ ପିଛେ ମଧ ହୁଏ, ତିନ୍ କୂଂ ଜା କୁର୍ବାନ୍ ।୨।
ନରାକାର ନିରବିଷଂ, କାଲ୍ ଜାଲ୍ ଭୟ ଭଞ୍ଜନଂ ।
ନିର୍ଲେପ ନିଜ୍ ନିର୍ଗୁଣଂ, ଅକଲ ଅନୂପ, ବେ ସୋ ନଗ୍ମଂ,
ସୋହଂ ସୁରତି ସମାପ୍ତଂ ସକଲ ସମାନା ନିରତି ଲୌ । ଉଜଲ୍
ହିରମ୍ବର୍ ହର୍ଦମ୍ ବେ ପର୍ବାହ ଅଥାହ ହୈ, ବାର୍ ପାର୍ ନହୀଂ ମଧ୍ଯଂ ।୪।
ଗରୀବ୍ ଜୋ ସୁମିରତ୍ ସିଦ୍ଧ୍ ହୋଇ, ଗଣ ନାୟକ୍ ଗଲ୍ତାନା ।
କରୋ ଅନୁଗ୍ରହ ସୋଈ, ପାରସ୍ ପଦ୍ ପ୍ରବାନା ।୫।
ଆଦି ଗଣେଶ୍ ମନାଉ, ଗଣ୍ ନାୟକ୍ ଦେବନ୍ ଦେବା ।
ଚରଣ୍ କଓ୍ୱଁଲ୍ ଲ୍ୟୋଲାଉଁ, ଆଦି ଅନ୍ତ୍ କରହୁଁ ସେବା ।୬।
ପରମ୍ ଶକ୍ତି ସଂଗୀତଂ, ରିଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି ଦାତା ସୋଈ ।
ଅବିଗତ୍ ଗୁଣହ ଅତୀତଂ, ସତ୍ପୁରୁଷ୍, ନିର୍ମୋହୀ ।୭।

ଜଗ୍‌ଦମ୍ବା ଜଗ୍‌ଦୀଶଂ, ମଙ୍ଗଲ୍‌ରୂପ୍ ମୂରାରୀ ।
ତନ୍ ମନ୍ ଅର୍‌ପୂଂ ଶିଶଂ, ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଭଣ୍ଡାରୀ ।୮।
ସୁର୍ ନର୍ ମୁନୀଜନ୍ ଧ୍ୟାୱେଁ, ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶା ।
ଶେଷ୍ ସହଂସ୍ ମୁଖ୍ ଗାୱେଁ, ପୂଜୈ ଆଦି ଗଣେଶା ।୯।
ଇନ୍ଦ୍ର କୁବେର୍ ସରୀଖା, ବରୂଣ୍ ଧର୍ମରାୟ ଧ୍ୟାୱେଁ ।
ସୁମରଥ ଜୀବନ୍ ଜୀକା, ମନ୍ ଇଛା ଫଲ୍ ପାୱେଁ ।୧୦।
ତେତୀସ୍ କୋଟି ଅଧାରା, ଧ୍ୟାୱେଁ ସହଂସ୍ ଅଠାସୀ ।
ଉତ୍‌ରୈଂ ଭବ୍‌ଜଲ୍ ପାରା, କଟି ହୈଁ ଯମ୍ କୀ ଫାଁସୀ ।୧୧।

(ରମୈଣୀ)

ସତ୍‌ପୁରୁଷ୍ ସମ୍‌ରଥ୍ ଓଁକାର୍‌, ଅଦ୍‌ଲୀ ପୁରୁଷ୍ କବୀର୍ ହମାରା ।୧।
ଆଦି ଯୁଗାଦି ଦୟା କେ ସାଗର୍, କାଲ୍ କର୍ମ୍‌କେ ମୋଚନ୍ ଆଗର୍ ।୨।
ଦୁଃଖ୍ ଭଞ୍ଜନ୍ ଦର୍‌ବେଶ୍ ଦୟାଲା, ଅସୁର୍ ନିକନ୍ଦନ୍ କର୍ ପୈମାଲା ।୩।
ଆବ୍ ଖାକ୍ ପାବକ୍ ଔର୍ ପୌନା, ଗଗନ୍ ସୂନ୍ନ ଦର୍‌ୟାଇ ଦୌନା ।୪।
ଧର୍ମରାୟ ଦରବାନୀ ଚେରା, ସୂର ଅସୂରୋଁ କା କରୈ ନିବେରା ।୫।
ସତ୍‌କା ରାଜ୍ ଧର୍ମରାୟ କରହିଁ, ଅପ୍‌ନା କିୟା ସବୈ ଡଣ୍ଡ୍ ଭରହୀଁ ।୬।
ଶଙ୍କର୍ ଶେଷ୍ ରୁ ବ୍ରହ୍ମାବିଷ୍ଣୁ, ନାରଦ୍ ଶାରଦ୍ ଜା ଉର୍ ରସନଂ ।୭।
ଗୌରିଜ୍ ଔର୍ ଗଣେଶ୍ ଗୋସାଇଁ, କାରଜ୍ ସକଲ୍ ସିଦ୍ଧ୍ ହୋ ଜାଇ ।୮।
ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଅରୁଶମ୍ଭୁ ଶେଷା, ତୀନୋଁ ଦେବ୍ ଦୟାଲୁ ହମେଶା ।୯।

ସାବିତ୍ରୀ ଔର୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୌରା, ତିହୁଁ ଦେବା ସିର୍ କର୍‌ହେଁ ଚୌରା ।୧୦।
ପାଞ୍ଚ ତତ୍ ଆରମ୍ଭନ୍ କୀନା, ତୀନ୍ ଗୁଣନ୍ ମଧ୍ୟ ଶାଖା ଝୀନା ।୧୧।
ସତ୍‌ପୁରୁଷ୍ ସେଁ ଓଂକାରା, ଅବିଗତ୍ ରୂପ୍ ରଚୈ ଗୈନାରା ।୧୨।
କଛ୍ ମଛ୍ କୂରମ୍ଭ୍ ଔର୍ ଧୌଲା, ସିର୍‌ଜନ୍‌ହାର୍ ପୁରୁଷ୍ ହୈ ମୌଲା ।୧୩।
ଲାଖ୍ ଚୌରାସୀ ସାଜ୍ ବନାୟା, ଭଗ୍‌ଲୀଗର୍‌ଙ୍କୁ ଭଗଲ୍ ଉପାୟା ।୧୪।
ଉପ୍‌ଜେଁ ବିନ୍‌ସେଁ ଆବେଁ ଜାହୀଂ, ମୂଲ୍ ବୀଜ୍‌କୁ ସଂସା ନାହୀଂ ।୧୫
ଲୀଲ୍ ନାଭ୍ ସେଁ ବ୍ରହ୍ମା ଆୟେ, ଆଦି ଓମ୍ କେ ପୁତ୍ର କହାୟେ ।୧୬।
ଶମ୍ଭୂ ମନୁ ବ୍ରହ୍ମାକୀ ସାଖା, ଋଗ୍ ୟଜୁ ସାମ୍ ଅଥର୍ବନ୍ ଭାଷା ।୧୭।
ପୀବରତ୍ ଭୟା ଉତ୍ତାନଂ ପାତା, ଜାକୈ ଧ୍ରୁବ୍ ହେଁ ଆମ୍ ଗ୍ୟାତା ।୧୮।
ସନକ୍ ସନନ୍ଦନ୍ ସନ୍ତ୍ କୁମାରା, ଚାର୍‌ପୁତ୍ର ଅନୁରାଗୀ ଧାରା ।୧୯।
ତେତୀସ୍ କୋଟୀ କଲା ବିସ୍ତାରୀ, ସହଂସ୍ ଅଠାସୀ ମୁନିଜନ୍ ଧାରୀ ।୨୦।
କଶ୍ୟପ୍ ପୁତ୍ର ସୁରଜ୍ ସୂର୍‌ଜ୍ଞାନୀ, ତୀନ୍ ଲୋକ୍‌ମେଂ କିରଣ୍ ସମାନୀ ।୨୧।
ସାଠ୍ ହଜାର୍ ସଙ୍ଗୀ ବାଲ୍ କେଲଂ, ବୀନା ରାଗୀ ଅଜବ୍ ବଲେଲଂ ।୨୨।
ତୀନ୍ କୋଟି ଯୋଧା ସଂଗ୍ ଜାକେ, ସିକ୍‌ବନ୍ଦୀ ହେଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକେ ।୨୩।
ହାଥ୍ ଖଡଗ୍ ଗଲ୍ ପୁଷ୍ପ୍ କୀମାଲା, କଶ୍ୟପ୍ ସୂତ୍ ହୈ ରୂପ୍ ବିସାଲା ।୨୪।

କୌସତ୍ ମଣି ଜଡୟା ବିମାନା ତୁହ୍ମାରା,
ସୂର୍‌ନର୍ ମୁନିଜନ୍ କରତ୍ ଜୁହାରା ।୨୫।

ଚନ୍ଦସୁର୍ ଚକ୍‌ବୈ ପୃଥ୍ୱୀ ମାହୀଂ, ନିସ୍‌ବାସର୍ ଚର୍‌ଣୌଁ ଚିତ୍‌ଲାହୀଂ ।୨୬।

ପୀଠେ ସୂରଜ୍ ସନ୍ମୁଖ୍ ଚନ୍ଦା, କାଟେଁ ତ୍ରୀଲୋକୀ କେ ଫନ୍ଦା ।୨୭।
ତାରାୟଣ୍ ସବ୍ ସ୍ୱର୍ଗ ସମୂଲଂ, ପଖେ ରହେଁ ସତ୍ଗୁରୁ କେ ଫୁଲଂ ।୨୮।
ଜୟ ଜୟ ବ୍ରହ୍ମା ସମର୍ଥ୍ ସ୍ୱାମୀ, ୟେତୀ କଲା ପରମ୍ ପଦ୍ଧାମୀ ।୨୯।
ଜୟ ଜୟ ଶମ୍ଭୁ ଶଙ୍କର୍ ନାଥା, କଲା ଗଣେଷରୁ ଗୌରିଜ୍ ମାତା ।୩୦।
କୋଟି କଟକ୍ ପୈମାଲ୍ କରନ୍ତା, ଐସା ଶମ୍ଭୁ ସମ୍ରଥ୍ କନ୍ତା ।୩୧।
ଚନ୍ଦ୍ ଲିଲାଟ୍ ସୁର୍ ସଙ୍ଗୀତା, ଜୋଗୀ ଶଙ୍କର୍ ଧ୍ୟାନ୍ ଉଦୀତା ।୩୨।
ନୀଲ୍ କଣ୍ଠସୋହେ ଗରୁଡାସନ୍, ଶମ୍ଭୁ ଜୋଗୀ ଅଚଲ୍ ସିଙ୍ଘାସନ୍ ।୩୩।
ଗଙ୍ଗ୍ ତରଙ୍ଗ୍ ଛୁଟେଁ ବହୁଧାରା, ଅଜ୍ପା ତାରୀ ଜୟ ଜୟ କାରା ।୩୪।

ରିଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି ଦାତା ଶମ୍ଭୁ ଗୋସାଂଈ,
ଦାଲୀଦର୍ ମୋଚ୍ ସର୍ଭେ ହୋ ଜାଈ ।୩୫।

ଆସନ୍ ପଦ୍ମ୍ ଲଗାୟେ ୟୋଗୀ, ନିହଇଛୟା ନିର୍ବାନୀ ଭୋଗୀ ।୩୬।
ସର୍ପ ଭୂବଙ୍ଗ୍ ଗଲୈ ରୂଣ୍ଡ୍ ମାଲା, ବୃଷଭ୍ ଚଢିୟେ ଦୀନ୍ ଦୟାଲା ।୩୭।
ବାମେଁ କର୍ ତ୍ରିଶୁଲ୍ ବିରାଜୈ, ଦହନେଁ କର୍ ସୂଦର୍ଶନ୍ ସାଜୈ ।୩୮।
ସୁନ୍ ଅର୍ଦାସ୍ ଦେବନ୍କେ ଦେବା, ଶମ୍ଭୁୟୋଗୀ ଅଲଖ୍ ଅଭେବା ।୩୯।
ତୁ ପୈମାଲ୍ କରେ ପଲ୍ ମାଂହୀ, ଐସେ ସମର୍ଥ୍ ଶମ୍ଭୁ ସାଂଈ ।୪୦।
ଏକ୍ ଲଖ୍ ୟୋଜନ୍ ଧ୍ୱଜା ଫର୍କୈଂ, ପଚ୍ରଙ୍ଗ୍ ଝଣ୍ଡେ ମୋହରେ ରଖୈ ।୪୧।
କାଲ୍ ଭଦ୍ରକୃତ୍ ଦେବ୍ ବୁଲାଉଁ, ଶଙ୍କର୍ କେ ଦଲ୍ ସବ୍ହୀ ଧ୍ୟାଉଁ ।୪୨।
ଭୈରୋଂ ଖିତ୍ରପାଲ୍ ପଲୀତଂ, ଭୂତ୍ ଅର୍ ଦୈତ୍ ଚଢ଼େ ସଂଗୀତଂ ।୪୩।

ରାକ୍ଷସ୍ ଭଞ୍ଜନ୍ ବିରଦ୍ ତୁହ୍ମାରା, ଜ୍ୟୁ ଲଙ୍କାପର୍ ପଦମ୍ ଅଠାରା ।୪୪।
କୋଟ୍ୟୋଂ ଗନ୍ଧର୍ବ କମଂଦ ଚଢାବୈଂ, ଶଙ୍କରଦଲ୍ ଗିନତୀ ନହୀଂ ଆବୈଂ ।୪୫।
ମାରୈଂ ହାକ୍ ଦହାକ୍ ଚିଙ୍ଘାରେଂ, ଅଗ୍ନିଚକ୍ର ବାଣୋଂ ତନ୍ ଜାରୈଂ ।୪୬।
କମ୍ପ୍ୟା ଶେଷ୍ ଧର୍ନୀ ଥର୍ରାନୀ, ଜାଦିନ୍ ଲଙ୍କା ଘାଲୀ ଘାନୀ ।୪୭।
ତୁମ୍ ଶମ୍ଭୁ ଈଶନ୍କେ ଈଶା, ବୃଷଭ୍ ଚଢିୟେ ବିସ୍ୱେ ବୀସା ।୪୮।
ଇନ୍ଦ୍ର କୂବେର୍ ଔର୍ ବରୁଣ୍ ବୁଲାଉଁ, ରାପ୍ତିସେତ୍ ସିଙ୍ଘାସନ୍ ଲ୍ୟାଉଁ ।୪୯।
ଇନ୍ଦ୍ରଦଲ୍ ବାଦଲ୍ ଦରିୟାଈ, ଛୟାନବୈଂ କୋଟି କୀହୁଈ ଚଢାଈ ।୫୦।
ସୁର୍ପତି ଚଢେ ଇନ୍ଦ୍ର ଅନୁରାଗୀ,ଅନନ୍ତ ପଦମ୍ ଗନ୍ଧର୍ବ ବଡ୍ଭାଗୀ ।୫୧।

କିସନ୍ ଭଣ୍ଡାରୀ ଚଢେ କୂବେରା,
ଅବ୍ ଦିଲ୍ଲୀ ମଣ୍ଡଲ୍ ବୌହରୟୋଂ ଫେରା ।୫୨।

ବରୁଣ୍ ବିନୋଦ୍ ଚଢେ ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନୀ, କଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାରହ୍ବାନୀ ।୫୩।
ଧର୍ମରାୟ ଆଦି ଯୁଗାଦି ଚେରା, ଚୌଦହ କୋଟି କଟକ୍ ଦଲ୍ ତେରା ।୫୪।
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ କେ କାଗଜ ମାହୀଂ, ଜେତା ଉପଜ୍ୟା ସତ୍ଗୁରୁ ସାଂଈ ।୫୫।
ସାତୋଂ ଲୋକ୍ ପାଲ୍ କା ରାସା, ଉର୍ମେଁ ଧରିୟେ ସାଧୁ ଦାସା ।୫୬।
ବିଷ୍ଣୁନାଥ୍ ହେଁ ଅସୁରନିକନ୍ଦନ୍, ସନ୍ତୋକେ ସବ୍ କାଟୈଂ ଫନ୍ଦନ୍ ।୫୭।
ନର୍ସିଂଘ୍ ରୂପ୍ ଧରେ ଗୁରୁରାୟା, ହିର୍ଣାକୁସ୍ କୁଂ ମାରନ୍ ଧାୟା ।୫୮।
ସଂଖ ଚକ୍ର ଗଦା ପଦମ୍ ବିରାଜୈଂ,ଭାଲ୍ତିଲକ୍ ଜାକୈଂ ଉର୍ ସାଜୈଂ ।୫୯।
ବାହନ୍ ଗରୁଡ୍ କୃଷ୍ଣ ଅସ୍ବାରା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଡୋରେ ଚୋର୍ ଅପାରା ।୬୦।

ରାବଣ୍ ମହିରାବଣ୍ ସେ ମାରେ, ସେତୁ ବାନ୍ଧ୍ ସେନା ଦଲ୍ ତ୍ୟାରେ ।୬୧।
ଜରାସିନ୍ଧ୍ ଔର୍ ବାଲି ଖପାଏ, କଂସ୍ କେସି ଚାଣୌର୍ ହରାଏ ।୬୨।
କାଳୀଦହ୍ ମେଁ ନାଗୀନାଥା, ସିସୁପାଲ୍ ଚକ୍ରସେଁ କାଟ୍ୟା ମାଥା ।୬୩।
କାଲ୍ୟବନ୍ ମଥୁରାପର୍ ଧାୟେ, ଠାରା କୋଟି କଟକ୍ ଚଢ୍ ଆଏ ।୬୪।
ମୁଚ୍କନ୍ଦ୍ ପର୍ ପୀତାମ୍ବର୍ ଡାର୍ୟା, କଲ୍ୟବନ୍ ଜହାଂ ବେଗି ସିଘାର୍ୟା ।୬୫।
ପର୍ସୂରାମ୍ ବାବନ୍ ଅବ୍ତାରା, କୋଈ ନ ଜାନୈ ଭେଦ୍ ତୁହ୍ମାରା ।୬୬।
ସଙ୍ଖାସୁର୍ ମାରେ ନିର୍ବାନୀ, ବରାହ ରୂପ୍ ଧରେ ପର୍ବାନୀ ।୬୭।
ରାମ୍ ଔତାର୍ ରାବଣ୍ କୀ ବେରା, ହନୁମନ୍ତ୍ ହାକା ସୁନୀ ସୂମେରା ।୬୮।
ଆଦି ମୂଲ୍ ବେଦ୍ ଓଁମ୍ କାରା, ଅସୁର୍ ନିକନ୍ଦନ୍ କୀନ୍ ସିଂଘାରା ।୬୯।
ବଶିଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଆଏ, ଦୁର୍ବାସା ଔର୍ ଚୂଣକ୍ ବୁଲାଏ ।୭୦।
କପଲ୍ କଲନ୍ଦର୍ କୀନ୍ ଜୁହାରା, ଫୌଜ୍ ନକୀବ୍ ସଭନ୍ ସିର୍ଦାରା ।୭୧।
ଗୋରଖ୍ ଦତ୍ତ ଦିଗମ୍ବର୍ ବାଲା, ହନୁମନ୍ତ ଅଙ୍ଗଦ୍ ରୂପ୍ ବିଶାଲା ।୭୨।
ଧ୍ରୁବ୍ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ୍ ଔର୍ ଜନକ୍ ବିଦେହୀ, ସୁଖ୍ଦେ ସଂଗୀ ପରମ୍ ସନେହୀ ।୭୩।
ପାରାସୂର୍ ଔର୍ ବ୍ୟାସ୍ ବୁଲାଏ, ନଲ୍ ନୀଲ୍ ମୌହରେ ଚଢ୍ ଧାଏ ।୭୪।
ସୁଗ୍ରୀବ୍ ସଂଗ୍ ଔର୍ ଲଛ୍ମନ୍ ବାଲା, ଜୋର୍ ଘଟା ଆଏ ଘନ୍ କାଲା ।୭୫।
ଜୈଦେ ପାୟଲ୍ ଜଙ୍ଗ୍ ବଜାଏ, ଅଜାମେଲ୍ ଅରୁ ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଆଏ ।୭୬।
ତାମର୍ଧ୍ୱଜ୍ ମୋରଧ୍ୱଜ୍ ରାଜା, ଅମ୍ବୀରଷ୍ କର୍ ହୈ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଜା ।୭୭।
ସୂରଜ୍ ବଂସୀ ପାଞ୍ଚୋ ପାଣ୍ଡୋ, କାଲମୀଚ୍ ସିର୍ ଦେବେ ଡାଣ୍ଡୋ ।୭୮।

ଧର୍ମ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଧରେ ଧ୍ୟାନା, ଅର୍ଜୁନ୍ ଲଖ୍ ସଂଘାନୀ ବାନା ।୭୯।
ସହଦେ ଭୀମ୍ ନକୁଲ୍ ଔର୍ କୌନ୍ତା, ଦ୍ରୋପ୍‌ଦୀ ଜଙ୍‌ଗ୍‌କା ଦୀନା ନ୍ୟୋଁତା ।୮୦।
ହାଥ୍ ଖପ୍ପର୍ ଅରୁ ମସ୍ତକ୍ ବିନ୍ଦା, ଠାରହ ଖୁହନାଁ ମେଲୈ ଦୂନ୍ଦା ।୮୧।
ଦେବୀ ଶିବ୍ ଶିବ୍ କରେ ସିଙ୍ଘାରୈ, ଖଡଗ୍‌ବାନ୍ ଚକ୍ରୋଂ ସୈଂ ମାର୍ରୈଂ ।୮୨।
ଚୌସଠ୍ ଜୋଗ୍‌ନୀ ବାବନ୍ ବୀରା, ଭକ୍ଷଣ୍ ବଦନ୍ କର୍ରୈଂ ତଦ୍‌ବୀରା ।୮୩।
ଅସୁର କଟକ୍ ଧୁମର୍‌ଉଡ୍ ଜାଇ, ସୂରୌଂ ରକ୍ଷା କରୈ ଗୋସାଇ ।୮୪।
ପଚ୍‌ରଙ୍ଗ୍ ଝଣ୍ଡେ ଲମ୍ବ ଲହରିୟା, ଦକ୍ଷଣ୍ କେଦଲ୍ ଉତ୍ତର୍ ଉତରିୟା ।୮୫।
ପଚ୍‌ରଙ୍ଗ୍ ଝଣ୍ଡେ ଲମ୍ବ ଚଲାୟେ, ଦକ୍ଷନ୍ କେଦଲ୍ ଉତ୍ତର୍ ଧାୟେ ।୮୬।
ମୌହରୈ ହନୁମନ୍ତ ଗୋରଖ୍ ବାଲା, ହରିକେ ହେତ୍ ହରୌଲ୍ ହମାଲା ।୮୭।
ଚିହଡୋଲ୍ ଚୁଣକ୍ ଦୁର୍ବାସା ଦେବା / ଅସୁର୍ ନିକନ୍ଦନ୍ ବୁଡତ୍ ଖେବା ।୮୮।
ବଲି ଅରୁଶେଷ୍ ପତାଲୌସାଖା, ସନକ୍ ସନନ୍ଦନ୍ ସୁର୍‌ଗୋଂ ହାକା ।୮୯।
ଦହୁଂଦିଶ୍ ବାଜୁ ଧ୍ରୁ ପ୍ରହଲାଦା, କୋଟି କଟକ୍ ଦଲ୍‌କଟା ପ୍ୟାଦା ।୯୦।
ବଜ୍ରବାଣ୍‌କୀ ବୋଡଁ ବାଡୀ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ସନ୍ଥ ଜୀତ୍ ହୈ ରାଡୀ ।୯୧।
ଜେ କୋଇ ମାନେ ଶବ୍ଦ ହମାରା, ରାଜ୍ କରେ କାବୁଲ୍ କନ୍ଧାରା ।୯୨।
ଅରବ୍ ଖରବ୍ ମକ୍କେଙ୍କୁ ଧ୍ୟାଡଁ, ମଦୀନା ବାନ୍ଧ୍ ହଦ୍‌ମେଂ ଲ୍ୟାଡଁ ।୯୩।
ଇରା ତୂରା କହାଂ ଶିକାରୀ, ଗଢ୍ ଗଜ୍‌ନୀ ଲଗ୍ ହର୍ଘେ ଅସ୍‌ବାରୀ ।୯୪।
ଦିଲ୍ଲୀ ମଣ୍ଡଲ୍ ପାପ୍‌କୀ ଭୁମା, ଧର୍‌ତୀ ନାଲ୍ ଜଗାଡଁ ସୁମା ।୯୫।
ହସ୍ତୀ ଘୋରା କଟକ୍ ସିଙ୍ଘାରୌ, ଦୃଷ୍ଟିପରୈ ଅସୁରୋଂ ଦଲ୍ ମାରୋଂ ।୯୬।

ସଙ୍ଗ୍ ପଞ୍ଚାୟନ୍ ନାତୁ ଟେରଂ, ସ୍ୱର୍ଗ୍ ପତାଲୋଂ ହାକ୍ ସୂମେରଂ ।୯୭।
ବାଲ୍ମୀକ୍ ସୂର୍ ବାଚା ବନ୍ଧା, ପାଣ୍ଡୋ ଜଗ୍ୟ ଦ୍ୱାପର୍ କୀ ସଂଧା ।୯୮।
ନାରଦ୍ କୂମ୍ଭକ୍ ଋଷି କୁର୍ବାନା, ମାର୍କଣ୍ଡେରୁମୀ ରିଷି ଆନା ।୯୯।
ଇନ୍ଦ୍ରରିଷି ଅରୂ ବକ୍ତାଲବ୍ ସ୍ୱାମୀ, ଔର୍ ସନ୍ତ୍ସାଧୁ ଘଣ୍ନାମୀ ।୧୦୦।
ନାଥ୍ ଜଲନ୍ଧର୍ ଔର୍ ଅଜୈପାଲା, ଗୁରୁ ମଛନ୍ଦର୍ ଗୋରଖ୍ ବାଲା ।୧୦୧।
ଭର୍ଥରୀ ଗୋପୀ ଚନ୍ଦାଜୋଗୀ, ସୂଲ୍ତାନ୍ ଅଧମ୍ ହୈସବ୍ ରସ୍ ଭୋଗୀ ।୧୦୨।
ନରହରିଦାସ୍ ପଖୈ ବଲି ଭୀଷମ, ବ୍ୟାସ୍ ବଚନ୍ ପର୍ମାନୀ ସୀଙ୍ଖ ।୧୦୩।
ନାମା ଔର୍ ରୈଦାସ୍ ରସୀଲା, କୋଈ ନ ଜାନୈ ଅବିଗତ୍ ଲୀଲା ।୧୦୪।
ପୀପା ଧନ୍ନା ଚଢେ ବାଜୀଦା, ସେଉ ସମନ୍ ଔର୍ ଫରୀଦା ।୧୦୫।
ଦାଦୁ ନାନକ୍ ନାଦ୍ ବଜାୟେ, ମଲୁକ୍ ଦାସ୍ ତୁଲ୍ସୀ ଚଢାୟେ ।୧୦୬।
କମାଲ୍ମଲ୍ଲୁ ଔର୍ ସୂର୍ ଜ୍ଞାନୀ, ରାମାନନ୍ଦ୍ କେ ହୈଂ ଫୁର୍ମାନୀ ।୧୦୭।
ମୀରାବାଈ ଔର୍ କମାଲୀ, ଭିଲ୍ଣୀ ନାଚୈ ଦେଦେ ତାଲୀ ।୧୦୮।
ନାସ୍କେତୂ ନକୀବ୍ ହମାରା, ଉଦ୍ୟାଲକ୍ ମୁନୀ କରତ୍ ଜୁହାରା ।୧୦୯।
ସାହିବ୍ ତଖତ୍ କବୀର୍ ଖବାସା, ଦିଲ୍ଲୀ ମଣ୍ଡଲ୍ ଲୀଜୈ ବାସା ।୧୧୦।
ସତ୍ଗୁରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ମଣ୍ଡଲ୍ ଆୟସୀ, ସୁତୀ ଧର୍ଣୀ ସୂମ୍ ଜଗାୟସୀ ।୧୧୧।
କାଗ୍ଭୂସୂଣ୍ଡ୍ ଛତ୍ର କୈ ଆଗୈ, ଗନ୍ଧର୍ବ୍ କରତ୍ ଚଲତ୍ ହୈଂ ରାଗୈଂ ।୧୧୨।
ଐତା ଗୁଫ୍ତାର୍ ରାସା, ପଢେଗା ସୋ ଚଢେଗା ।୧୧୩।
ଚମ୍କେଗା ପର୍ ଭୂମି ସୀମ୍,

ସାକ୍ଷୀକୃଷ୍ଣ ପାଣ୍ଡୋ ପାଣ୍ଡୋ ଭାରଥୀ ଭୀମ୍ ।୧୧୪।
ଦ୍ରୌପଦୀ କେ ଖପ୍ପର୍ ମେଂ ମେଦ୍‌ନୀ ସମାୟସୀ,
ଚୌସଠ୍ ଜୋଗ୍‌ନୀ ମଙ୍ଗଲ୍ ଗାୟସୀ ।୧୧୫।
ବଜ୍ରବାଣ୍ କା ତାଲା ରାକ୍ଷସ୍ ସିର୍ ଠୋକ୍ ସୀ,
ଦକ୍ଷନ୍ କେଦଲ୍ ଦୀପ୍ ଉତ୍ତର୍ କୁଁ ଝୋକ୍ ସୀ ।୧୧୬।
ଦିଲ୍ଲୀ ମଣ୍ଡଲ୍ ରାଜ୍ ତ୍ରିକୂଟ୍ କୁଁ ସାଧ୍‌ସୀ,
ୟହଲୀଲା ପ୍ରମାନ୍ ଜୋ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୁଁ ଆରାଧ୍ ସୀ ।୧୧୭।
କଜ୍‌ଲୀ ବନ୍‌କେ କୁଞ୍ଜର୍ ଜ୍ୟୁ ଗୋଫନ୍ କେ ଗିଲୋଲ୍ ହେଁ,
ରାକ୍ଷସ୍ କା ରାସା ଭଙ୍ଗ୍ ଖାଲୀ ଚହୁଁ ଡୋଲ୍ ହୈ ।୧୧୮।
ନିହ କଳଂକ୍ ଅଂସ୍ ଲୀଲା କାଲନ୍ଦର୍ କୁଁ ମାର୍‌ସୀ,
ଅର୍ଧଲାଖ୍ ବର୍ଷ୍ ବାକୀ ଦାନୌଁଔର୍ ଦୁତୌଁକୋ ସିଂଘାର୍‌ସୀ ।୧୧୯।
କଲିୟୁଗ୍ କେ ଆଦିମେଁ ଚାନୌର୍ କଂସ୍ ମାରେ ଥେ,
ତ୍ରେତା କି ଆଦିମେଂ, ହରିଣାକୂଶ୍ ପଛାରେଥେ ।୧୨୦।
ବଲିକୀ ବିଲାସ୍ ୟଜ୍ଞ ସୂର୍‌ପତି ପୂକାରେ ଥେ,
ବାମନ୍ ସ୍ୱରୂପ ଧର୍ କୀହ୍ନୀଂ ସୂର୍‌ପତୀ ପୂକାର୍,
ବଲି ବୈନ୍ ନିସ୍ତାର୍ ଥେ ।୧୨୧।
କଲିୟୁଗ୍ କୀ ଆଦି, ବାରାଂ ସଦୀକୀ ଅନ୍ତ ହୈ ଦୂଲହ ଦୟାଲ୍ ଦେବ୍
ଜାନତ୍ କୋଇ ସନ୍ତ ଭେଦ୍ ୟୋହୀ ବାଲା କନ୍ତ୍ ହୈ ।୧୨୨।

ଦିଲ୍ଲୀ କେ ତଖ୍ତ ଛତ୍ର ଫେର୍ ଭୀ ଫିରାୟ ସୀ,
ଖେଲତ୍ ଗୁଫ୍ତାର୍ ସୈନ୍ ଭଂଜନ୍ ସବ୍ ଫୋକଟ୍ ଫୈନ୍,
ମହିୟଲ୍ ରାଜ୍ ବାଲା ପୂରୁଷ୍ ସତ୍ଗୁରୁ ଦିଖ୍ଲାୟ ସୀ ।୧୨୩।
ଆଓ୍ୱେଗା ଦକ୍ଖନ୍ ସୈ ଦିବାନା, କାବୁଲ୍ କା କାଲ୍ କୀଲ୍
କିଲିୟଂ ଗଲ୍ ହୈ ତୁର୍କାନା ।୧୨୪।
କିଲ୍ କିଲୀ କିଲିୟଂ ଔତାର୍ କଲାଂ, ଜୀତନ୍ ଜଂଗ୍ ଝୂଝ୍ମଲା
ଐସା ପୂରୁଷ୍ ଆୟା କହତା ହୈ ଗରୀବ୍ ଦାସ୍,
ଦିଲ୍ଲୀ ମଣ୍ଡଲ୍ ହୋୟ ବିଲାସ୍, ନିହକଲଂକ୍ ରାୟା ।୧୨୫।

॥ ରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ର ॥

ସତ୍ଗୁରୁ ଶରଣ୍ ଶରଣାଇ, ଶରଣ୍ ଗହେ କଛୁ ଭୟ ନହୀଂ ବ୍ୟାପୈ, କାଲ୍ ଜାଲ୍ ଭୟ ମିଟ୍ ଜାହୀଂ । ରୋଗ୍ ଶୋଗ୍ ଛଲ୍ ଛିଦ୍ର ନ ବ୍ୟାପୈ, ସନ୍ମୁଖ୍ ନା ଠହରାଇ । ଜହର୍ ଅଗ୍ନି ତନ୍ ନକଟ୍ ନ ଆବୈ, ଦୁରୀ ଜାତ୍ ଟଂଗାଇ । ବୀର୍ ବେତାଲ୍ ବାଣ୍ ନା ଲାଗୈ, ଜମ୍ କେ କୋଟ୍ ଢହାଇ । ଅଠାନବେ ପୂଣ୍ୟ ମୁଠ୍ ନ ଲାଗେ, ଉଲ୍ଟ ତାହୀ ଧର୍ ଖାଇ, ବୈର୍କରେ ସୋୟେ ଦୁଃଖ୍ ପାବୈ, ସୂରତୀ ଶବ୍ଦ ମିଲ୍ ଜାଇ । କହ କବୀର୍ ହମ୍ ଜମ୍ ଦଲ୍ ପେଲ୍ୟା, ସତ୍ଗୁରୁ ଲାଖ୍ ଦୂହାଇ ।

* ସନ୍ଧ୍ୟା ଆରତୀ *

।। ଅଥ ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।।

ଗରୀବ୍ ନମୋ ନମୋ ସତ୍ପୁରୁଷ କୂଂ ନମସ୍କାର ଗୁରୁ କୀହ୍ନୀ ।
ସୁର୍ ନର୍ ମୁନୀଜନ୍ ସାଧ୍ୱୀ, ସନ୍ତୋ ସର୍ବସ ଦୀହ୍ନୀ ।୧।
ସତ୍ଗୁରୁ ସାହେବ୍ ସନ୍ତ ସବ୍ ଡ଼ଣ୍ଡୌତମ୍ ପ୍ରଣାମ୍ ।
ଆଗେ ପିଛେ ମଧ ହୁଏ, ତିନ୍ କୂଂ ଜା କୁର୍ବାନ୍ ।୨।
ନରାକାର ନିରବିଷଂ, କାଲ୍ ଜାଲ୍ ଭୟ ଭଞ୍ଜନଂ ।
ନିର୍ଲେପ ନିଜ୍ ନିର୍ଗୁଣଂ ଅକଲ ଅନୂପ ବେ ସୋ ନଗ୍ମଂ,ସୋହଂ ସୁର୍ତି ସମାପ୍ତଂ ସକଲ ସମାନା ନିରତି ଲୌ । ଉଜଲ୍ ହିରମ୍ବର୍ ହର୍ଦମ୍ ବେ ପର୍ବାହ ଅଥାହ ହୈ, ବାର୍ ପାର୍ ନହୀଂ ମଧ୍ୟତଂ ।୪।
ଗରୀବ୍ ଜୋ ସୁମିରତ୍ ସିଦ୍ଧ୍ ହୋଇ, ଗଣ ନାୟକ୍ ଗଲ୍ତାନା ।
କରୋ ଅନୁଗ୍ରହ ସୋଈ, ପାରସ୍ ପଦ୍ ପ୍ରବାନା ।୫।
ଆଦି ଗଣେଶ୍ ମନାଉ, ଗଣ୍ ନାୟକ୍ ଦେବନ୍ ଦେବା ।
ଚରଣ୍ କୱଁଲ୍ ଲ୍ୟୋଲାଉଁ, ଆଦି ଅନ୍ତ୍ କରହୁଁ ସେବା ।୬।
ପରମ୍ ଶକ୍ତି ସଂଗୀତଂ, ରିଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି ଦାତା ସୋଈ ।
ଅବିଗତ୍ ଗୁଣହ ଅତୀତଂ, ସତ୍ପୁରୁଷ୍, ନିର୍ମୋହୀ ।୭।

ଜଗ୍‌ଦମ୍ବା ଜଗ୍‌ଦୀଶଂ, ମଙ୍ଗଲ୍‌ରୂପ୍ ମୂରାରୀ ।
ତନ୍ ମନ୍ ଅର୍‌ପୂଂ ଶିଶଂ, ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଭଣ୍ଡାରୀ ।୮।
ସୁର୍ ନର୍ ମୁନୀଜନ୍ ଧ୍ୟାଓ୍ୱେଁ, ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶା ।
ଶେଷ୍ ସହଂସ୍ ମୁଖ୍ ଗାଓ୍ୱେଁ, ପୂଜୈ ଆଦି ଗଣେଶା ।୯।
ଇନ୍ଦ୍ର କୂବେର୍ ସରୀଖା, ବରୂଣ୍ ଧର୍ମରାୟ ଧ୍ୟାଓ୍ୱେଁ ।
ସୁମରଥ ଜୀବନ୍ ଜୀକା, ମନ୍ ଇଛା ଫଲ୍ ପାଓ୍ୱେଁ ।୧୦।
ତେତୀସ୍ କୋଟି ଅଧାରା, ଧ୍ୟାଓ୍ୱେଁ ସହଂସ୍ ଅଠାସୀ ।
ଉତ୍‌ରୈଂ ଭବ୍‌ଜଲ୍ ପାରା, କଟି ହୈଁ ଯମ୍ କୀ ଫାଁସୀ ।୧୧।

॥ ଆରତୀ ॥

(୧)

ପହଲୀ ଆରତୀ ହରି ଦର୍‌ବାରେ, ତେଜ୍‌ପୁଞ୍ଜ୍ ଜହାଂ ପ୍ରାଣ୍ ଉଧାରୋ।୧।
ପାତୀ ପଞ୍ଚ୍ ପୌହପ୍ କର୍ ପୂଜା, ଦେବ୍ ନିରଞ୍ଜନ୍ ଔର୍ ନ ଦୁଜା ।୨।
ଖଣ୍ଡ୍ ଖଣ୍ଡ୍ ମେଂ ଆରତୀ ଗାଜୈ, ସକଲ୍ ମୟୀ ହରି ଜ୍ୟୋତି ବିରାଜୈ।୩।
ଶାନ୍ତି ସରୋବର୍ ମଞ୍ଜନ୍ କୀଜୈ, ଜତ୍‌କୀ ଧୋତୀ ତନ୍‌ପର୍ ଲୀଜୈ।୪।
ଗ୍ୟାନ୍ ଅଙ୍ଗୋଛା ମୈଲ୍ ନ ରାଖୈ, ଧର୍ମ ଜନେଉ ସତ୍‌ମୁଖ୍ ଭାଖୈ।୫।
ଦୟା ଭାବ୍ ତିଲକ୍ ମସ୍ତକ୍ ଦୀଜୈ, ପ୍ରେମ୍ ଭକ୍ତିକା ଅଚ୍‌ମନ୍ ଲୀଜୈ ।୬।
ଜୋ ନର୍ ଐସୀକାର୍ କମାବୈ, କଣ୍ଠୀ ମାଲା ସହଜ୍ ସମାବେ ।୭।
ଗାୟତ୍ରୀ ସୋ ଜୋ ଗିନ୍‌ତୀ ଖୋବୈ, ତର୍ପଣ୍ ସୋ ଜୋ ତମକ୍ ନା ହୋବୈ ।୮।

ସନ୍ଧ୍ୟା ସୋ ଜୋ ସନ୍ତୁ ପିଛାନୈ, ମନ୍ ପସ୍‌ରୈ କୂଂ ଘଟ୍ ମେଂ ଆନୋ।୯।
ସୋ ସଂଧ୍ୟା ହମ୍‌ରେ ମନ୍‌ମାନୀ, କହେଁ କବୀର୍ ସୂନୋରେ ଜ୍ଞାନୀ।୧୦।

(୨)

ଐସୀ ଆରତୀ ତ୍ରିଭୂବନ୍ ତାରେ, ତେଜ୍‌ପୁଞ୍ଜ୍ ଜହାଂ ପ୍ରାଣ୍ ଉଧାରୋ।୧।
ପାତୀ ପଞ୍ଚ୍ ପୌହପ୍ କର୍ ପୂଜା, ଦେବ୍ ନିରଞ୍ଜନ୍ ଔର୍ ନ ଦୁଜା।୨।
ଅନହଦ୍ ନାଦ୍ ପିଣ୍ଡ୍ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ଡା, ବାଜତ୍ ଅହର୍ ନିସ୍ ସଦା ଅଖଣ୍ଡା।୩।
ଗଗନ୍ ଥାଲ୍ ଜହାଂ ଉଡ୍‌ଗନ୍ ମୋତୀ, ଚନ୍ଦ୍ ସୂରମ୍ ଜହାଂ ନିର୍ମଲ୍ ଜୋତୀ।୪।
ତନ୍‌ମନ୍‌ଧନ୍ ସବ୍ ଅର୍ପଣ୍ କୀହ୍ନା, ପରମ୍ ପୂରୁଷ ଜିନ୍ ଆତମ୍ ଚୀହ୍ନା।୫।
ପ୍ରେମ୍ ପ୍ରକାଶ୍ ଭୟା ଉଜିୟାରା, କହେଂ କବୀର୍ ମୈଂ ଦାସ୍ ତୁହ୍ମାରା।୬।

(୩)

ସନ୍ଧ୍ୟା ଆରତୀ କରୋ ବିଚ୍ଚରୀ, କାଲ୍‌ଦୁତ୍ ଜମ୍ ରହେଂ ଝଖ୍ ମାରୀ।୧।
ଲାଗା ସୂଷୁମଣ୍ କୁଞ୍ଚୀ ତାରା, ଅନ୍‌ହଦ୍ ଶବ୍ଦ ଉଠେ ଝନ୍‌କାରା।୨।
ଉନ୍‌ମୁନୀ ସଂୟମ୍ ଅଗମ୍ ଘର୍ ଜାଈ, ଅଛେ କମଲ୍ ମେଂ ରହୟା ସମାଈ।୩।
ତ୍ରିକୂଟୀ ସଂଜମ୍ କର୍‌ଲେ ଦର୍ଶନ୍, ଦେଖତ୍ ନିର୍‌ଖତ୍ ମନ୍ ହୋୟ ପ୍ରସନ୍ନ।୪।
ପ୍ରେମ୍‌ମଗନ୍ ହୋୟ ଆରତୀ ଗାୱେଁ, କହୈ କବୀର୍ ଭୌଜଲ୍ ବହୁର୍ ନ ଆବେ।୫।

(୪)

ହରି ଦର୍ଜୀକା ମର୍ମ ନ ପାୟା, ଜିନ୍ ୟୋହ ଚୋଲା ଅଜବ୍ ବନାୟା।୧।
ପାନୀ କୀ ସୂଈ ପବନ୍ କା ଧାଗା, ନୌଦସ୍ ମାସ୍ ସୀମ୍‌ତେ ଲାଗା।୨।

ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱକୀ ଗୂଦ୍‌ରୀ ବନାଈ, ଚ୍‌ନ୍ଦ ସୁର୍ ଦୋ ଥିଗ୍‌ରୀ ଲଗାଈ ।୩।
କୋଟି ଜତନ୍ କର୍ ମୁକୁଟ୍ ବନାୟା, ବିଚ୍ ବିଚ୍ ହୀରା ଲାଲ୍ ଲଗାୟା।୨।
ଆପୈ ସୀଓ୍ୱେଁ ଆପେ ବନାଓ୍ୱେଁ, ପ୍ରାଣ୍ ପୁରୁଷ୍ କୁଁ ଲେ ପହରାବୈଁ।୩।
କହୈ କବୀର୍ ସୋଇ ଜନ୍ ମେରା, ନୀର୍ ଖୀର୍ କା କରେ ନିବେରା।୪।

(୫)

ରାମ୍ ନିରଞ୍ଜନ୍ ଆରତୀ ତେରୀ, ଅବିଗତ୍ ଗତି କୂଛ୍ ସମଝ୍ ପଡେ ନହୀଂ, କ୍ୟୁଂ ପହୁଁଚେ ମତି ମେରୀ।୧।
ନରାକାର୍ ନିର୍ଲେପ୍ ନିରଂଜନ, ଗୁଣହ ଅତୀତ୍ ତିହୁଂ ଦେବାଂ ଜ୍ଞାନ୍ ଧ୍ୟାନ୍ ସେ ରହୈ ନିରାଲା, ଜାନୀ ଜାୟ ନ ସେବା।୨।
ସନକ୍ ସନନ୍ଦନ୍ ନାରଦ୍ ମୂନିଜନ୍, ଶେଷ୍ ପାର୍ ନହୀଁ ପାବୈ ଶଙ୍କର୍ ଧ୍ୟାନ୍ ଧରୈଂ ନିଷ୍‌ବାସର୍, ଅଜହୁଂ ତାହି ସୂଲ୍‌ଝାବୈଂ।୩।
ସବ୍ ସୂମ୍‌ରୈଂ ଅପ୍‌ନେ ଅନୂମାନା, ତୋ ଗତି ଲଖୀ ନ ଜାଈ କହୈଂ କବୀର୍ କୃପା କର୍ ଜନ୍ ପର୍, ଜ୍ୟୋଂ ହୈ ତ୍ୟୋଂ ସମ୍‌ଝାଈ।୪।

(୬)

ନୂର୍‌କୀ ଆରତୀ ନୂର୍‌କେ ଛାଜୈ, ନୂର୍ କେ ତାଲ୍ ପଖାବଜ୍ ବାଜୈଂ।୧।
ନୂର୍‌କେ ଗାୟନ୍ ନୁର୍ କୁଁ ଗାବୈଂ, ନୁର୍‌କେ ସୁନ୍‌ତେ ବହୁର୍ ନ ଆବୈଂ।୨।
ନୁର୍‌କୀ ବାଣୀ ବୋଲୈ ନୁରା, ଝିଲ୍‌ମିଲ୍ ନୁର୍ ରହା ଭର୍‌ପୁରା।୩।
ନୁର୍ କବୀରା ନୁର୍‌ହୀ ଭାବୈ, ନୁର୍ କେ କହେ ପରମ୍ ପଦ୍ ପାବୈଂ।୪।

(୭)

ତେଜ୍ କୀ ଆରତୀ ତେଜ୍ କେ ଆଗୈ, ତେଜ୍ କା ଭୋଗ୍ ତେଜ୍ କୁଁ ଲାଗୈ।୧।
ତେଜ୍ ପଖାବଜ୍ ତେଜ୍ ବଜାବୈ, ତେଜ୍ ହୀ ନାଚୈ ତେଜ୍ ହୀ ଗାବୈ।୨।
ତେଜ୍ କା ଥାଲ୍ ତେଜ୍ କୀ ବାତୀ, ତେଜ୍ କା ପୁଷ୍ପ୍ ତେଜ୍ କି ପାତୀ ।୩।
ତେଜ୍ କେ ଆଗୈ ତେଜ୍ ବିରାଜୈ, ତେଜ୍ କବୀରା ଆରତୀ ସାଜୈ।୪।

(୮)

ଆପୈ ଆରତୀ ଆପୈ ସାଜୈ, ଆପୈ କିଙ୍ଗର୍ ଆପୈ ବାଜୈ।୧।
ଆପେ ତାଲ୍ ଝାଞ୍ଝ୍ ଝନ୍‌କାରା, ଆପ୍ ନାଚୈ ଆପ୍ ଦେଖନ୍ ହାରା।୨।
ଆପେ ଦୀପକ୍ ଆପୈ ବାତୀ, ଆପୈ ପୁଷ୍ପ୍ ଆପ୍ ହେ ପାତୀ।୩।
କହେଁ କବୀର୍ ଐସୀ ଆରତୀ ଗାଊଁ, ଆପାମଧ ଆପ୍ ସମାଊଁ।୪।

(୯)

ଅଦ୍‌ଲୀ ଆରତୀ ଅଦଲ୍ ସମୋଇ, ନିର୍‌ଭୈ ପଦ୍ ମେଁ ମିଲ୍‌ନା ହୋଈ।୧।
ଦିଲ୍ କା ଦୀପ୍ ପବନ୍ କା ବାତୀ, ଚିତ୍ତ୍ କା ଚନ୍ଦନ୍ ପାଞ୍ଚୋ ପାତୀ।୨।
ତତ୍ତ୍ କା ତିଲକ୍ ଧ୍ୟାନ କୌ ଧୋତୀ, ମନ୍‌କୀ ମାଲା ଅଜ୍‌ପା ଜୋତୀ।୩।
ନୁର୍‌କେ ଦୀପ୍ ନୂର୍ କେ ଚୌରା, ନୂର୍‌କେ ପୁଷ୍ପ ନୁର୍‌କୀ ଭୌରା।୪।
ନୁର୍‌କୀ ଝାଁଝ୍ ନୁର୍‌କୀ ଝାଲ୍‌ରି, ନୁର୍‌କେ ସଂଖ୍ ନୁର୍‌କୀ ଟାଲ୍‌ରି।୫।
ନୁର୍‌କୀ ସୌଂଜ୍ ନୁର୍‌କୀ ସେବା, ନୁର୍‌କେ ସେବକ୍ ନୁର୍‌କେ ଦେବା।୬।
ଆଦି ପୁରୁଷ୍ ଅଦ୍‌ଲୀ ଅନୁରାଗୀ, ସୁନ୍ନ ସମ୍ପଟ୍ ମେଂ ସେବା ଲାଗୀ।୭।

ଖୋଜୋ କମଲ୍ ସୂରତି କୀ ଡୋରୀ, ଅଗର୍ ଦୀପ୍ ମେଂ ଖେଲୋ ହୋରୀ।୮।
ନିର୍ଭୟ ପଦ୍ ମେଁ ନିର୍‌ତି ସମାନୀ, ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ଦରସ୍ ଦର୍‌ବାନୀ।୯।

(୧୦)

ଅଦ୍‌ଲୀ ଆରତୀ ଅଦଲ୍ ଉଚାରା, ସତ୍ ପୁରୁଷ୍ ଦୀଜୋ ଦୀଦାରା।୧।
କୈସେ କର୍ ଛୁଟୈ ଚୌରାସୀ, ଜୁନୀ ସଂକଟ୍ ବହୁତ୍ ତିରାଶୀ।୨।
ଜୁଗନ୍ ଜୁଗନ୍ ହମ୍ କହତେ ଆୟେ, ଭୌସାଗର୍ ସେ ଜୀବ୍ ଛୁଟାୟୋ।୩।
କର୍ ବିଶ୍ୱାସ୍ ସ୍ୱାସ୍‌କୁ ପେଖୋ, ୟା ତନ୍ ମେଂ ମନ୍ ମୁରତି ଦେଖୋ।୪।
ସ୍ୱାଶା ପାରସ୍ ଭେଦ୍ ହମାରା,ଜୋ,ଖୋଜେ ସୋ ଉତ୍ରେ ପାରା।୫।
ସ୍ୱାସା ପାରସ୍ ଆଦି ନିଶାନୀ, ଜୋ ଖୋଜି ସୋ ହୋୟ ଦର୍‌ବାନୀ।୬।
ହର୍‌ଦମ୍ ନାମ୍ ସୁହଙ୍ଗମ୍ ସୋଇ, ଆବାଗମନ୍ ବହୁର୍ ନହାଁ ହୋଇ।୭।
ଅବ୍ ତୋ ଚଢୋନାମ୍ କେ ଛାଜେ, ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍‌ମେଁ ନୌବତ୍ ବାଜୌଁ।୮।
ଅଗର୍ ଅଲୀଲ୍ ଶବ୍ଦ ସହଦାନୀ, ଦାସ ଗରୀବ୍ ବିହଙ୍ଗମ୍ ବାନୀ ।୯।

(୧୧)

ଅଦ୍‌ଲୀ ଆରତୀ ଅଦଲ୍ ବଖାନା, କୋଲୀ ବୁନୈ ବିହଙ୍ଗମ୍ ତାନା।୧।
ଜ୍ଞାନ୍ କା ରାଛ୍ ଧ୍ୟାନ୍ କୀ ତୂରୀୟା, ନାମ୍ କା ଧାଗା ନିଶ୍ଚୟ ଜୂରିୟା।୨।
ପ୍ରେମ୍‌କୀ ପାନ୍ କମଲ୍ କୀ ଖାଡୀ, ସୂର୍‌ତୀ କା ସୁତ୍ ବୁନୈ ନିଜ୍ ଗାଢୀ ।୩।
ନୁର୍ କୀ ନାଲ୍ ଫିରୈ ଦିନ୍ ରାତୀ, ଜା କୋଲୀକୂ କାଲ୍ ନା ଖାତୀ।୪।
କୂଲ୍ କା ଖୁଣ୍ଟା ଧର୍‌ନୀ ଗାଢା, ଗହର୍ ଗଝୀନା ତାନା ଗାଢା ।।୫।

ନିରତ୍‌କୀ ନଲୀ ବୁନୈ ଜୈ କୋଈ, ସୋ ତୋ କୋଲୀ ଅବିଚଲ୍ ହୋଈ।୬।
ରେଜା ରାଜିକ୍ କାବୁନ୍ ଦୀଜୈ, ଐସେ ସତ୍‌ଗୁରୁ ସାହିବ୍ ରୀଝୈ।୭।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ସୋଈ ସତ୍‌କୋଲୀ, ତାନା ବୁନ୍‌ହୈ ଅର୍ସ୍ ଅମୋଲୀ।।୮।

(୧୨)

ଅଦ୍‌ଲୀ ଆରତୀ ଅଦଲ୍ ଅଜୁନୀ, ନାମ୍ ବିନାହୈ କାୟାସୁନୀ।।୧।
ଝୁଠୀ କାୟା ଖାଲ୍ ଲୁହାରା, ଇଲା ପିଙ୍ଗୁଲା ସୁଷମନ୍ ଦ୍ୱାରା।।୨।
କୃତଘ୍ନୀ ଭୂଲେ ନର୍ ଲୋଈ, ଜାଘଟ୍ ନିଶ୍ଚୟ ନାମ୍ ନ ହୋଈ।୩।
ସୋ ନର୍ କୀଟ୍ ପତଙ୍ଗ୍ ଭବଙ୍ଗା, ଚୌରାସୀମେ ଧର୍‌ହେ ଅଙ୍ଗା।୪।
ଉଦ୍‌ଜିନ୍ ଖାନୀ ଭୂଗ୍‌ତେଂ ପ୍ରାଣୀ, ସମଝେଂ ନାହୀଂ ଶବ୍ଦ୍ ସହଦାନୀ।୫।
ହମ୍ ହୈଂ ଶବ୍ଦ୍ ଶବ୍ଦ୍ ହମ୍ ମାହୀଂ, ହମ୍ ସେ ଭିନ୍ନ ଔର୍ କୁଛ୍ ନାହୀଂ।୬।
ପାପ୍ ପୂନ୍ୟ ଦୋ ବୀଜ୍ ବନାୟା, ଶବ୍ଦ ଭେଦ୍ କିହ୍ନ ବିର୍‌ଲୈ ପାୟା।୭।
ଶବ୍ଦ୍ ସର୍ବ ଲୋକ୍ ମେଂ ଗାଜୈ, ଶବ୍ଦ ବଜୀର୍ ଶବ୍ଦ ହୈ ରାଜୈ।୮।
ଶବ୍ଦ ସ୍ଥାବର୍ ଜଂଗମ୍ ଯୋଗୀ, ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ଶବ୍ଦ୍ ରସ୍ ଭୋଗୀ।୯।

(୧୩)

ଅଦ୍‌ଲୀ ଆରତୀ ଅଦଲ୍ ଜମାନା, ଜମ୍ ଜୌରା ମେଟୁଂ ତଲ୍‌ବାନା।୧।
ଧର୍ମରାୟ ପର୍ ହମ୍‌ରୀ ଧାଈ, ନୌବତ୍ ନାମ୍ ଚଢୋ ଲେ ଭାଈ।୨।
ଚିତ୍ର ଗୁପ୍ତକେ କାଗଜ୍ କୀରୁଂ, ଜୁଗନ୍ ଜୁଗନ୍ ମେଂଟୁ ତକ୍‌ସୀରୁଂ।୩।
ଅଦ୍‌ଲୀ ଗ୍ୟାନ୍ ଅଦ୍‌ଲ ଇକ୍ ରାସା, ସୁନ୍‌କର୍ ହଂସ୍ ନ ପାବୈ ତ୍ରାସା।୪।

ଅଜ୍‌ରାଇଲ୍ ଜୌରାବର୍ ଦାନା, ଧର୍ମରାୟ୍ କା ହୈ ତଲ୍‌ବାନା।୫।
ମେ, ଟୁଂ ତଲବ୍ କରୁଂ ତାଗୀରା, ଭେଟେ ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ କବୀରା।୬।

(୧୪)

ଅଦ୍‌ଲୀ ଆରତୀ ଅଦଲ୍ ପଠାଉଁ, ଜୁଗନ୍ ଜୁଗନ୍ କା ଲେଖା ଲ୍ୟାଉଁ।୧।
ଜାଦିନ୍ ନାଥେ ପିଣ୍ଡ ନ ପ୍ରାଣା, ନହୀଂ ପାନୀ ପବନ୍ ଜିମୀଂ ଅସ୍‌ମାନା।୨।
କଛ୍ ମଛ୍ କୂରମ୍ ନକାୟା, ଚନ୍ଦ୍ ସୂର୍ ନହୀଂ ଦୀପ୍ ବନାୟା।୩।
ଶେଷ୍ ମହେଷ୍ ଗଣେଶ୍ ନ ବ୍ରହ୍ମା, ନାରଦ୍ ଶାରଦ୍ ନା ବିଶ୍ୱକର୍ମା।୪।
ସିଦ୍ଧ୍ ଚୌରାସୀ ନା ତେତୀସୋଂ, ନୌ ଔତାର୍ ନହୀଂ ଚୌବୀସୋ।୫।
ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱ ନାହାଁ ଗୁଣ୍ ତୀନା, ନାଦ୍ ବିନ୍ଦ୍ ନାହୀଁ ଘଟ୍ ସୀନା।୬।
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ନହୀଂ କୃତୀମ୍ ବାଜୀ, ଧର୍ମରାୟ ନହୀଂ ପଣ୍ଡିତ୍ କାଜୀ।୭।
ଧୁନ୍ଧୁକାର୍ ଅନନ୍ତ୍ ଜୁଗ୍ ବୀତେ, ଜାଦିନ୍ କାଗଜ୍ କହୋକିନ୍ ଚୀତୋ।୮।
ଜା ଦିନ୍ ଥେ ହମ୍ ତଖତ୍, ଖୱାସା, ତନ୍‌କେ ପାଜୀ ସେବକ୍ ଦାସା।୯।
ସଙ୍ଗ୍ ଜୁଗନ୍ ପର୍‌ଲୋ ପ୍ରବାନା, ସତ୍‌ପୁରୁଷ୍ କେ ସଂଗ ରହାନା।୧୦।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ କବୀର୍ କା ଚେରା, ସତ୍‌ଲୋକ୍ ଅମରାପୂର୍ ଡେରା।୧୧।

(୧୫)

ଐସୀ ଆରତୀ ପାରଖ୍ ଲୀଜୈ, ତନ୍‌ମନ୍‌ଧନ୍ ସବ୍ ଅର୍ପଣ୍ କୀଜୈ।୧।
ଜାକୈ ନୌଲଖ୍ କୁଞ୍ଜ ଦିବାଲେ ଭାରୀ, ଗୋବର୍ଧନ୍ ସେ ଅନନ୍ତ୍ ଅପାରୀ।୨।
ଅନନ୍ତ୍ କୋଟି ଜାକୈ ବାଜୈଂ, ଅନହଦ୍ ନାଦ୍ ଅମର୍‌ପୁର୍ ସାଜୈଂ।୩।

ସୂନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ ସତ୍ଲୋକ୍ ନିଧାନା, ଅଗମ୍ ଦୀପ୍ ଦେଖ୍ୟା ଅସ୍ଥାନା।୪।
ଅଗର୍ ଦୀପ୍ ମେଂ ଧ୍ୟାନ୍ ସମୋଇ, ଝିଲ୍ମିଲ୍ ଝିଲ୍ମିଲ୍ ଝିଲ୍ମିଲ୍ ହୋଈ।୫।
ତାଂତେ ଖୋଜେ କାୟା କାଶୀ, ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ମିଲେ ଅବିନାସୀ।୬।

(୧୬)

ଐସୀ ଆରତୀ ଅପ୍ରମ୍ ପାରା, ଥାକେ ବ୍ରହ୍ମା ବେଦ୍ ଉଚାରା।୧।
ଅନନ୍ତ୍ କୋଟି ଜାକୈ ଶମ୍ଭୂ ଧ୍ୟାନୀ, ବ୍ରହ୍ମା ସଂଖ୍ ବେଦ୍ ପଢେଂ ବାଣୀ।୨।
ଇନ୍ଦ୍ର୍ ଅନନ୍ତ୍ ମେଘରସ୍ମାଲା, ଶବ୍ଦ ଅତୀତ୍ ବିରଧ୍ ନହୀଂ ବାଲା।୩।
ଚନ୍ଦ୍ସୁର୍ ଜାକେ ଅନନ୍ତ୍ ଚିରାଗା, ଶବ୍ଦ ଅତୀତ୍ ଅଜବ୍ ରଙ୍ଗ ବାଗା।୪।
ସାତ୍ ସମୁଦ୍ର ଜାକୈ ଅଞ୍ଜନ୍ ନୈନା, ଶବ୍ଦ ଅତୀତ୍ ଅଜବ୍ ରଙ୍ଗ୍ ବୈନା।୫।
ଅନନ୍ତ କୋଟି ଜାକୈ ବାଜେ ବାଜେଂ, ପୁର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ଅମର୍ପୁର୍ ସାଜୈଂ।୬।
ତୀସ୍ କୋଟୀ ରାମା ଔତାରୀ, ସୀତା ସଂଗ୍ ରହନ୍ତୀ ନାରୀ।୭।
ତୀନ୍ ପଦ୍ମ୍ ଜାକୈ ଭଗ୍ବାନା, ସପ୍ତ ନୀଲ୍ କହ୍ନବା ସଙ୍ଗ୍ ଜାନା।୮।
ତୀସ୍ କୋଟି ସୀତା ସଂଗ୍ ଚେରୀ, ସପ୍ତ ନୀଲ୍ ରାଧା ଦେ ଫେରୀ।୯।
ଜାକେ ଅର୍ଧ ରୂଂମ୍ପର୍ ସକଲ୍ ପସାରା, ଐସା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ହମାରା।୧୦।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ କହୈ ନର୍ ଲୋଈ, ୟୋହ ପଦ୍ ଚୀହ୍ନୈ ବିର୍ଲା କୋଈ।୧୧।
ଗରୀବ୍ ସତ୍ବାଦୀ ସବ୍ ସନ୍ତହୈଂ, ଆପ୍ ଆପ୍ନେ ଧାମ୍
ଆଜିଜ୍ କୀ ଅର୍ଦାସ ହୈ, ସବ୍ ସନ୍ତନ୍ ପ୍ରଣାମ୍।୧୨।

(ଆରତୀ ସହିତ ଲଗାତାର କରାଯିବ)

ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନ୍ ଅମାନ୍ ଅଡୋଲ୍ ଆବୋଲ୍ ହୈ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଶବ୍ଦ ସେରୀ ପିଛାଣୀ
ଦାସଗରୀବ୍ କବୀର୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଲେ, ଆନ୍ ଅସ୍ଥାନ ରୋପ୍ୟା ଛୁଡାଣୀ।୧।
ଦୀନନ୍ କେ ଜୀ ଦୟାଲ ଭକ୍ତି ବିରଦ୍ ଦୀଜିଓ
ଖାନେ ଜାଦ୍ ଗୁଲାମ ଅପ୍‌ନା କର୍ ଲିଜିଓ । (ଘୋଷା)
ଖାନେ ଜାଦ୍ ଗୁଲାମ୍ ତୁହ୍ମାରା ହୈ ସହୀ,
ମହେର୍‌ବାନ୍ ମେହେବୁବ୍ ଜୁଗନ୍ ଜୁଗ ପତ୍ ରହୀ।୧।
ବନ୍ଦୀ କା ଜାମ୍ ଗୁଲାମ୍ ଗୁଲାମ୍ ଗୁଲାମ୍ ହୈ
ଖଡା ରହୈ ଦର୍‌ବାର୍, ସୂଆଠୋଁ ଜାମ୍ ହୈ।୨।
ସେବକ୍ ତଲବ୍‌ଦାର୍, ଦର୍ ତୁହ୍ମାରେ କୁକ୍ ହୀ
ଅବ୍‌ଗୁଣ୍ ଅନନ୍ତ୍ ଅପାର୍, ପଡୀ ମୋହି ଚୁକ୍ ହୀ।୩।
ମୈଁ ଘର୍‌କା ବାନ୍ଦୀ ଜାଦା, ଅର୍ଜମେରୀ ମାନିୟୋ
ଜନ୍ କହତେ ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ଅପ୍‌ନା କର୍ ଜାନିୟୋ ।।୪।

"ସାକ୍ଷୀ"

ଗରୀବ୍ ଜଲ୍‌ଥଲ୍ ସାକ୍ଷୀ ଏକ୍ ହୈ, ଡୁଙ୍ଗର୍ ଡହର୍ ଦୟାଲ୍ ।
ଦସୋଂ ଦିଶା କୂଂ ଦର୍ଶନଂ, ନା କହାଁ ଜୌରା କାଲ୍ ।୧।
ଗରୀବ, ଜୈ ଜୈ ଜୈ କରୁଣାମାଈ, ଜୈ ଜୈ ଜୈ ଜଗଦୀଶ୍ ।
ଜୈ ଜୈ ଜୈ ତୁଂ ଜଗତ୍ ଗୁରୁ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିସ୍ୱେ ବିସ୍ ।୨।

ରାଗ୍ ରୂପ୍ ରଘୁବୀର୍ ହୈ, ମୋହନ୍ ଜାକା ନାମ୍ ।
ମୁର୍ଲୀ ମଧୁର ବଜାବହୀ, ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ବଲି ଜାଂବ ।୩।
ଗରୀବ୍, ବାନ୍ଦୀ ଜାମ୍ ଗୁଲାମ୍ କୀ, ସୂନିୟୋଁ ଅର୍ଜ ଅବାଜ୍ ।
ୟୋହ ପାଜୀ ସଙ୍ଗ ଲୀଜିୟୋ, ଜବ୍ ଲଗ୍ ତୁମ୍ରା ରାଜ୍ ।୪।
ଗରୀବ୍ ପରଲୋ କୋଟି ଅନନ୍ତ୍ ହୈଂ, ଧର୍ନୀ ଅମ୍ବର୍ ଧୌଲ୍ ।
ମୈ ଦର୍ବାରୀ ଦର୍ଖଡା, ଅଚଲ୍ ତୁହ୍ମାରୀ ପୌଲ ।୫।
ଗରୀବ୍, ସମର୍ଥ ତୁଂ ଜଗ୍ଦୀଶ୍ ହୈ, ସତ୍ଗୁରୁ ସାହିବ୍ ସାର୍ ।
ମୈ ଶରଣାଗତି ଆଇୟା, ତୁମ୍ ହୋ ଅଧମ୍ ଉଧାର୍ ।୬।
ଗରୀବ୍ ସନ୍ତୋଁ କୀ ଫୁଲ୍ମାଲ୍ ହୈ, ବର୍ଣୌ ବିଉ୍ ଅନୁମାନ୍ ।
ମୈଂ ସବ୍ହନ୍ କା ଦାସ୍ ହୁଂ, କରୋ ବନ୍ଦଗୀ ଦାନ୍ ।୭।
ଗରୀବ୍, ଅରଜ୍ ଅବାଜ୍ ଅନାଥ୍କୀ, ଆଜିଜ୍ କୀ ଅର୍ଦାସ୍ ।
ଆବଣ୍ ଜାଣା ମେଟିୟୋ, ଦୀଜ୍ୟୋ ନିଶ୍ଚଲ୍ ବାସ୍ ।୮।
ଗରୀବ୍, ସତ୍ଗୁରୁ କେ ଲକ୍ଷଣ୍ କହୁଂ, ଚାଲ୍ ବିହଙ୍ଗମ୍ ବୀନ୍ ।
ସନ୍କାଦିକ୍ ପଲଢୈ ନହୀଂ, ଶଙ୍କର୍ ବ୍ରହ୍ମା ତୀନ୍ ।୯।
ଗରୀବ୍, ଦୁଜା ଓପନ୍ ଆପ୍କୀ, ଜେତେ ସୂର୍ନର୍ ସାଧ୍ ।
ମୁନିୟର୍ ସିଦ୍ଧ୍ ସବ୍ ଦେଖିୟା, ସତ୍ଗୁରୁ ଅଗମ୍ ଅଗାଧ୍ ।୧୦।
ଗରୀବ୍, ସତ୍ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ହୈଂ, ସତ୍ଗୁରୁ ଆପ୍ ଅଲେଖ୍ ।
ସତ୍ଗୁରୁ ରମ୍ତା ରାମ୍ ହୈ, ୟା ମେଁ ମୀନ ନ ମେଖ୍ ।୧୧।

ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ କୃପାନିଧାନ୍, ସୂନ୍ କେଶୋ କର୍ତାର୍ ।
ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ମୂଝ୍ ଦୀନ୍ କୀ, ରଖିୟୋ ବହୁତ୍ ସମ୍ଭାର୍ ।୧୨।
ଗରୀବ୍ ପଞ୍ଜା ଦସ୍ତ୍ କବୀର୍ କା, ସିର୍ ପର୍ ରାଖୋ ହଂସ୍ ।
ଜମ୍ କିଙ୍କର୍ ଚମ୍ପେ ନହୀଂ, ଉଧର୍ ଜାତ୍ ହୈ ବଂଶ୍ ।୧୩।
ଅଲଲ୍ ପଙ୍ଖ୍ ଅନୁରାଗ୍ ହୈ, ସୂନ୍ନ ମଣ୍ଡଲ୍ ରହୈ ଥୀର୍ ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ଉଧାରିୟା, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଲେ କବୀର୍ ।୧୪।
ଶରଣା ପୁରୁଷ୍ କବୀର୍ କା, ସବ୍ ସନ୍ତନ୍ କୀ ଓଟ୍ ।
ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ରକ୍ଷା କରୈଂ, କବହୁ ନ ଲାଗୈ ଚୋଟ୍ ।୧୫।
ଗରୀବ୍ ସତ୍‌ବାଦୀ କେ ଚରଣୋଂ କୀ ସିର୍ ପର୍ ଡାରୁଂ ଧୁର୍ ।
ଚୌରାସୀ ନିଶ୍ଚୟ୍ ମିଟୈ, ପହୁଞ୍ଚେ ତଖତ୍ ହଜୁର୍ ।୧୬।
ଶବ୍ଦ୍ ସ୍ୱରୂପୀ ଉତ୍ତରେ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ସତ୍ କବୀର୍ ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ଦୟାଲୁ ହୈଂ, ଦିଗେ ବନ୍ଧାବୈଂ ଧୀର୍ ।୧୭।
କର ଜୋରୂଂ ବିନତୀ କରୁଂ, ଧରୁଂ ଚରଣ ପର୍ ଶୀଶ୍ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ହୈଂ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିସ୍‌ୱେ ବୀସ୍ ।୧୮।
ନାମ୍ ଲିୟେ ସେ ସବ୍ ବଡେ ରିଞ୍ଝକ୍ ନହୀଂ କସୁର୍ ।
ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ କେ ଚରଣାଂକୀ, ସିର୍‌ପର୍ ଡାରୂଂ ଧୁର୍ ।୧୯।
ଗରୀବ୍, ଜିସ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ ସାଧୁ ନହୀଂ, ନଦୀ ନହୀଂ ଗୁଂଜାର୍ ।
ତଜ୍ ହଂସା ଓହ ଦେସ୍‌ଡା, ଜମ୍ କୀ ମୋଟୀ ମାର୍ ।୨୦।

ଗରୀବ୍, ଜିନ୍ ମିଲ୍‌ତେ ସୂଖ୍ ଉପ୍‌ଜେଁ, ମିଟେଁ କୋଟି ଉପାଧ୍ ।
ଭୂବନ ଚତୂର୍ଦ୍ଦଶ୍ ଢୁଣ୍ଡିୟେ, ପରମ୍ ସ୍ନେହୀ ସାଧ୍ ।୨୧।
ଗରୀବ୍, ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ ଦୟାଲ୍ ଜୀ, ତୂମ ଲଗ୍ ହମ୍‌ରୀ ଦୌଡ୍ ।
ଜୈସେ କାଗ୍ ଜହାଜ୍ କା, ସୂଝତ୍ ଔର୍ ନ ଠୌର୍ ।୨୨।
ଗରୀବ୍, ସାଧୁ ମାଈ ବାପ୍ ହେଁ, ସାଧୁ ଭାଇ ବନ୍ଧ୍ ।
ସାଧୁ ମିଲାବେଁ ରାମ୍‌ସେ, କାଟେଁ ଜମ୍ କେ ଫନ୍ଦ୍ ।୨୩।
ଗରୀବ୍, ସବ୍ ପଦ୍‌ବୀ କେ ମୁଲ୍ ହେଁ, ସକଲ୍ ସିଦ୍ଧ୍ ହେଁ ତୀର୍ ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ସତ୍‌ପୁରୁଷ୍ ଭଜୋ, ଅବିଗତ୍ କଲା କବୀର୍ ।୨୪।
ବିନା ଧଣୀକୀ ବନ୍ଦଗୀ, ସୁଖ୍ ନହୀଂ ତୀନୋଂ ଲୋକ୍ ।
ଚରଣ୍ କମଲ୍ କେ ଧ୍ୟାନ୍ ସେ ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ସନ୍ତୋଷ୍ ।୨୫।

॥ ଶବ୍ଦ ॥

ତାରୈଙ୍ଗେ ତାରୈଙ୍ଗେ ତହତୀକ୍, ସତ୍‌ଗୁରୁ ତାରୈଙ୍ଗେ ॥ ଘୋଷା ॥
ଘଟ ହୀମେଂ ଗଙ୍ଗା, ଘଟହୀ ମେଂ ଜମୂନା, ଘଟହୀ ମେଂ ହେଁ ଜଗ୍‌ଦୀଶ୍ ।୧।
ତୁମ୍‌ରା ହୀ ଜ୍ଞାନା, ତୁମ୍‌ରାହୀ ଧ୍ୟାନା, ତୁମ୍‌ରେ ତାରନ୍‌କୀ ପ୍ରତୀତ୍ ।୨।
ମନ୍ କର୍ ଧିର୍ ବାନ୍ଧ୍ ଲେରେ ବୌରେ, ଛୋଡ୍ ଦେ ନା ପିଛ୍‌ଲ୍ୟୋଁ କୀ ରୀତ୍ ।୩।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଚେରା, ଟାରେଂଗେ ଜମ୍ କୀ ରସୀଦ୍ ।୪।

(୨)

କେଶୋ ଆୟା ହୈ ବନ୍‌ଜାରା, କାଶୀ ଲ୍ୟାୟା ମାଲ୍ ଅପାରା (ଘୋଷା)

ନୌଲଖ୍ ବୋଡୀ ଭରୀ ବିଶମ୍ଭର୍, ଦିୟା କବୀର୍ ଭଣ୍ଡାରା ।
ଧର୍ତୀ ଉପର୍ ତମ୍ବୁ ତାନେ, ଚୌପଡ୍ କେ ବୈଜାରା ।୧।
କୌନ୍ ଦେଶ୍ ତେଁ ବାଲଦ୍ ଆଇ, ନା କହୀଂ ବନ୍ଧ୍ୟା ନିବାରା ।
ଅପରଂପାର୍ ପାର୍ ଗତିତେରୀ, କିତ୍ ଉତ୍ରୀ ଜଲ୍ ଧାରା ।୨।
ଶାହୁକାର୍ ନହୀଂ କୋଇ ଜାକୈ, କାଶୀ ନଗର୍ ମଝାରା ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ କହ୍ସ ସେ ଉତ୍ରୈ, ଆପ୍ ଅଲଖ୍ କର୍ତାରା ।୩।

(୩)

ସମ୍ରଥ୍ ସାହିବ୍ ରନ୍ ଉଜାଗର୍, ସତ୍ପୁରୁଷ୍ ମେରେ ସୁଖ୍ କେ ସାଗର୍ ।
ଜୁନୀ ସଂକଟ୍ ମେଟ ଗୁସାଂଇ, ଚରଣ୍ କମଲ୍ କୀମୈଂ ବଲୀ ଜାହୀ ।
ଭାବ୍ ଭକ୍ତି ଦିଜ୍ୟୋ ପ୍ରବାନା, ସାଧୁ ସଙ୍ଗତୀ ପୁର୍ଣ୍ଣପଦ୍ ଜ୍ଞାନା ।
ଜନ୍ମ କର୍ମ୍ ମେଟୋ ଦୁଃଖ୍, ଦୁନ୍ଦା, ସୁଖ୍ ସାଗର୍ ମେଂ ଆନନ୍ଦ୍ କନ୍ଦା ।
ନିର୍ମଲ୍ ନୁର୍ ଜହୁର୍ ଜୁହାରଂ, ଚନ୍ଦ୍ରଗତା ଦେଖୋ ଦିଦାରଂ ।
ତୁମ୍ ହୋ ବଙ୍କାପୁର୍ କେ ବାସୀ, ସତ୍ଗୁରୁ କାଟୋ ଜମ୍କୀ ଫାଁସୀ ।
ମେହେର୍ବାନ୍ ହୋ ସାହିବ୍ ମେରା,ଗଗନ୍ ମଣ୍ଡଲ୍ ମେଂଦୀଜୌ ଡେରା ।
ଚକ୍ୱେ ଚିଦାନନ୍ଦ୍ ଅବିନାଶୀ, ରିଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି ଦାତା ସବ୍ଗୁଣ୍ ରାଶୀ ।
ପିଣ୍ଡ୍ ପ୍ରାଣ୍ ଦିନ୍ ଦୀନେ ଦାନା, ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ଜାକୁଂ କୁର୍ବାନା ।

(୪)

କବୀର୍, ଗୁରୁଜୀ ତୁମ୍ ନା ବିସ୍ରୌ, ଲାଖ୍ ଲୋଗ୍ ମିଲିଜାହିଂ ।

ହମ୍‌ସେ ତୁମ୍‌କୂଂ ବହୁତ୍ ହୈ, ତୁମ୍‌ସେ ହମ୍‌କୋ ନାହିଂ ।
ତୁମରେ ବିସାରେ କ୍ୟାବଣେ ମେ କିସ୍‌କେ ଶରଣ ମେ ଯାଉଁ
ଶିବ୍ ବିରଞ୍ଚି ମୂନି ନାରଦା, ତିନ୍‌କେ ହୃଦୟ ନ ସମାଉଁ
କବୀର୍, ଔଗୁନ୍ କିୟା ତୋ ବହୁ କିୟା କରତ୍ ନ ମାନୀ ହାରି ।
ଭାବୈ ବନ୍ଦା ବଖ୍‌ଶିୟୋ, ଭାବୈ ଗର୍‌ଦନ୍ ତାରି ।।
କବୀର୍, ଔଗୁନ୍ ମେରେ ବାପଜୀ, ବଖଶୋ ଗରୀବ୍ ନିବାଜ୍ ।
ଜୋ ମୈଂ ପୁତ୍ କପୁତ୍ ହୋଂ, ବହୁର୍ ପିତା କୋଂ ଲାଜ୍ ।
କବୀର୍, ମୈଂ ଅପରାଧୀ ଜନମ୍‌କା, ନଖ୍ ଶଖ୍ ଭରେ ବିକାର୍ ।
ତୁମ୍ ଦାତା ଦୁଖ୍ ଭଞ୍ଜନା, ମେରୀ କରୋ ସମ୍ଭାର୍ ।।
କବୀର୍, ଅବ୍‌କୀ ଜୋ ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଲୈ, ସବ୍ ଦୁଃଖ୍ ଆଁଖୋଂ ରୋଇ ।
ଚରଣୋଂ ଉପର୍ ଶିର୍ ଧରୋଂ, କହୁଁ ଜୋ କହନା ହୋଇ ।।
କବୀର୍, କବିରା ସାଂଇ ମିଲୈଂଗେ, ପୁଛେଂଗେ କୁଶଲାତ୍ ।
ଆଦି ଅନ୍ତକା ସବ୍ କହୁଁ, ଅପ୍‌ନେ ଦିଲ୍ କୀ ବାତ୍ ।।
କବୀର୍, ଅନ୍ତର୍‌ଯାମୀ ଏକ ତୁ, ଅତମ୍ କେ ଆଧାର୍ ।
ଜୋ ତୁମ୍ ଛାଁ ଡୌ ହାତ୍ ତୋ କୌନ୍ ଉତାରୈ ପାର୍ ।।

(୪)

ମେରେ ଗୁରୁଦେବ୍ ଭଗବାନ- ଭଗବାନ,
ଦିୟୋ କାଟ୍ କାଲ୍ କୀ ଫାଁସୀ ।। ଘୋଷା ।।

ଅବଗୁଣ୍ କିୟେ ଘନେରେ, ଫିର୍ ଭୀ ଭଲେ ବୁରେ ହମ୍ ତେରେ ।
ଦାସ୍ କୋ ଜାନ୍ କୈ ନିପଟ୍ ନାଦାନ୍- ହୋ ନାଦାନ୍,
ମୋହେ ବକ୍ସ ଦିୟୋ ଅବିନାଶୀ ।।୧।।
ମେରେ ଉଠେ ଉମଙ୍ଗ୍ ସୀ ଦିଲ୍‌ମୈଂ, ତୁହ୍ମେଁ ୟାଦ୍ କରୁଂ ପଲ୍-ପଲ୍ ମୈଂ
ଆପ୍‌କା ଐସା ମକ୍‌ଖନ୍ ଜ୍ଞାନ୍ - ହୋ ଜ୍ଞାନ୍,
ୟୋ ଜଗତ୍ ବିଲୋବୈ ଲାସ୍‌ସୀ ।।୨।।
ୟା ଦୁନିୟା ସୁଖ୍ ସେ ସୋବୈ, ତେରା ଦାସ୍ ଉଠ୍‌କେ ରୋବୈ ।
ମେରା ମେଟୋ ଆବଣ୍ ଜାଣ୍- ହୋ ଜାଣ୍,
ୟା କରିୟୋ ମେହର୍ ଜରା ସୀ ।।୩।।
ନହୀଂ ତପତ୍ ଶିଲା ପୈ ଜଲ୍‌ନା, କୋଏ ଚୌରାସୀ କା ଭୟ ନା ।
ରୋଗ୍ କଟ୍‌ୟା ସୁମେର ସମାନ୍ - ହୋ ସମାନ୍,
ୟା ଗଈ ତୃଷ୍ଣା ଖାସୀଂ ।।୪।।
ତୁହ୍ମେଂ କହାଂ ଢୁଁଢ୍ କେ ଲ୍ୟାଉଁ, ଅବ୍ ତଡପ୍-୨ ରହ ଜାଉଁ ।
ଆପ୍ ଗଏ ଅମର୍ ଅସ୍ଥାନ - ହୋ ଅସ୍ଥାନ୍,
ଦେଈ ଛୋଡ୍ ତଡପ୍‌ତି ଦାସୀ ।।୫।।
ସ୍ୱାମୀ ରାମଦେବାନନ୍ଦ ଦାତା, ଆପ୍‌କୀ ଘଣୀ ସତାବୈଁ ୱେଁ ବାତା ।
ତେରା ରାମ୍‌ପାଲ୍ ଅଜ୍ଞାନ୍ - ହୋ ଅଜ୍ଞାନ୍,
କିୟା ସତ୍‌ଲୋକ୍ କା ବାସୀ ।।୬।।

।। ଭୋଜନ ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ବୋଲିବା ବାଲା ବାଣୀ ।।

ଥାଳିରେ ଭୋଜନ ଢାଳିସାରିବା ପରେ ଗୋଟିଏ ଟୁକୁଡା ରୋଟି ଏବଂ ତରକାରୀ ଆଦିର କିଛି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ସେହି ଟୁକୁଡା ଉପରେ ରଖି ସାରି ଥାଳିରେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଯେ କୋଣସି ତାଟିଆ କିମ୍ବା ପ୍ଲେଟ୍‌ରେ ରଖନ୍ତୁ, ତା'ପରେ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ବାଣୀ ବୋଲି ସାରି ଭୋଜନ ଖାଇବା ପ୍ରାରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ । ଭୋଜନ କରିସାରିବା ପରେ ସେହି ଅଲଗା ରଖିଥିବା ଟୁକୁଡା, ଯାହା ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭୋଗ ଲଗାଇଥିଲେ, ତାହାକୁ ଏହା କହି ଖାଆନ୍ତୁ "ହେ ପ୍ରଭୁ ଆପ୍‌କା ବଚା ଖୁଚା ଭୋଜନ୍ ଆପ୍‌କେ ଦାସ୍‌କୋ ମିଲ୍‌ତା ରହେ, ଆପ୍ ହମାରେ ସର୍ବ ଦୁଃଖୋଁ କା ନିବାରଣ କରେଂ ।"

ଗରୀବ୍ ସୁଖ୍ ଦେନା ଦୁଃଖ୍ ମେଟ୍‌ନା, ତାଜା ରାଖେ ତନ୍ ।
ସୂର୍ ତେତୀସୋଂ ଖୁଶ୍ କିଏ ନମସ୍କାର ତୋହେ ଅନ୍ନ ।୧।
ଅନ୍ନ ଜଲ୍ ସାହିବ୍ ରୂପ୍ ହୈ, କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ଜାଏ ।
ଚାରୋଂ ଯୁଗ୍ ପ୍ରବାନ୍ ହୈଂ, ଆମ୍ ଭୋଗ୍ ଲଗାଏ ।୨।
ଜୋ ଅପ୍‌ନେ ସୋ ଔର୍ କେ, ଏକୈ ପୀଡ୍ ପିଛାନ୍ ।
ଭୂଖିୟାଂ ଭୋଜନ୍ ଦେତ୍ ହୈଂ, ପହୁଚେଙ୍ଗେ ପ୍ରବାନ୍ ।୩।

ଅନ୍ନ ଦେବ୍ ତୂଂ ଅଲଖ୍ ଦୟାଳଂ, ତେରେ ପଲ୍‌ଡେ ତୂଲୈ ନ ଲାଲଂ ।
ଅନ୍ନ ଦେବ୍ ତୂଂ ଜଗ୍‌ମଗ୍ ଜ୍ୟୋତି, ତେରେ ପଲ୍‌ଡେ ତୂଲୈ ନ ମୋତି ।୪।
ବୈରାଗର କିସ୍ କାମ୍ ନ ଆବୈ, ଅନ୍ନ ଦେବ୍ ତୂଂ ସବ୍ ମନ୍ ଭାବୈ ।
ବୈରାଗର୍ ହୈ ପଥର୍‌ଭାରୀ, ଅନ୍ନ ଦେବ୍ ତୁଂ ଆପ୍ ମୁରାରୀ ।୫।
କ୍ଷୁଧ୍ୟା ତୃଷା ମେଟେଂ ପୀଡା, ତେରୈ ପଲ୍‌ଡେ ତୂଲୈ ନ ହୀରା ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ୟେ ଅନ୍ନ କୀ ମହିମା,
ତୀନ୍ ଲୋକ୍ ମୈଂ ଜାକା ରହିମା ।୬।

॥ ଭୋଜନ ଖାଇବା ପରେ ବୋଲିବା ବାଲା ବାଣୀ ॥

ପାୟା ପ୍ରସାଦ ମନ୍ ଭୟା ଥୀର୍,
ରକ୍ଷା କରେଂ ସତ୍‌ଗୁରୁ ରୂପ୍ ମେଂ ସତ୍ କବୀର୍ ।

(ଅନ୍ନଦେବଙ୍କ ଛୋଟିଆ ଆରତୀ)

ଆରତୀ ଅନ୍ନ ଦେବ୍ ତୁହ୍ମାରୀ, ଜାସେଂ କାୟା ପଲେଂ ହମାରୀ ।
ରୋଟୀ ଆଦି ରୁ ରୋଟୀ ଅନ୍ତ୍, ରୋଟୀ ହୀ କୁଂ ଗାବେଂ ସଂତ୍ ।୧।
ରୋଟୀ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧ୍ ସବ୍ ସାଧ୍, ରୋଟୀ ଦେବା ଅଗମ୍ ଅଗାଧ୍ ।
ରୋଟୀ ହୀ କେ ବାଜେଂ ତୁର୍, ରୋଟୀ ଅନନ୍ତ୍ ଲୋକ୍ ଭର୍‌ପୁର୍ ।୨।

ରୋଟୀ ହୀ କେ ରାଟା ରମ୍ଭ୍, ରୋଟୀ ହୀ କେ ହୈଁ ରଣ୍ଖମ୍ଭ୍ ।
ରାବଣ୍ ମଙ୍ଗନ୍ ଗୟା ଚୁନ୍, ତାତେଂ ଲଂକ ଭଇ ବେରୂନ୍ ।୩।
ମାଣ୍ଡୀ ବାଜୀ ଖେଲେ ଜୂବା, ରୋଟୀ ହୀ ପର୍ କୈରୌଂ ପାଣ୍ଡୋମୁବା ।
ରୋଟୀ ପୁଜା ଆତ୍ମ ଦେବ୍, ରୋଟୀ ହୀ ପରମାତ୍ମା ସେବ୍ ।୪।
ରୋଟୀ ହୀ କେ ହୈଁ ସବ୍ ରଙ୍ଗ, ରୋଟୀ ବିନା ନ ଜୀତେ ଜଙ୍ଗ୍ ।
ରୋଟୀ ମାଙ୍ଗୀ ଗୋରଖନାଥ, ରୋଟୀ ବିନା ନ ଚଲୈ ଜମାତ୍ ।୫।
ରୋଟୀ କୃଷ୍ଣ ଦେବ କୂଂ ପାଇ, ସଂହସ୍ ଅଠାସୀ ଖୂଧା ମିଟାଇ ।
ତନ୍ଦୁଲ୍ ବିପ୍ରକୁଂ ଦିୟେ ଦେଖ୍, ରଚୀ ସୂଦାମ୍ ପୁରୀ ଅଲେଖ୍ ।୬।
ଆଧୀନ୍ ବିଦୂର୍ ଘର୍ ଭୋଜନ୍ ପାଇ, କୈରୌଂ ବୁଡେ ମାନ୍ ବଡାଇ ।
ମାନ୍ ବଡାଇ ସେ ହରି ଦୂର୍, ଆଜିଜ୍ କେ ହରି ସଦା ହଜୁର୍ ।୭।
ବୁକ୍ ବାକ୍ଲା ଦିୟେ ବିଚାର୍, ଭୟେ ଚକ୍ବେ କଇକ ବାର୍ ।
ବୀଠଲ୍ ହୋ କର୍ ରୋଟୀ ପାଇ, ନାମ୍ଦେବ୍ କୀ କଲା ବଧାଇ ।୮।
ଧନା ଭକ୍ତକୁ ଦିଆବୀଜ୍, ଜାକା ଖେତ୍ ନିପାୟା ରୀଝ୍ ।
ଦ୍ରୁପଦ୍ ସୁତା କୂଂ ଦୀହ୍ନେଂ ଲୀର୍, ଜାକେ ଅନନ୍ତ୍ ବଢାୟେ ଚୀର୍ ।୯।
ରୋଟୀ ଚାର୍ ଭାରିଜା ଘାଲୀ, ନର୍ସୀଲା କୀ ହୁଣ୍ଡୀ ଝାଲୀ ।
ସାଂବଲ୍ ଶାହ ସଦା କା ଶାହୀ, ଜାକୀ ହୁଣ୍ଡୀ ତତ୍ପର୍ ଲହୀ ।୧୦।
ଜଡ୍ କୂଂ ଦୁଧ୍ ପିଲାୟା ଜାନ୍, ପୂଜା ଖାୟ ଗୟେ ପାଷାଣ୍ ।

ବଲି କୁଂ ଜଗ୍ ରଚୀ ଅଶ୍ୱମେଘ୍, ବାବ୍ନା ହୋକର୍ ଆୟେ ଉମେଦ୍ ।୧୧।
ତୀନ୍ ପୈଡଂ ଜଗ୍‌ଦିୟାଦାନ, ବାବନ୍ କୂଂ ବଲି ଛଲେ ନିଦାନ୍ ।
ନିତ୍ ବୁନ୍ କପଡା ଦେତେ ଭାଇ, ଜାକୈ ନୌଲଖ୍ ବାଲଦ୍ ଆଈ ।୧୨।
ଅବିଗତ୍ କେଶୋ ନାମ୍ କବୀର୍, ତାତେଂ ଟୁଟୈ ଜମ୍ ଜଂଜୀର୍ ।
ରୋଟୀ ତିମର୍‌ଲଂଗ୍ କୁଂ ଦିହ୍ନୀ, ତାତେଂ ସାତ୍ ବାଦ୍‌ଶାହୀ ଲୀହ୍ନୀ ।୧୩।
ରୋଟୀ ହୀ କେ ରାଜ୍ ରୁ ପାଟ୍, ରୋଟୀ ହୀ କେ ହୈ ଗଜ୍ ଠାଠ। ରୋଟୀ ମାତା ରୋଟୀ ପିତା, ରୋଟୀ କାଟୈଂ ସକଲ୍ ବିଥା । ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ କହେଂ ଦର୍‌ବେସା, ରୋଟୀ ବାଟୋ ସଦା ॥ ଗରୀବ୍ ବୁଢିୟା ଔର୍ ବାଜୀଦ୍ ଜୀ, ସୁନହୀ କେ ଆନନ୍ଦ । ରୋଟୀ ଚାରେଂ ମୁକ୍ତି ହୈଂ, କଟୈଂ ଗଲେ ଫନ୍ଦ୍ । ଏକ୍ ଦାନେ କା ନିକାସ୍, ସହଂସ୍ର ଦାନୋଂ କା ପ୍ରକାସ୍ ।

ଜିସ୍ ଭଣ୍ଡାରେ ସେ ଅନ୍ନ ନିକାସା,
ସୋ ଭଣ୍ଡାରା ଭର୍‌ପୁର୍, କାଲ୍ କଂଟକ୍ ଦୂର୍ ।
ସତୀ ଅନ୍ନଦେବ୍ ସନ୍ତୋଷୀ ପାବୈ,
ଜାକୀ ବାସ୍‌ନା ତୀନ୍ ଲୋକ୍ ମେଂ ସମାବୈ ॥

ଭୋଗ ଲଗାଇବାର ବିଧି

॥ ଅଥ ଶବ୍ଦ ॥

ମୋକୁଁ କହାଁ ଢୁଣ୍ଡେରେ ରେ ବନ୍ଦେ, ମୈଂ ତୋ ତେରେ ପାସ୍ ମୈଂ ॥ ଘୋଷା ॥
ନା ତୀରଥ୍ ମେଂ ନା ମୂରତ୍ ମେଂ, ନା ଏକାନ୍ତ ନିବାସ ମେଂ ।
ନା ମନ୍ଦିର୍ ମୈଂ, ନା ମସ୍‌ଜିଦ୍ ମେଂ, ନା କାଶୀ କୈଲାଶ୍ ମେଂ ।୧।
ନା ମୈଂ ଜପ୍ ମେଂ ନା ମୈଂ ତପ୍ ମୈଂ, ନା ବ୍ରତ୍ ଉପ୍‌ବାସ୍ ମେଂ ।
ନାମୈଂ କ୍ରିୟା କରମ୍ ମେଂ ରହତା, ନା ମୈଂ ଯୋଗ୍ ସନ୍ୟାସ୍ ମେଂ ।୨।
ନାମୈ ପ୍ରାଣ୍‌ମେଂ ନହୀଂ ପିଣ୍ଡ୍ ମେଂ, ନା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆକାଶ୍ ମେଂ ।
ନା ମୈଂ ତ୍ରିକୁଟୀ ଭଁବର୍ ଗୁଫା ମୈଂ, ସବ୍ ଶ୍ୱାସନ୍ କେ ଶ୍ୱାସ୍ ମୈଂ ।୩।
ଖୋଜୀ ହୋୟ ତୁରନ୍ତ୍ ମିଲ୍ ଜାଉଁ, ଏକ୍ ପଲ୍ ହୀ କୀ ତଲାଶ୍ ମେଂ ।
କହେଁ କବୀର୍ ସୁନୋ ଭାଇ ସାଧୋ, ମୈଂ ତୋ ହୁଁ ବିଶ୍ୱାସ୍ ମେଂ ।୪।
ମସ୍ତକ୍ ଲାଗ୍ ରହି ହ୍ମାରେ, ଗୁରୁ ଚରଣ୍ କୀ ଧୂର୍ ॥ ଘୋଷା ॥
ଜବ୍ ୟହ ଧୂଲ୍ ଚଢୀ ମସ୍ତକ୍ ପୈ, ଦୂବିଧା ହୋଗଈ ଦୂର୍ ।
ଇଡା ପିଙ୍ଗଲା ଧ୍ୟାନ୍ ଧରତ୍ ହେଁଂ, ସୂରତୀ ପହୁଂଚୀ ଦୂର୍ ।୧।
ୟହ ସଂସାର୍ ବିଘନ କୀଘାଟୀ, ନିକ୍‌ସତ୍ ବିର୍‌ଲା ଶୁର୍ ।
ପ୍ରେମ୍ ଭକ୍ତି ଗୁରୁ ରାମାନନ୍ଦ ଲାୟେ, କରୀ କବୀରା ଭର୍‌ପୂର୍ ।୨।

॥ ଅଥ ରାଗ ଧନାସରୀ ॥

ତୁହିଁ ମେରେ ବେଦଂ ତୁହିଂ ମେରେ ନାଦଂ । ତୁହିଂ ମେରେ ଅନ୍ତରାମ୍ ତୁହିଂ

ମେରେ ଆଙ୍ଗ ॥୧॥ ତୁହିଂ ମେରେ ତିଲକ୍ ତୁହୀଂ ମେରେ ମାଲା । ତୁହିଂ ମେରେ ଠାକୁର୍ ରାମ୍ ରୂପ୍ ବିଶାଲା ॥୨॥ ତୁହିଂ ମେରେ ବାଗଂ ତୁହିଂ ମେରେ ବେଲା । ତୁହିଂ ମେରେ ପୂଷ୍ପ୍ ରାମ୍ ରୂପ୍ ନବେଲା ॥୩॥ ତୁହିଂ ମେରେ ତର୍‌ବର୍ ତୁହିଂ ମେରେ ସାଖା । ତୁହିଁ ମେରେ ବାନୀ ରାମ୍ ତୁହିଂ ମେରେ ଭାଷା ॥ ୪ ॥ ତୁହିଂ ମେରେ ପୂଜା ତୁହିଂ ମେରେ ପାତୀ । ତୁହିଁ ମେରେ ଦେବଲ୍ ରାମ୍ ମେ ତେରା ଜାତି ॥ ୫ ॥ ତୁହିଁ ମେରେ ପାତି ତୁହିଁ ମେରେ ପୂଜା । ତୁହିଂ ମେରେ ତିରଥ୍ ରାମ୍ ଔର୍ ନେହିଁ ଦୁଜା ॥ ୬ ॥ ତୁହିଂ ମେରେ କଲ୍ ବିରଛ୍ ଔେର୍ କାମ୍ ଧେଁନା । ତୁହିଂ ମେରେ ରାଜାରାମ୍ ତୁହିଂ ମେରେ ସୈନା ॥ ୭ ॥ ତୁହିଂ ମେରେ ମାଲିକ୍ ତୁହିଂ ମେରେ ମୋରା । ତୁହିଂ ମେରେ ସୁଲ୍‌ତାନ୍ ରାମ୍ ତୁହିଂ ହୈ ଉଜୀରା ॥୮॥ ତୁହିଂ ମେରେ ମୂଦ୍‌ରା ତୁହିଂ ମେରେ ସେଲୀ । ତୁହିଂ ମେରେ ମୂଟଂଗ୍‌ରାମ୍ ତୁହି ମେରା ବେଲୀ ॥୯॥ ତୁହିଂ ମେରେ ଚୀପୀ ତୁହିଂ ମେରେ ଫରୁବା । ମୈଂ ତେରା ଚେଲା ରାମ୍ ତୁହିଂ ମେରା ଗୁରୁଓ୍ୱା ॥୧୦॥ ତୁହୀ ମେରେ କୌସତି ତୁହୀଂ ମେରେ ଲାଲଂ । ତୁହିଂ ମେରେ ପାରସ୍ ରାମ୍ ତୁହିଂ ମେରେ ମାଲଂ ॥୧୧॥ ତୁହିଂ ମେରେ ହୀରା ତୁହୀଂ ମେରେ ମୋତୀ । ତୁହୀଂ ବୈରାଗର ରାମ୍ ଜଗମଗ୍ ଜୋତୀ ॥୧୨॥ ତୁହିଂ ମେରେ ପୌହମୀ ଧର୍‌ନୀ ଅକାଶା । ତୁହିଂ ମେରେ କୁରମ୍ଭ୍ ରାମ୍ ତୁହିଂ ହୈ କୈଲାସା ॥୧୩॥ ତୁହିଂ ମେରେ ସୁରଜ୍ ତୁହିଂ ମେରେ ଚନ୍ଦା । ତୁହିଂ ତାରାୟନ୍ ରାମ୍ ପରମାନନ୍ଦା ॥୧୪॥ ତୁହିଂ ମେରେ ପୌନା ତୁହିଂ ମେରେ ପାନୀ ।

ତେରୀ ଲୀଲା ରାମ୍ କିନହୁଁ ନ ଜାନୀ ॥୧୫॥ ତୁହିଁ ମେରେ କାର୍‌ତଗ୍‌ସ୍ୱାମୀ ଗଣେଶା । ତେରା ହୀ ଧ୍ୟାନ୍ ରାମ୍ ଧାରେଂ ହମେଶା ॥୧୬॥ ତୁହିଁ ମେରେ ଲଛ୍‌ମୀ ତୁହି ମେରେ ଗୌରା । ତୁହିଁ ସାବିତ୍ରୀ ରାମ୍ ଓଁ ଅଙ୍ଗ ତୋରା ॥୧୭॥ ତୁହି ମେରେ ବ୍ରହ୍ମା ଶେଷ୍ ମହେଷା । ତୁହିଁ ମେରେ ବିଷ୍ଣୁ ରାମ୍ ଜୈ ଜୈ ଆଦେଶା ॥୧୮॥ ତୁହିଁ ମେରେ ଇନ୍ଦ୍ର ତୁହିଁ ହୈ କୁବେରା । ତୁହିଁ ମେରେ ବରୁଣ୍ ରାମ୍ ତୁହିଁ ଧରମ୍‌ଧୀରା ॥୧୯॥ ତୁହିଁ ମେରେ ସର୍‌ବଂଗ୍ ସକଲ୍ ବିୟାପୀ । ତୈହିଁ ଆପ୍‌ନୀ ରାମ୍ ଥାପ୍‌ନୀ ଥାପୀ ॥୨୦॥ ତୁହିଁ ମେରେ ପିଣ୍ଡା ତୁହିଁ ମେରେ ଶ୍ୱାସା । ତେରା ହୀ ଧ୍ୟାନ ରାମ୍ ଧରେ ଗରୀବ୍ ଦାସା ॥୨୧॥ ॥୧॥

॥ ରୁମାଲ୍ କା ଶବ୍ଦ ॥

ଦ୍ରୋପଦ୍ ସୂତା କୂ ଦୀହ୍ନେଂ ଲୀର୍, ଜାକେ ଅନନ୍ତ ବଢାୟେ ଚୀର୍ । ରୁକ୍‌ମଣୀ କର୍ ପକ୍‌ଡା ମୁସ୍‌କାଇ, ଅନନ୍ତ କହା ମୋକୁ ସମ୍‌ଝାଇ । ଦୁଶାସନ୍ କୂଂ ଦ୍ରୋପ୍‌ଦୀ ପକ୍‌ରୀ, ମେରୀ ଭକ୍ତି ସକଲ୍ ମେଂ ସିଖ୍‌ରୀ, ଜୋ ମେରୀ ଭକ୍ତି ପିଛୌଡୀ ହୋଇ, ହମ୍‌ରା ନାମ୍ ନେ ଲେବୈ କୋଇ । ତନ୍ ଦେହୀ ସେ ପାସା ଡାରି, ପହୁଂଚେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପ୍ ମୁରାରୀ । ଖୈଂଚତ୍ – ଖୈଂଚତ୍ ଖୈଂଚ୍ କସୀଶା, ସିର୍‌ପର୍ ବୈଠେ ହେଁ ଜଗ୍‌ଦୀଶା । ସଂଖୋଂ ଚିର୍ ପିତାମ୍ବର୍ ଝୀନେଂ, ଦ୍ରୋପ୍‌ଦୀ କାରଣ୍ ସାହିବ୍ କୀହ୍ନେଂ । ସଂଖୋଂ ଚିର୍ ପିତାମ୍ବର୍ ଡାରେ, ଦୁଶାସନ୍ ସେ ୟୋଧା ହାରେ । ଦ୍ରୁପଦ୍ ସୂତା କୈଂ ଚୀର୍ ବଢାଏ, ସଂଖ୍ ଅସଂଖୋଂ ପାର୍ ନା ପାୟେ ।

ତିନ୍ ବୁନ୍ କପଡ଼ା ଦେତେ ଭାଇ, ଜାକୈ ନୌ ଲଖ୍ ବାଲଦ୍ ଆଇ ।
ଅବ୍‌ଗତ୍ କେଶୋ ନାମ୍ କବୀର୍, ତାତେଁ ଟୁଟେଁ ଜମ୍ ଜଂଜୀର୍ ।

॥ ବାଣୀ ॥

ଅବ୍‌ରସ୍ ଗୋରସ୍ କା ସୁନୌଁ ବିୟାନା । ଖୀର୍ ଖାଣ୍ଡ ସାହିବ୍ ଦର୍‌ବାନା ॥
ମୋହନ୍ ଭୋଗ୍ ମାନସୀ ପୂଜା । ଯେବା ମିସରୀ କାହେ କୁଜା ॥
ଲଡଡୁ ଜଲେବୀ ଲାଡ୍ କଚୌରୀ । ଖୁର୍‌ମେଂ ଭୋଗେଁ ଆମ୍ ବୈରୀ ॥
ଦହୀ ବଡେ ନୁକ୍‌ତୀ ପ୍ରସାଦଂ । ପୁରୀ ମାଣ୍ଡେ ଆଦି ଅନାଦଂ ॥
ଧୋବା ଦାଲ୍ ମୁନକ୍କା ଦାଖଂ । ଗିରୀ ଛୁହାରେ ମେବା ଭାଖଂ ॥
ନିମକ୍ ନୁନ୍ ଔର ଘୃତ୍ କହାବୈଂ । ଦୁଧ୍ ଦହୀ ତୋ ସବ୍‌ମନ୍ ଭାବୈଂ ॥
ଶକ୍କର୍ ଗୁଡ୍ କୀ ହୋତ୍ ପଞ୍ଜୀରୀ । ମାଂହି ଜମାୟନ୍ ଘାଲେଁ ପୀରୀ ॥
ଜୀରା ହୀଂଗ୍ ମିରଚ୍ ଦୋହିଂ ଲାଲା । ଜବ୍ ୟୋହ କହିୟେ ଅଜବ୍ ମସାଲା
ଛାହି ଛିକ୍‌ନିୟା ଚିନ୍ତାମଣୀ । ଗୋରସ୍ ପିୟା ତ୍ରିଭୂବନ୍ ଧଣୀ ॥
ପାପଡ୍ ବିନି ମସାଲେ ସାରେ । ଛତ୍ରୀସୌଂ ବିଂଜନ୍ ଅଧିକାରେ ॥
ସହତ୍ ଆମ୍ ନୀମ୍ବୁ ନୌରଂଗୀ । ବଦ୍‌ରୀ ବେରଂ ତୁତ୍ ସିରଂଗୀ ॥
ୟେତା ଭୋଗ୍ ଭୂଗାବୈ କୋଇ । ପରମାତ୍ମ୍ କୈ ଚଢେ ରସୋଇ ॥
ଦାସ୍‌ଗରୀବ୍ ଅନ୍ନକୀ ମହିମା, ତୀନ୍ ଲୋକ୍ ମେଁ ଜାକା ରହମା ॥

॥ ଶବ୍ଦ ॥

ଆଜ୍ ମିଲନ୍ ବଧାଇୟାଂଜୀ ସଂଗତେ ଭୋଗ୍ ଗୁରାଂ ନୁଂ ଲଗ୍ୟା ।
ସୁଖ୍ ଦେନା ଦୁଃଖ୍ ମେଟ୍‌ନା - ତାଜା ରାଖେ ତନ୍ ।

ସୂର୍ ତେତୀସୌଂ ଖୁଶ୍ କିଏ - ନମସ୍କାର୍ ତୋହେ ଅନ୍ନ ।
ଅନ୍ନ ଜଲ୍ ସାହିବ୍ ରୂପ୍ ହୈ, ଖୁଧା ତୃଷା ଜାଏ ।
ଜୋ ଅପ୍‌ନେ ସେ ଔର କେ, ଏକୈ ପୀର୍ ପିଛାନ୍ ।
ଭୂଖ୍ୟା ଭୋଜନ୍ ଦେତ୍ ହୈଂ, ପହୂଚେଗେଂ ପ୍ରବାନ୍ ।।
ଲଖ୍ ଚୌରାସୀ ଜୀନ୍‌କା, ଭୋଜନ୍ ବସୈ ଅକାଶ୍ ।
କର୍ତା ବର୍‌ଷୈ ନୀର୍ ହୋୟେ, ପୁରୈ ସବ୍ କୀ ଆସ୍ ।
ହେତେ କୋ ହର୍ ଦେତ୍ ହୈଂ, ନହାଂ ତହାଂ ସେ ଆନ୍ ।
ଅଣ ଦେବା ମାଂଗତ୍ ଫିରୈ, ସାହିବ୍ ସୁନୈଂ ନା କାନ୍ ।
ଧର୍ମ୍ ତୋ ଧସ୍‌କୈ ନହୀଂ, ଧସ୍‌କୈ ତୀନୋଂ ଲୋକ୍ ।
ଖୈରାୟତ୍ ମେଂ ଖୈର୍ ହୈ, କିଜୈ ଆତ୍ମ୍ ପୋଷ୍ ।
ଏକ ଯଜ୍ଞ ହୈ ଧନ୍‌କୀ, ଦୁଜୀ ଯଜ୍ଞ ହୈ ଧ୍ୟାନ୍ ।
ତୀଜୀ ଯଜ୍ଞ ହୈ ହବନ୍ କୀ, ଚୌଥୀ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରଣାମ୍ ।
ଖୂଲ୍ୟା ଭଣ୍ଡାରା ଗୈବକା, ବିନ୍ ଚିଠ୍‌ଠୀ ବିନ୍ ନାମ୍ ।
ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ମୂକ୍ତା ତୂଲୈ, ଧନ୍ କେସୋ ବଲି ଜାଂବ୍ ।।

ସତ୍‌ପୁରୁଷ୍ ରୂପୀ ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ କବୀର୍ ସାହିବ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ଅବତାର ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ ଗରୀବ୍ ଦାସ ଜୀ ମହାରାଜ ଆପଣଙ୍କ ଭୋଗପ୍ରସାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ରସନା ରେ ଏହାକୁ ପବିତ୍ର ତଥା ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ, ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ ! ଏବଂ କେହି ପାଠକ

ଦ୍ୱାରା ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଶୁଦ୍ଧି ଯଦି ଥିବ ଅଥବା କେହି ସେବକ ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ତ୍ରୁଟି ରହି ଥିବତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧୀଯୁକ୍ତ ଜୀବ ଜାଣିକରି କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ॥ ସତ୍ ସାହେବ୍ ॥

॥ ଶବ୍ଦ ॥

ଆଜ୍ ଲଗ୍ୟା ସାହିବ୍ କୋ ଭୋଗ୍, ଦୀନ୍‌କେ ଟୁକ୍‌ଡେ ପାନୀ କା ।
କୋଈ ଜଗ୍ୟା ପୂର୍ବଲା ଭାଗ୍, ସଫଲ୍ ହୁଆ ଦିନ୍ ଜିନ୍ଦ୍‌ଗାନୀକା (ଘୋଷା)
ବ୍ୟଞ୍ଜନ୍ ଛତିସୋଂ ୟହ ନହୀଂ ଚାଓ୍ୱେ, ଜୋ ମିଲ୍ ଜାବେ ରୁଚି ରୁଚି ପାବେଁ ।
ପ୍ରସାଦ୍ ଅଲୁଣା ୟେ ଖା ଜାଓ୍ୱେଂ, ଭାବ୍ ଲେ ଦେଖ୍ ପ୍ରାଣୀ କା ।୧।
ସମ୍ମନ୍ ଜୀନେ ଭୋଗ୍ ଲଗାୟା, ସିର୍ ଲଡ୍‌କେ କା କାଟ୍‌କୈ ଲାୟା ।
ବନ୍ଦୀଛୋଡ୍ ନେ ତୁରନ୍ତ୍ ଜିବାୟା, ପାୟା ଫଲ୍ ସନ୍ତ୍ ୟଜ୍‌ମାନ୍‌କା ।୨।
ଜିନ୍ ଭକ୍ତୋଁ କେ ୟହ ଭୋଗ୍ ଲଗ୍‌ଜାଏ, ଉନ୍‌କେ ତୀନୋଂତାପ୍ ନସାଏ ।
କୋଟି ତୀର୍ଥ କା ଫଲ୍ ଓ୍ୱ ପାଏ, ଲାଭ୍ ୟହ ସନ୍ତୋକୀ ବାଣୀକା ।୩।
ସନ୍ତୋ କୀ ବାଣୀ ହୈ ଅନ୍‌ମୋଲ୍, ଇସେ ନା ସମଝ୍ ସକେଁ ଅନ୍‌ବୋଲ୍ ।
ସାହିବ୍ ନେ ଭେଦ୍ ଦିୟା ସବ୍‌ଖୋଲ୍, ଅପ୍‌ନୀ ସତ୍ୟଲୋକ୍ ରାଜ୍‌ଧାନୀକା ।୪।
ବଲୀ ରାଜା ନେ ଧର୍ମ କିୟା ଥା, ହରି ନେ ଆକେ ଦାନ୍ ଲିୟାଥା ।
ପାତାଲ୍ ଲୋକ୍ କା ରାଜ୍ ଦିୟାଥା, ଊଁଚା ହୈ ଦର୍ଜା ଦାନୀ କା ।୫।
ଧର୍ମ ଦାସ୍ ନେ ୟଜ୍ଞ ରଚାଈ, ବିନ୍ ଦର୍ଶନ୍ ନହୀଂ ଜୀଉଁ ଗୁସାଈଁ ।
ଦର୍ଶନ୍ ଦେକର୍ ପ୍ୟାସ୍ ବୁଝାଇ, ଭାବ୍ ଲିୟା ଦେଖ୍ କୁର୍ବାନ୍ କା ।୬।

ରହ୍ୟା ଦେଖାଁ ମୋହ ମମ୍‌ତା ମେଂ ସୋୟ, ଜଗତ୍ ମେଂ ଜୀବନ୍ ହୈ ଦିନ୍ ଦୋୟ ।
ପତାନା ଆବନ୍ ହୋକୈ ନା ହୋୟ, ତେରେ ଇସ୍ ସ୍ୱାସ୍ ସୈଲାନି କା ।୭।
ଜୀବ୍ ଜୋ ନା ସତ୍‌ସଙ୍ଗ୍ ମେଂ ଆୟା, ଭେଦ୍ ନା ଉସେ ଭଜନ୍ କା ପାୟା
ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ କୋ ଭୀ ବାବ୍‌ଲା ବତାୟା,
କ୍ୟା କର୍ ଲେ ଇସ୍ ଦୁନିୟା ସ୍ୟାନି କା ।୮।
ସାଧୁ ସଙ୍ଗତ୍ ସେ ଭେଦ୍ ଜୋ ପାୟା,
ଗୁରୁ ରାମ୍‌ଦେବାନନ୍ଦ୍ ଜୀ ନେ ସଫଲ୍ ବନାୟା ।
ସନ୍ତ୍ ରାମପାଲ୍ କୋ ରାହ ଦିଖାୟା, ଶ୍ରୀଧାମ୍ ଛୁଡାଣୀ କା ।୯।

॥ ପାଠ ପ୍ରକାଶ ସମୟରେ ବିନତୀ ॥

ହମ୍ ବିନତୀ କରତେ ଜୀ, ଗୁରୁଜୀ ତେରେ ଆଗେ,ସାହେବ୍ ତେରେ ଆଗେ – ଘୋଷା

ଗରୀବ୍, ସାହିବ୍ ମେରି ବିନତୀ, ସୁନୋ ଗରୀବ୍ ନିଓ୍ୱାଜ ।
ଜଲ୍ କୀ ବୁନ୍ଦ୍ ମହଲ୍ ରଚ୍ୟା, ଭଲା ବନାୟା ସାଜ୍ ।୧।
ସାହିବ୍ ତେରି ବିନତୀ, ସୁନିୟୋ ଅରଜ୍ ଅବାଜ୍ ।
ମାଦ୍ର ପିଦ୍ର କରିମ୍ ତୁଂ, ପୁତ୍ର ପିତାକୁଂ ଲାଜ୍ ।୨।
ସାହିବ୍ ମେରୀ ବିନତୀ, କର୍ ଜୋରୁଂ କର୍ତାର୍ ।
ତନ୍‌ମନ୍‌ଧନ୍ କୁରର୍ବାନ୍ ଜାଂ, ଦୀଜୈ ମୋହେ ଦିଦାର୍ ।୩।
ମାଲିକ୍ ମୀରାଂ ମିହର୍‌ବାନ୍, ସୁନିୟୋ ଅରଜ୍ ଅବାଜ୍ ।
ପଞ୍ଜା ରାଖୋ ଶୀଶ୍ ପର୍, ଜମ୍ ନହୀଂ ହୋତ୍ ତିରାସ୍ ।୪।
ମୀରାଂ ମୋପୈ ମିହିର୍ କର୍, ମୈଂ ଆୟା ତକ୍ ଶ୍ୟାମ୍ ।
ସମ୍‌ରଥ୍ ତୁହ୍ମାରେ ଆସ୍‌ରୈ, ବାନ୍ଦୀ ଜାମ୍ ଗୁଲାମ୍ ।୫।
ମୈଂ ସମର୍ଥ କେ ଆସ୍‌ରୈ, ଦମ୍ କଦମ୍ କରତାର୍ ।
ଗଫ୍‌ଲତ୍ ମେରୀ ଦୂର୍ କରୋ, ଖଡା ରହୁଂ ଦର୍‌ବାର୍ ।୬।
ଅବିନାସୀ କେ ଆସ୍‌ରୈ, ଅଜ୍‌ରା ବର୍ କୀ ଶ୍ୟାମ୍ ।
ଅର୍ଥ୍, ଧର୍ମ୍, କାମ୍, ମୋକ୍ଷ, ହୋଂହୀ, ସମ୍‌ରଥ୍, ରାଜା ରାମ୍ ।୭।
ଅର୍ଜ ଅବାଜ୍ ଅନାଥ୍‌କୀ, ଆଜିଜ୍ କୀ ଅର୍‌ଦାସ୍ ।

ଆବନ୍ ଜାନା ମେଟିୟୋ, ଦିଜ୍ୟୋ ନିଶ୍ଚଲ୍ ବାସ୍ ।୮।
ଅନନ୍ତ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କା, ଏକ୍ ରତି ନହୀଂ ଭାର୍ ।
ସତ୍‌ଗୁରୁ ପୁରୁଷ୍ କବୀର୍ ହୈ, କୂଲ୍‌କେ ସିର୍‌ଜନ୍ ହାର୍ ।୯।
ଜୁଗନ୍ ଜୁଗନ୍ କେ ପାପ୍ ସବ୍ ଜୁଗନ୍ ଜୁଗନ୍ କେ ମୈଲ୍ ।
ଜାନତ୍ ହୈ ଜଗ୍‌ଦୀଶ୍ ତୁଂ, ଜୋର କିଏ ବଦ୍ ଫୈଲ ।୧୦।
ଅଲଲ୍ ପଙ୍ଖ୍ ଅନୁରାଗ୍ ହୈ, ସୂନ୍ନ ମଣ୍ଡଲ୍ ରହୈ ଥୀର୍ ।
ଦାସ୍ ଗରୀବ୍ ଉଧାରୀୟା, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଲେ କବୀର୍ ।୧୧।
ଅକାଲ ପୁରୁଷ୍ ସାହିବ୍ ଧନୀ, ଅବିଗତ୍ ଅବିନାସୀ ।
ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ଶର୍‌ଣୈ ଲଗ୍ୟା, କାଟୋ ଯମ୍ ଫାଁସୀ ।୧୨।

॥ ଶବ୍ଦ (ବଧାଈ) ॥

ହମାରୈ ହୁଆ ପାଠ୍ ପ୍ରକାଶ୍ ବଧାଈ ମୈଂ ବାଟୁଂଗୀ ।
ହମାରୈ ଆୟେ ସାହିବ୍ କବୀର୍ ବଧାଈ ମେଂ ବାଟୁଂଗୀ ।
ହମାରେ ଆୟେ ଗରୀବ୍ ଦାସ୍ ବଧାଈ ମେଂ ବାଟୁଙ୍ଗୀ ।
ଅମର୍ ଲୋକ୍‌ସେ ଚଲ୍‌କର୍ ଆୟେ, ଭବ ବନ୍ଧନ୍ ସେ ଜୀବ୍ ଛୁଡାଏ ।
ଦେ ମନ୍ତ୍ର (ନାମ) ସତ୍ୟ ଲୋକ୍ ପଠାଏ, ୟେ ଦେତେ ନିଶ୍ଚଲ୍ ବାସ୍ ।
ପାପ ପୂଣ୍ୟ କୋ ହର୍‌ଦମ୍ ତୋଲୁଂ, ଘର୍ ଘର୍ ମେଂ ଶୈଂ କହତୀ ଡୋଲୁଂ ।
ଦୁଶ୍ମନ୍ ମୀତ୍ ସଭୀ ସେ ବୋଲୁଂ, ତୁମ୍ କରିୟୋ ଆବଣ୍ କୀ ଖ୍ୟାସ୍ ।୨।

ମାରେ ଭକ୍ତ ମହାତ୍ମା ଆଓ୍ଵେଙ୍ଗେ, ଓ୍ଵ ଶବ୍ଦ ସାହିବ୍ କେ ଗାଓ୍ଵେଙ୍ଗେ ।
ହମାରେ ଭ୍ରମ୍ ଭୂତ୍ ମିଟ୍ ଜାଓ୍ଵେଙ୍ଗେ, ଫିର୍ ହୋବୈ ନାମ୍ ବିଶ୍ଵାସ୍ ।୩।
ନଗର୍ ନିବାସୀ ସବ୍ହୀ ଆନା, ଆପସ୍ କେ ମତ୍ଭେଦ୍ ଭୁଲାନା ।
କୋଏ ଦିନ୍ମେଂ ସବ୍କୋ ଚଲେଜାନା, ୟା ଝୁଠା ଜଗ୍ କୀ ଆସ୍ ।୪।
ଦୁଃଖ୍ ମେଟେଂ ଔର୍ ସୁଖ୍କା ଦାତା, ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମହୈ ଆପ୍ ବିଧାତା
ଜବ୍ ଚାହେ ଚୋଲା ଧର୍ ଆତା, ହୁଆ ସୁଲ୍ତାନୀ କୈ ଖଓ୍ଵାସ୍ ।୫।
କାଶୀ ମେଂ କେଶବ୍ ବଣ୍ ଆୟା, ସମନ୍ କେ ଘର୍ ଭୋଗ୍ ଲଗାୟା ।
ସେଉ ଧଡ୍ପର୍ ଶିଶ୍ ଚଢାୟା, ୟହ କାଟୈଂ କର୍ମକୀ ଫାଁସ୍ ।୬।
ଜିସ୍ ଘର୍କା ୟହ ହୋତା ପାଠ୍ଜୀ, ଉନ୍ ଭକ୍ତୋଂ କେ ହୋତେ ଠାଠ୍ଜୀ
ଭକ୍ତି ବିହୁନେ ବାରହ୍ ବାଟ୍ଜୀ, ଜିନ୍କୋ ଲଗୀନାଭଜନ୍କୀ ପ୍ୟାସ୍ ।୭।
ଗୁରୁ ରାମଦେବାନନ୍ଦ ଗୁଣ୍ ଗାତାହୈ, ଦାସ୍ ରାମ୍ପାଲ୍ କୋ ସମ୍ଝାତା ହୈ
ଭଜନ୍ ବିନା ନହୀଂ ସୁଖ୍ ପାତା ହୈ, ଗୃହେ ପୃଥ୍ଵୀ ପତି ହୋ ଖାସ୍ ।୮।

॥ ସତ୍ ସାହିବ୍ ॥

ଶଙ୍କା ସମାଧାନ

ନିବେଦନ – ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିସାରିଥିବା ଭକ୍ତାତ୍ମା ଏହା ଚିନ୍ତା କରିବ ଯେ, ଗୁରୁଜୀ କହୁଥିଲେ ତ, ଯେ ତିନୋଟି ଗୁଣ (ରଜଗୁଣ-ବ୍ରହ୍ମା, ସତ୍‌ଗୁଣ – ବିଷ୍ଣୁ, ତମଗୁଣ –ଶିବ) ଙ୍କର ପୂଜା ନ କରିବା ପାଇଁ । ମନ୍ତ୍ର ଜପ ତାଙ୍କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ ଅଟେ ଯେ ଏହା ପୂଜା ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ କାଳର ଲୋକରେ ରହୁଅଁଛୁ । ଏଠାରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସୁବିଧା ଆବଶ୍ୟକ ସେସବୁ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶିବ ଆଦି ହିଁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ବିଜୁଳିର କନେକ୍‌ଶନ୍ (ଲାଭ) ନେଇଛୁ । ତାହାର ବିଲ୍ (ଖର୍ଚ୍ଚ) ଦେବାର ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ବିଜୁଳି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କିମ୍ବା ବିଜୁଳି ବିଭାଗର ପୂଜା କରୁନାହୁଁ । ଆମ୍ଭେ ତାହାର ବିଲ୍ ଦେବୁତ ବିଜୁଳିର ଲାଭ ମିଳି ଚାଲିବ । ଏହି ପ୍ରକାର ଟେଲିଫୋନ (ଦୂରଭାଷ)ର ବିଲ୍ ଏବଂ ପାଣିର ବିଲ୍ ଆଦି ପୂରଣ କରି ଚାଲିବୁ ତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସୁବିଧାମାନ ମିଳିଚାଲିବ । ଆପଣ ଶାସ୍ତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ସାଧନା କରି କରି ଭକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ ଆପଣ ପୂଣ୍ୟ ହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନଲାଭ ଆଦି ହେଉନାହିଁ । ଏହି ଦାସ (ରାମପାଲ

ଦାସ) ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ (ଉତ୍ତରଦାୟୀ) ହୋଇ ଏହି କାଳ ଲୋକର ଗୋଟିଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଶକ୍ତି (ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ-ଶିବ-ଗଣେଶ-ମାତା ଆଦି) ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ସର୍ବ ସୁବିଧାସବୁ ପୁନଃ ପ୍ରାରମ୍ଭ କରାଇବ ତଥା ଆପଣ ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ଜପ ଫଳରେ ଏମାନଙ୍କ ବିଲ ଭର୍ତ୍ତି କରି ଚାଲିବାର ଅଛି । ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଥମ (ସତ୍ ସୂକୃତ୍ ଅବିଗତ୍ କବୀର୍) ଅଟେ । ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପୂଜା ଅଟେ, ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ତଥା ସତ୍ୟମ୍ ଲାଭ (ଫଳ) ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ସତ୍ୟମ୍‌ର ଅର୍ଥ ଅବିନାଶୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଛି । ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ଚାରି ମାସ ପରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟନାମ (ସଚ୍ଚାନାମ) ଆହୁରି ମିଳିବ ଯାହାକି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ହେବ । ତାହାର ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ର କାଳର ଏକୋଇଶ୍ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଋଣ ଚୁକ୍ତା କରିବାର ଅଛି । ତାହାର ଉପାର୍ଜନ କରି ଆତ୍ମଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମ (କ୍ଷର ପୁରୁଷ) ଅର୍ଥାତ କାଳର ଋଣ ଚୁକ୍ତା କରିବାର ଅଛି । ତାପରେ ଏହି କାଳ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବ ।

ଗୀତା ଅଧ୍ୟାୟ ନଂ - ୧୮ର ଶ୍ଳୋକ ନଂ ୬୨-୬୩-୬୪-୬୬ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି -

ଅଧ୍ୟାୟ ନଂ ୧୮ର ଶ୍ଳୋକ ନଂ. ୬୨

ତମ୍, ଏବ, ଶରଣମ୍, ଗଚ୍ଛ, ସର୍ବଭାବେନ, ଭାରତ,

ତତ୍ପ୍ରାସାଦାତ୍, ପରାମ୍, ଶାନ୍ତିମ୍, ସ୍ଥାନମ୍, ପ୍ରାପ୍ସ୍ୟସି, ଶାଶ୍ୱତମ୍ ।।

ଅନୁବାଦ : (ଭାରତ) ହେ ଭାରତ ! ତୁ (ସର୍ବ ଭାବେନ) ସବୁ ପ୍ରକାରର (ତମ୍) ସେହି ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛୁପିଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ (ଏବ) ହିଁ (ଶରଣମ) ଶରଣରେ (ଗଚ୍ଛ) ଯାଆ । (ତପ୍ର ସାଦାତ୍) ସେହି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ କୃପା ସାହାଯ୍ୟରେ ହିଁ ତୁ (ପରାମ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଶାନ୍ତିମ୍) ଶାନ୍ତିକୁ ତଥା (ଶାଶ୍ୱତମ୍) ସଦା ରହିଥିବା ସତ୍ (ସ୍ଥାନମ୍) ସ୍ଥାନ-ଧାମ-ଲୋକକୁ (ପ୍ରାପ୍ସ୍ୟସି) ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ ।

ଅନୁବାଦ - ହେ ଭାରତ ! ତୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେହି ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛୁପିଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରଣରେ ହିଁ ଯାଆ । ସେହି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ କୃପାଫଳରେ ହିଁ ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶାନ୍ତିକୁ ତଥା ସଦା ରହିଥିବା ସତ୍ ସ୍ଥାନ-ଧାମ-ଲୋକକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ ।

ଅଧ୍ୟୟନ ୧୮ର ଶ୍ଳୋକ ନଂ- ୬୩

ଇତି, ତେ, ଜ୍ଞାନମ୍, ଆଖ୍ୟାତମ୍, ଗୁହ୍ୟାତ୍, ଗୁହ୍ୟତରମ୍, ମୟା,
ବିମୃଶ୍ୟା, ଏତତ୍, ଅଶେଷଣ, ଯଥା, ଇଚ୍ଛସି, ତଥା, କୂରୁ ।।

ଅନୁବାଦ- (ଇତି) ଏହି ପ୍ରକାର (ଗୁହ୍ୟାତ୍) ଗୋପନୀୟତାରୁ (ଗୁହ୍ୟତରମ୍) ଅତି ଗୋପନୀୟ (ଜ୍ଞାନମ୍) ଜ୍ଞାନ (ମୟା) ମୁଁ (ତେ) ତୋତେ (ଆଖ୍ୟାତମ୍) କହିଦେଲି (ଏତତ୍) ଏହି ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ (ଅଶେଷଣ) ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସହିତ (ବିମୃଶ୍ୟ) ଭଲ ଭାବରେ ବିଚାରକରି (ଯଥା) ଯେପରି (ଇଚ୍ଛସି) ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ (ତଥା) ସେହିପରି ହିଁ (କୁରୁ) କର ।

ଅନୁବାଦ - ଏହି ପ୍ରକାର ଗୋପନୀୟତାରୁ ଅତି ଗୋପନୀୟ ଜ୍ଞାନ ମୁଁ ତୋତେ କହିଦେଲି, ଏହି ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସହିତ ଭଲଭାବରେ ବିଚାରକର, ଯେପରି ଇଚ୍ଛାକରୁଛୁ ସେହିପରି କର ।

ଅଧ୍ୟାୟ ନଂ ୧୮ର ଶ୍ଲୋକ ନଂ - ୬୪

ସର୍ବଗୁହ୍ୟ ତମମ୍, ଭୂୟଃ, ଶ୍ରୁଣୁ, ମେ, ପରମମ୍, ବଚଃ, ଇଷ୍ଟଃ, ଅସି, ମେଂ, ଦୃଢମ୍, ଇତି, ତତଃ, ବକ୍ଷ୍ୟାମୀ, ତେ, ହିତମ୍

ଅନୁବାଦ- (ସର୍ବଗୁହ୍ୟତମମ୍) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋପନୀୟତା ଠାରୁ ଅତି ଗୋପନୀୟ (ମେ) ମୋର (ପରମମ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ (ହିତମ୍) ହିତକାରକ (ବଚଃ) ବଚନ (ତେ) ତୋତେ (ଭୂୟଃ) ପୁଣି (ବକ୍ଷ୍ୟାମି) କହିବି (ତତଃ) ଏହାକୁ (ଶ୍ରୁଣୁ) ସୁଣ (ଇତି) ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ (ମେ) ମୋର (ଦୃଢମ୍) ପକ୍କା ନିଶ୍ଚିତ (ଇଷ୍ଟ) ପୂଜ୍ୟଦେବ (ଅସି) ଅଟନ୍ତି ।

ଅନୁବାଦ- ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋପନୀୟତା ଠାରୁ ଅତି ଗୋପନୀୟ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ ହିତକାରକ ବଚନ ତୋତେ ପୁଣି କହିବି ଏହାକୁ ଶୁଣ । ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ମୋର ପକ୍କା ନିଶ୍ଚିତ ପୂଜ୍ୟଦେବ ଅଟନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ନଂ ୧୮ର ଶ୍ଲୋକ ନଂ -୬୬

ସର୍ବଧର୍ମାନ୍, ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ, ମାମ୍, ଏକମ୍, ଶରଣମ୍, ବ୍ରଜ, ଅହମ୍, ତ୍ୱା, ସର୍ବ ପାପେଭ୍ୟଃ, ମୋକ୍ଷୟିଷ୍ୟାମି, ମା, ଶୂଚଃ ।।

ଅନୁବାଦ- (ମାମ୍) ମୋର (ସର୍ବଧର୍ମାନ୍) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂଜା ଗୁଡିକୁ

(ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ) ତ୍ୟାଗକରି ତୁ କେବଳ (ଏକମ୍) ସେହି ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ (ଶରଣମ୍) ଶରଣରେ (ବ୍ରଜ) ଯାଆ। (ଅହମ୍) ମୁଁ (ତ୍ୱା) ତୋତେ (ସର୍ବପାପେଭ୍ୟଃ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାପ ଗୁଡିକରୁ (ମୋକ୍ଷାୟିଷ୍ୟାମି) ମୁକ୍ତ କରିଦେବି ତୁ (ମା, ଶୁଚଃ) ଆଦୌ ଦୁଃଖ କରନା।

ଅନୁବାଦ – ମୋର ସମସ୍ତ ପୂଜା ଗୁଡିକୁ ତ୍ୟାଗକରି ତୁ କେବଳ ସେହି ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଶରଣରେ ଯାଆ। ମୁଁ ତୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାପଗୁଡିକରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବି, ତୁ ଦୁଃଖ ଆଦୌ କରନା।

ଉପରୋକ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ଗୁଡିକର ଭାବାର୍ଥ ଅଟେକି, କାଳ (ବ୍ରହ୍ମ ଅର୍ଥାତ କ୍ଷରପୁରୁଷ) କହୁଅଛିକି, ଅର୍ଜୁନ ! ତୁ ମୋର ଶରଣରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁତ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଗି ରହିଥିବ। ଯଦି ଶ୍ରେଷ୍ଠଶାନ୍ତି ତଥା ସତ୍ୟଲୋକ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ତ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଶରଣରେ ଚାଲିଯାଆ ସେଥି ନିମନ୍ତେ ମୋର ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକ ପୂଜା ସବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟନାମର ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ରର ଜାପର ଉପାର୍ଜନ ମୋ ଠାରେ ଛାଡିଦେ ତାପରେ ସର୍ବ ଭାବରେ ସେହି ଏକ (ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ) ଅର୍ଥାତ ଯାହାଙ୍କ ସମ ଅନ୍ୟ କେହି ହେବ ନାହିଁ ସେହି ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶରଣର ଚାଲିଯାଆ ତାପରେ ମୁଁ ତୋତେ ସମସ୍ତ ପାପ ଗୁଡିକରୁ (ଋଣ ଗୁଡିକରୁ) ମୁକ୍ତ କରିଦେବି, ତୁ ଚିନ୍ତା ଆଦୌ କରନା ତଥା ସତ୍ୟନାମର ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ତ୍ରର ଉପାର୍ଜନ ଆମ୍ଭେ ପରବ୍ରହ୍ମ ଅର୍ଥାତ ଅକ୍ଷର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଇଦେବୁ, କାହିଁକିନା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅକ୍ଷର

ପୁରୁଷଙ୍କ ଲୋକ ଭିତର ଦେଇ ସତ୍ୟଲୋକକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ, ତାହାର ଭଡା ଦେବାର ଅଛି । ତାପରେ ତୃତୀୟ ମନ୍ତ୍ର ସତ୍ୟଶବ୍ଦ ଅର୍ଥାତ ସାରନାମ ମିଳିବ ଯେଉଁଟାକି ଆତ୍ମକୁ ସତ୍ୟଲୋକରେ ସ୍ଥାୟିତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବ ।

ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦେଶକୁ ଯାଇଥିବ । ସେଠାରେ ତା ଉପରେ ସେହି ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଋଣ ଥିବ । ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପୁଣି ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବତ ପ୍ରଥମେ ତାକୁ ସେହି ଦେଶର ଋଣରୁ ମୁକ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ । ତାପରେ (NO DUE CERTIFICATE) ଋଣମୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ତାହାର ଫେରିବା ପାଇଁ ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ୍ ତିଆରି ହେବ, ନହେଲେ ତାକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକାର ଆପଣ ଏହି କାଳର ଲୋକରେ ଶାସ୍ତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ସାଧନା କରି ଭକ୍ତିହୀନ ହୋଇ ଋଣୀ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହୁକାର ତିଆରି କରାଯିବ । ସେଥିପାଇଁ କବିର୍ଦେବ୍ (କବୀର୍ ସାହେବ୍ ଅଥବା କବିର୍ ସାହେବ୍) ମୋତେ ଦାସକୁ ନିଜର ଅନୁଚର (REPRESENTATIVE) ବନେଇ ପଠାଇଛନ୍ତି । ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଦାସ ଆପଣଙ୍କ (Guarantor) ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ ତଥା ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶିବ ଆଦି ଶକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ କନେକ୍‌ଶନ୍ (ସମ୍ପର୍କର ଲାଭ) କୁ ପ୍ରାରମ୍ଭ କରାଇବ । ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରର ଉପାର୍ଜନ କରି କିସ୍ତି ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ବିଲ୍ ଦେବାର ଅଛି । ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଆପଣ ଏଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇନଥିବେ ସେତେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ସୁବିଧାମାନ ପ୍ରବଳ ମାତ୍ରାରେ ମିଳିଚାଲିବ ତଥା ଆପଣ ପୁନ୍ୟଦାନ ଆଦି କରି ଅଧିକ ଭକ୍ତି ଧନୀ ହୋଇପାରିବେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କମଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଯେବେ ଆମେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିସାରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ ତ, ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଏହି କମଳ ଗୁଡିକ ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ୧. ମୂଳ କମଳରେ ଗଣେଶଜୀ, ୨. ସ୍ୱାଦ କମଳରେ ସାବିତ୍ରୀ- ବ୍ରହ୍ମାଜୀ, ୩. ନାଭିକମଳରେ- ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଜୀ, ୪. ହୃଦୟ କମଳରେ ପାର୍ବତୀ ଏବଂ ଶିବଜୀ, ୫. କଣ୍ଠ କମଳରେ- ଦୁର୍ଗା (ଅଷ୍ଟଙ୍ଗୀ) ଅଛନ୍ତି । ଏହି କମଳ ଗୁଡିକ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ ସେତେବେଳେ ଯାଇପାରିବୁ ଯେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏମାନଙ୍କର ଋଣ ଚୁକ୍ତା କରିଦେବୁ । ପ୍ରଥମ ଉପଦେଶ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ କମଳ ଖୋଲିଯିବ ଅର୍ଥାତ ଆପଣ ଋଣମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ଯେବେ ଆପଣ ଶେଷ ସମୟରେ ଶରୀର ଛାଡି ଦେଇ ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ତ ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତା ସଫା ମିଳିବ ଅର୍ଥାତ ଆପଣଙ୍କ ସର୍ବ ଋଣ ମୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବାର ମିଳିବ ।

ପରନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜର ମୂଳ-ମାଲିକ କବିର୍ଦେବ୍ (କବିର୍ ସାହେବ୍) ଙ୍କ ପୂଜା କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ପତିବ୍ରତା ପତ୍ନୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଦର କରିଥାଏ । ଯେପରି ଦିଅରକୁ ପୁତ୍ରବତ୍ ତଥା

ଦେଢସୁରଙ୍କୁ ବଡଭାଈ ଭଳି ତଥା ଶାଶୁ ଓ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ ମାତା-ପିତା ଭଳି ଆଦର କରିଥାଉ । ପରନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଭାବନା ନିଜ ପତିପ୍ରତି ଥାଏ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ହୋଇନପାରେ । ଠିକ୍ ଏହି ପ୍ରକାରର କବୀର ଭକ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଭକ୍ତି ସଫଳ କରିବାର ଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଜ୍ଞାନୀ-ମୁର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉସୁକାଇବା, ପ୍ରରୋଚନାରେ ପଡିବେ ନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଏହି ଦାସ ଦ୍ୱାରା ବତାଇଥିବା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଉପରେ ଲାଗି ରୁହନ୍ତୁ ଏହି ଭକ୍ତି ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ଆଧାରରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଅଟେ ।